



SOU V



TEZ E19



ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ



SOUTĚŽE 2019



Ilustrační obrázky realizací ze soutěží a výsledků architektonických soutěží 2019. Jednotlivé popisky jsou uvedeny uvnitř Ročenky ČKA 2019.

ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ

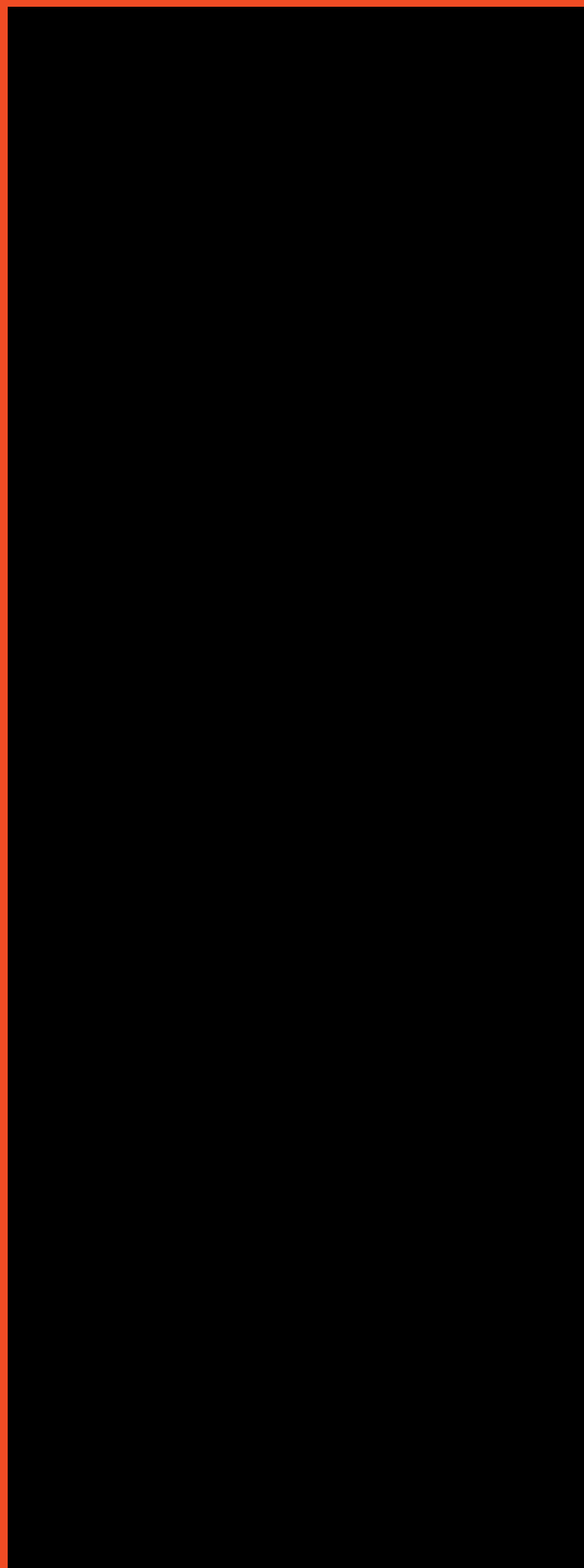
05	Úvod (Svoboda)
06	Přednosti architektonických soutěží
07	Druhy architektonických soutěží
08	Regulérnost
09	Jak uspořádat architektonickou soutěž / Tahák pro zadavatele a organizátory
013	Proč je důležitá soutěžní porota
013	Čtyři typy soutěžních podmínek
014	Kdo poradí?
014	Statistika soutěží v roce 2019

ZKUŠENOSTI SE SOUTĚŽNÍM DIALOGEM NA KARLOVO NÁMĚSTÍ V PRAZE

016	Soutěžní dialog v současné právní úpravě (Plos)
020	Soutěžní dialog na revitalizaci Karlova náměstí v Praze
021	Soutěžní dialog Karlovo náměstí jako součást koncepčního přístupu k veřejným prostranstvím (Melková)
022	Proč soutěžní dialog na Karlovo náměstí (Špoula)
026	Výsledky soutěžního dialogu na Karlovo náměstí
031	Osobní reflexe ze soutěžního dialogu na Karlovo náměstí (Zdebská, Schiff, Joba, Hartel, Jiránek , Lehmann, Fišer, Jirku, Lábus, Hlaváček, Plamínková)

VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ

036	Výsledky architektonických soutěží 2019
-----	---



ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ



Veřejně investované prostředky jsou pod stále větší kontrolou státních orgánů i veřejnosti. Velká pozornost je věnována správným postupům při zadávání veřejných zakázek, což bohužel směřuje především k preferenci jednoduchých postupů, zejména využití ceny jako jediného nebo hlavního kritéria. Tento postup sice vypadá jako velmi efektivní, ale rozhodně negarantuje kvalitu dodané služby, což je v oblasti architektury a projektování zcela zásadní požadavek.

V soukromém sektoru je efektivita vynaložených financí základním ekonomickým principem.

Jak tedy transparentně a objektivně zajistit kvalitní výsledek, který ponese punc vysoké architektonické či urbanistické kvality a zároveň bude splňovat vysoké nároky na ekonomickou efektivitu, ekologickou vhodnost a provozní důmyslnost? Odpovědí na tuto otázku mohou být v oblasti architektury a urbanismu architektonické soutěže. Jejich předností je, že jsou prověřené historií, pomáhají efektivně vynaložit finance a jsou i vhodným nástrojem ke komunikaci s veřejností. A to platí pro zadavatele z veřejné sféry stejně jako pro soukromé subjekty.

Česká komora architektů má od svého vzniku v roce 1992 podporu architektonických soutěží jako jedno z hlavních programových témat. Soutěže prosazujeme proto, že je považujeme za ideální způsob nalezení vhodného řešení stavby nebo koncepce území a zároveň transparentní a spravedlivou formu výběru architekta či urbanisty. Je ale pravdou, že i přes rostoucí oblibu soutěží je mnozí zadavatelé odmítají s tím, že soutěže jsou drahé, časově náročné a složité na přípravu a zadavatel je vystaven vůli či ne vůli České komory architektů.

Následující texty o soutěžích i přehled výsledků soutěží za rok 2019 by měly přesvědčit o opaku.

Architektonické soutěže mají tradici dlouhou několik set let. Jsou založeny na kvalitativním hodnocení soutěžních návrhů, které mají v závislosti na charakteru a účelu soutěže podobu více či méně propracovaného konceptu řešení stavby nebo území. Nespornou výhodou architektonických soutěží je možnost porovnání většího množství soutěžních návrhů, v nichž se promítají zkušenosti a invence různých autorů či jejich týmů. Podle atraktivity předmětu soutěže, složení poroty a také finančního ohodnocení soutěže může být návrhů až několik desítek. Dalším zásadním atributem, který zvyšuje transparentnost a objektivnost architektonické soutěže, je způsob hodnocení návrhů. Ten zajišťuje kvalifikovaná porota složená ze zástupců zadavatele a z nezávislých odborníků. Důležitá je i forma hodnocení založená na diskusích a porovnávání jednotlivých návrhů, analýze jejich kvalit a nedostatků a úrovně naplnění požadavků zadavatele.

Architektonickou soutěž je možné vypsát na jakýkoliv druh stavby. Vždy je přitom třeba zvážit průběh celého procesu a uvědomit si mimo jiné i skutečnost, že účastníci vynaloží často stovky hodin práce jen s nejistou vidinou finanční odměny, přičemž zadavatel předpokládá, že obdrží dostatek kvalitních návrhů. Architektonické soutěže se zejména doporučují pro zadání významnějších staveb v centrech měst či v chráněném území a dále u typických veřejných budov, jako jsou knihovny, školy, divadla, nádraží nebo náměstí a parky. Vhodné (a také často vyhlášené) jsou i soutěže v rámci soukromého sektoru, zejména na větší rezidenční či administrativní celky.

Architektonická soutěž jako součást procesu zadání veřejné zakázky nezdržuje celý proces projekční přípravy stavby. V procesu zadávání zakázky je u všech typů zadávacích řízení na služby architekta včetně soutěže nezbytné pečlivě a včas připravit investiční záměr, zadání, stavební program i podklady pro uchazeče či soutěžícího. Na konci všech typů zadávacích řízení má zadavatel vybraného projektanta, ovšem při použití soutěže je o krok dále, protože získává též kvalitní a dohodnutý návrh řešení předmětu soutěže ve formě konceptu studie. Jiné formy zadání veřejné zakázky dospějí k výběru architekta za kratší dobu, jedná se ale o časovou úsporu jen zdánlivou, protože zpracování a projednávání studie stavby či území na zadavatele a projektanta teprve čeká.

Je nutné si uvědomit, že jednotlivé fáze příprav zadání zakázky na projektové služby, určení stavebního záměru, výběr zpracovatele projektu atd. činí jen menší část z celkového času i financí nutného pro veškeré projektování a realizaci celého stavebního záměru. Časová náročnost zpracování studie je přibližně 15 % času potřebného pro zpracování všech fází projektové dokumentace. Zvláště na začátku celého procesu se tedy doporučuje držet se přísloví „dvakrát měř a jednou řež“ a nehledat úspory (ani finanční, ani časové) na úkor kvality. Pečlivé přípravy zadání zakázky a zodpovědný výběr projektanta a jeho návrhu řešení se vyplatí. Situace, kdy se realizace stavby komplikuje vinou narychlo zhotoveného a levného projektu, nejsou výjimkou. Podobně

může být investor rozčarován z vysokých provozních nákladů hotové stavby, na vině je opět nepromyšlený, nedokonalý projekt.

Časové a finanční podmínky zadávacích řízení jsou důležité, ale daleko zásadnější je sledovat, zda je zvolený postup srozumitelný, transparentní a především zda vede k požadovanému solidnímu výsledku.

Uvést zobecňující údaje o finanční a časové náročnosti přípravy a průběhu architektonické soutěže by bylo nekorrektní. Každá soutěž je jiná, čas na přípravu závisí kromě složitosti předmětu soutěže i na zkušenostech zadavatele, dostupnosti informací. Předem definovatelnými časy jsou tedy jen lhůty pro přípravu soutěžních návrhů, které jsou u jednofázových soutěží minimálně 6 týdnů a dvoufázových minimálně 8 týdnů. Existují ovšem důvody pro prodloužení těchto lhůt a zvýšení atraktivity soutěže.

Finanční náročnost se rovněž odvíjí od složitosti předmětu soutěže, schopnosti zadavatele zajistit přípravu a průběh soutěže vlastními silami a mnohých dalších faktorů. S jistotou tedy lze určit pouze finanční náročnost ohodnocení soutěžících. Ceny a odměny tvoří 0,5–2 % z předpokládaných celkových investičních nákladů. Podrobnosti obsahuje § 12 Soutěžního řádu ČKA.

RNDr. Milan Svoboda
předseda PS Soutěže ČKA

PŘEDNOSTI ARCHITEKTONICKÝCH SOUTĚŽÍ

Pro řešení problematiky soutěží má ČKA zřízenou pracovní skupinu Soutěže, jejímž hlavním úkolem je poskytovat podporu zadavatelům soutěží a zároveň propagovat soutěže. Někdy je velmi těžké přesvědčit obce, města, státní úřady a instituce či soukromé investory o vhodnosti a efektivitě soutěže jako nástroje výběru architekta. Navzdory různým odmítavým názorům skutečnost říká, že soutěže...

... mají staletou historii

Architektonické soutěže mají dlouhou historii, která sahá až do starověkého Řecka. První doložené soutěže zaznamenáváme v polovině 15. století v renesanční Florencii. Jejich rozkvět pak nastává od poloviny 19. století. Na podkladě výsledků soutěží byly vyprojektovány nejslavnější evropské stavby, jako jsou pařížská opera či londýnský parlament. První doloženou soutěží na území dnešní České republiky je soutěž na okružní třídu (Ringstrasse) v Brně z roku 1861. Léta prokázala smyslnost soutěží jako nástroje pro výběr řešení stavby a architekta. Nadčasové a kvalitní stavby, například Národní divadlo, Národní muzeum či Národní technická knihovna, vzešly právě z nich. Mnohé ze soutěže vzniklé stavby se mohou pyšnit oceněními z přehlídek, jako je Česká cena za architekturu, Grand Prix architektů či Stavba roku.

... zaměřují se na kvalitu

Ve většině soutěží je účastníky předloženo až několik desítek návrhů, které jsou vypracovány dle požadavků zadavatele. Návrhy zohledňují priority zadavatele a prezentují různá možná řešení předmětu soutěže řešení, která jsou promyšlená nejen z hlediska estetického, ale z hlediska funkčnosti a provozních aspektů stavby či území. Architekti ve svých návrzích zadavateli předestřou své odborné znalosti, zkušenosti a také kus sebe sama. Rozmanitost řešení přináší bohatou možnost výběru, na jehož konci je kvalitní stavba.

... jsou transparentní

Veřejné zakázky jsou v České republice zadávány v souladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Tento zákon nabízí možnost využití architektonické soutěže (v dikci zákona se jedná o soutěž o návrh) jako jeden z postupů k výběru architekta. Oproti běžným řízením, kde zadavatel rozhoduje převážně na základě ceny a zkušeností či složení týmu uchazeče, architektonická soutěž nabízí výběr na základě kvality návrhů. Díky svému promyšlenému konceptu, hodnocení návrhů odbornou a nezávislou porotou a díky anonymitě soutěžních návrhů představuje soutěž transparentní proces výběru zhotovitele veřejné zakázky.

... jsou objektivní

Soutěžní návrhy hodnotí porota složená z nezávislých odborníků a zástupců zadavatele. Občas se objevují obavy z toho, že nezávislí porotci nebudou se zástupci zadavatele komunikovat a vyberou návrh, který nebude zadavateli vyhovovat. V porotě sice musí být nadpoloviční počet odborných a nezávislých porotců, ale základním principem práce poroty je diskuse nad návrhy ze všech aspektů, v níž musí být brány v potaz názory nezávislých porotců i zástupců zadavatele v porotě a dalších závislých členů. Výběr nejlepších návrhů je možný až po nalezení shody všech členů poroty. Tento způsob hodnocení návrhů je předpokladem zcela objektivního výběru.

... vedou ke komunikaci s občany a jejich participaci

Příprava architektonické soutěže je jedinečnou příležitostí, jak zapojit obyvatele do tvorby vystavěného prostředí města či obce a vzbudit v nich zájem o architekturu a urbanismus.

Soutěž má tedy potenciál stát se pojítkem mezi veřejnou správou a občanským sektorem. Participace obyvatel je vhodným a často využívaným procesem při přípravě zadání architektonické soutěže, zejména pokud jde o veřejná prostranství.

Hodnocení návrhů a stanovení jejich pořadí je sice úkolem poroty, ale není vyloučeno, aby občanských sektor byl v porotě zastoupen. Již i takové zkušenosti existují.

Vyhlášení výsledků soutěže provází výstava soutěžních návrhů, na níž se může veřejnost seznámit s řešeními předmětu soutěže předloženými účastníky soutěže a názory poroty na tato řešení. Často využívaným způsobem komunikace je diskuse s oceněnými autory návrhů a zástupci poroty v rámci výstavy.

... přinášejí úsporu veřejných financí

Uspořádání architektonické soutěže není zadarmo, v přímých nákladech je dražší než běžné výběrové řízení. Možnost výběru nejlepšího z předložených řešení ale znamená zásadní úsporu. Investice do soutěže se vrátí již ve stadiu realizace. Jasně formulované zadání a výběr ideálního řešení jsou předpokladem pro kvalitně vypracovaný projekt a ekonomicky efektivní návrh. Rovněž lze očekávat eliminaci změn během stavby a následné vícepráce. V soutěžních řešeních architekti musí zvažovat i provozní náklady stavby, což je další plus soutěží oproti běžným způsobům výběru architekta.

DRUHY ARCHITEKTONICKÝCH SOUTĚŽÍ

Právní institut architektonických soutěží lze dovodit ze zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v platném znění. Pro úpravu procesů a dokumentů v rámci soutěží vydala Česká komora architektů v roce 1992 Soutěžní řád, který je postupně novelizován. Jde sice o vnitřní předpis Komory, je ovšem koncipován tak, že je velmi kvalitním vodítkem pro zadavatele, kteří chtějí uspořádat kvalitní a regulérní soutěž.

Velmi sledovanou a diskutovanou otázkou je vztah institutu soutěží k právní úpravě zadávání veřejných zakázek.

Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, obsahuje právní úpravu soutěží v části věnované tzv. soutěžím o návrh. Díky spolupráci MMR a ČKA na této části zákona se podařilo dohodnout zapracování mnohých osvědčených podmínek soutěží do zákona. Přesto jsou soutěže o návrh do určité míry specifické.

Současná právní úprava i zaběhnutá praxe architektonických soutěží tedy vytváří poměrně komplikovanou množinu možností, které musí zadavatel zvážit před zahájením přípravy soutěže.

Z hlediska vztahu k zákonu o zadávání veřejných zakázek lze rozlišit:

Architektonické soutěže charakteru soutěže o návrh, tedy soutěže, které jsou vyhlášeny v souladu s § 143–150 zákona o zadávání veřejných zakázek a zároveň dle soutěžního řádu ČKA.

Architektonické soutěže v úrovni veřejných zakázek malého rozsahu, které se řídí pouze § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek a soutěžním řádem ČKA.

Architektonické soutěže, na které se v žádném smyslu nevztahuje zákon o zadávání veřejných zakázek, tedy soutěže v soukromém sektoru, které jsou připravovány a organizovány v souladu se soutěžním řádem ČKA.

Z hlediska předmětu řešení rozlišujeme soutěže:

Architektonické, které jsou zaměřené na řešení jednotlivých objektů, popřípadě jejich menšího souboru.

Urbanistické, zaměřené na nejhodnější řešení urbanisticky významného souboru staveb, veřejného prostoru či území.

Krajinářské, jejichž předmětem je řešení úkolů týkajících se krajinářské a zahradní architektury.

Konstrukční, zaměřené na nejhodnější řešení konstrukce stavby, popřípadě jednotlivých konstrukčních prvků.

Většina soutěží je kombinací výše uvedených typů. Často vyhlášovány jsou i soutěže, jejichž předmětem je výtvarné řešení uměleckého díla ve veřejném prostoru.

Z hlediska okruhu účastníků se rozlišují soutěže:

Otevřené (veřejné), které jsou otevřeny neomezenému okruhu soutěžících, kteří splní podmínky účasti v soutěži.

Užší (vyzvané), u nichž jsou soutěžící vyzváni k předložení soutěžních návrhů jmenovitě.

Kombinované, které jsou spojením otevřených a užších soutěží, jsou však zásadně anonymní. Tato forma soutěže nemůže být použita u soutěže u návrh.

Z hlediska počtu kol lze soutěže dělit na:

Jednofázové (jednokolové)
vítěz vzejde z jednoho kola soutěže.

Dvoufázové (dvoukolové)
systém umožňuje v prvním kole vybrat několik vhodných návrhů, ve druhém kole poté upřesnit soutěžícím zadání a dospět k větší podrobnosti návrhu včetně zpřesnění ekonomických parametrů zvoleného řešení.

Z hlediska záměru řešení se rozlišují soutěže:

Ideové
slouží k vyjasnění určitých aspektů architektonických anebo urbanistických problémů; vítěz takové soutěže nemusí být pověřen realizací projektu, a proto se jí typicky mohou zúčastnit i neautorizované osoby. Výsledek soutěže (architektonická nebo urbanistická studie) může být následně podkladem k vypracování stavebních programů nebo pro vypracování podmínek pozdější „projektové“ soutěže a pro další úvahy o tématu.

Projektové
míří k získání konkrétního návrhu a zároveň výběru zhotovitele následné zakázky na projektovou nebo územně plánovací dokumentaci či územní studii. Na výběr nejlepších návrhů u takovéto soutěže navazuje jednání o uzavření smlouvy s účastníky, kteří nejlepší návrhy předložili. U soutěží o návrh se postupuje většinou formou jednacího řízení bez uveřejnění dle zákona o zadávání veřejných zakázek.

Soutěže z pohledu anonymity:

Anonymita soutěží je nutnou podmínkou u soutěží o návrh, a to u všech jejich typů a forem a také v celém průběhu soutěže. U ostatních soutěží, které nejsou vyhlášeny jako soutěž o návrh, je vyžadována soutěžním řádem ČKA anonymita v první fázi otevřených a kombinovaných soutěží. Druhé fáze těchto soutěží a soutěže užší v celém průběhu mohou být anonymní i neanonymní dle potřeb zadavatelů.

REGULÉRNOST

Pro zadavatele i pro členy Komory, kteří mají v pracovní skupině Soutěže na starost konzultace soutěží nebo se chtějí účastnit soutěže, je klíčovým slovem regulérnost. Co tento pojem představuje?

Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, uvádí v § 23 odst. 6 písm. s) mezi působnostmi Komory „spolupracovat s vypisovateli soutěží a výběrových řízení, posuzovat soutěžní podmínky a bránit konání neregulérních soutěží a výběrových řízení“.

V oblasti soutěží se tato působnost uplatnila v Soutěžním řádu a Profesním a etickém řádu ČKA tak, že autorizovaní architekti se nesmí zúčastnit v jakékoliv roli soutěží, které nejsou Komorou uznány za regulérní. Jiná právní implementace uvedeného ustanovení zákona o výkonu povolání neexistuje.

Pro ostatní řízení o zadání veřejných zakázek nejsou konkrétní pravidla stanovena, sledovat všechna řízení na výběr zhotovitele služeb architektka není reálné.

Soutěžní řád a Profesní a etický řád ČKA jsou vnitřními předpisy Komory a nemohou tedy zavazovat zadavatele. Je tedy fakt, že pokud se zadavatel s Komorou nedohodne na regulérnosti podmínek, neznamená to pro něj, že by nemohl soutěž uspořádat. Musí se však smířit s tím, že autorizovaní architekti se takové soutěže nezúčastní, což je u vážně míněné architektonické soutěže dost principiální až fatální omezení.

Každý rok řešíme několik neregulérních soutěží. Většinou jde o tzv. skryté soutěže, kdy jsou v různých typech řízení o zadávání veřejné zakázky uvedeny požadavky na předložení řešení předmětu zakázky, jejichž kvalita bude hodnocena jako kritérium výběru. To je ovšem základní atribut architektonické soutěže (§ 1 Soutěžního řádu). V roce 2019 bylo Komorou vydáno potvrzení regulérnosti 43 soutěžím, jako neregulérní byly oznámeny 4 soutěže. U několika případů šlo o neznalost zadavatele a problém neregulérnosti se podařilo dořešit. Je ale nutné zmínit, že k řešení neregulérní soutěže může ČKA přistoupit jen v případech, že se o takovém postupu včas dozví.

Potvrzení regulérnosti představuje informaci členům ČKA, že soutěžní podmínky jsou připraveny v souladu se Soutěžním řádem. Tento dokument jednoznačně definuje základní důvody pro odepření potvrzení regulérnosti v § 7 odst. 10, kde se uvádí, že:

→ „Komora nevydává potvrzení regulérnosti soutěží, jejíž soutěžní podmínky nebyly schváleny porotou a/nebo:

- nezajišťují práva účastníků na rovný, transparentní a nediskriminační přístup ze strany zadavatele, včetně práva na řešení rozporů;
- u nichž není zajištěna dostatečná doba na vypracování soutěžního návrhu v souladu s § 5 odst. 1 tohoto Soutěžního řádu;
- u nichž není zajištěno hodnocení návrhů porotou v souladu s § 9 a 10 tohoto Soutěžního řádu;
- obsahující neoprávněné či diskriminační požadavky týkající se kvalifikace k účasti v soutěži;
- neobsahující jasné a přehledné finanční podmínky soutěže a odpovídající výši cen a odměn.“

Jednoznačně největší diskuse o podmínkách regulérnosti se týká výše finančního ohodnocení soutěží. Mnozí zadavatelé poukazují na to, že doporučená výše cen a odměn podle soutěžního řádu je příliš vysoká. V roce 2019 byly proto valnou hromadou ČKA přijaty dvě úpravy § 12 Soutěžního řádu, který obsahuje ustanovení o finančních aspektech soutěží.

První z nich představuje nový způsob výpočtu minimální částky na ceny a odměny, který reflektuje náročnost staveb z hlediska projektování i provádění. Při stanovení cenových křivek jsme vycházeli z kategorií náročnosti uváděných v tzv. Kalkulačkách, které se jsou oblíbeným a osvědčeným nástrojem pro ověřování finanční náročnosti staveb, a zejména pro stanovení odpovídajících honorářů architektů.

Druhá úprava vede k určitému zmírnění striktního postoje Komory k požadavku na finanční ohodnocení soutěží. Soutěžní řád nově umožňuje vydání regulérnosti „s výhradou“ soutěžím, které neobsahují finanční podmínky odpovídající § 12 Soutěžního řádu, ale splňují všechny ostatní požadavky na regulérní soutěž.

Ustanovení o potvrzení regulérnosti s výhradou nahradilo možnost vydání výjimky z finančních podmínek dle § 7 odst. 3 Soutěžního řádu platného do dubna 2019. Na první pohled se může zdát, že se vlastně nic zásadně nezměnilo. Pravdou je, že výsledkem udělení výjimky i udělení regulérnosti s výhradou je potvrzení regulérnosti pro soutěže, které nemají odpovídající výši cen a odměn. Udělení výjimky dle původního znění ovšem znamenalo jakousi formu odvolání zadavatele vůči postoji Pracovní skupiny soutěže, která odmítla vydání regulérnosti pro nedostatečnou výši cen a odměn. Představenstvo pak mohlo „z důvodů zvláštního zřetele hodných, zejména humanitárních“ uznat za regulérní i tyto soutěžní podmínky. Záměrně uvádíme citaci ustanovení zrušeného odstavce 3, protože během své praxe v oblasti architektonických soutěží jsme se nesetkali se žádostí o výjimku odpovídající „důvodům zvláštního zřetele hodným“.

Vydání potvrzení regulérnosti s výhradou je oproti původnímu udělení výjimky běžným procesem posuzování soutěžních podmínek, jak probíhal dosud. Pracovní skupina pro soutěže může po konzultacích se zadavatelem rozhodnout o udělení regulérnosti s výhradou a sdělit toto rozhodnutí Představenstvu, které ho formálně potvrdí.

Předmětem častých diskusí mezi zadavateli a Komorou je rovněž otázka, zda potvrzení regulérnosti vyžadují i soutěže o návrh požadované dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. V této otázce zastáváme jednoznačný postoj opírající se o ustanovení § 1 Soutěžního řádu. Zde je uvedeno, že „Architektonickou soutěží se rozumí postup hledání nejlepšího architektonického, urbanistického, krajinářského, výtvarného či konstrukčního řešení stavby, objektu či území a/nebo zhotovitele projektové dokumentace, územní studie nebo územně plánovací dokumentace, při němž jsou předkládány, posuzovány a hodnoceny návrhy architektonického, urbanistického či krajinářského řešení stavby, objektu či území“.

Z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že i soutěž o návrh vykazuje všechny atributy architektonické soutěže a z pohledu účasti členů ČKA v takové soutěži jde o postup vyžadující potvrzení regulérnosti stejně jako jakýkoliv jiný postup, při němž architekti překládají k hodnocení své tvůrčí návrhy.

Tabulka pro výpočet částky na ceny a odměny v architektonických soutěžích

Současné členění minimálních částek na ceny a odměny v soutěži odpovídají náročnosti staveb z hlediska projektování i provádění. Pro mezilehlé hodnoty v tabulce investičních nákladů platí, že výpočet výše částky na ceny a odměny bude určena interpolací.

předpokládané investiční náklady v mil. Kč	kategorie náročnosti					
	I.	II.	III.	IV.	V.	
	procento pro výpočet výše cen a odměn					
1	1,54	1,67	1,80	2,00	2,13	2,25
10	1,05	1,17	1,30	1,50	1,63	1,75
100	0,55	0,67	0,80	1,00	1,13	1,25
1 000	0,05	0,17	0,30	0,50	0,63	0,75

Přípravu a průběh architektonické soutěže lze zobecnit do určitých kroků. Jejich přehled včetně doporučení zadavateli vyplývajících z dlouhodobých zkušeností obsahuje následující tabulka.

→ Tento dokument je rychlým průvodcem soutěží pro zadavatele a organizátory. Nenahrazuje právní dokumenty týkající se soutěží (Soutěžní řád ČKA, zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek). Podrobnější informace a komentáře k jednotlivým krokům mohou zadavatelé a organizátoři nalézt v dalších dokumentech ČKA, zejména ve vzorových soutěžních podmínkách.

Etapa soutěže	Důležité kroky	Poznámka
Rozhodnutí o uspořádání soutěže a její příprava	Ujasnění si smyslu a účelu soutěže	<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel si ujasní cílový stav svého záměru, tedy to, čeho chce uspořádáním soutěže dosáhnout → zadavatel si ověří finanční požadavky na soutěž a možnost jejich krytí z dostupných zdrojů → u projektové soutěže musí mít zadavatel jasno o účelu soutěže, není možné rozhodovat o využití soutěžních návrhů až dle výsledků soutěže → k přípravě podkladu pro rozhodování o podobě a využití stavby či o využití a uspořádání území slouží ideová soutěž → zadavatel může využít možnost prvotní / vstupní bezplatné konzultace s ČKA (ČKA ovšem nemůže nahradit organizátora soutěže)
	Definice zadání	→ u projektové soutěže musí být zadání co nejpřesnější
	Rozhodnutí o charakteru soutěže podle okruhu účastníků a podle počtu fází	<ul style="list-style-type: none"> → otevřená / užší / kombinovaná soutěž (kombinovanou soutěž nelze užít u soutěží o návrh dle ZZVZ) → jednofázová / dvoufázová soutěž
	Výběr zhotovitele soutěžních podmínek, sekretáře soutěže a přezkušovatele soutěžních návrhů	<ul style="list-style-type: none"> → zhotovitel soutěžních podmínek a pomocné orgány soutěže, tedy sekretář soutěže a přezkušovatel, musí mít přehled o právních aspektech soutěží (Soutěžní řád, ZZVZ, občanský zákoník) → uvedené pozice lze kumulovat → sekretář soutěže a přezkušovatel nemohou být zároveň porotci
	Výběr organizátora	<ul style="list-style-type: none"> → pokud zadavatel nehodlá organizaci soutěže zajistit sám, vybere externího organizátora → Komora na žádost zadavatele poskytne seznam organizátorů
	Sestavení poroty	<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel musí dodržet požadavky na počet porotců, na převahu nezávislých členů a na odbornost porotců dané Soutěžním řádem, eventuálně ZZVZ u poroty jako celku → zadavatel si sestavuje porotu sám; pokud však požádá Komoru o nominaci nezávislých porotců, budou mu doporučení vhodní odborníci
Příprava soutěžních podmínek a soutěžních podkladů a jejich projednání před ustavující schůzí poroty	Příprava soutěžních podmínek	<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel může využít vzorové soutěžní podmínky zveřejněné na https://www.cka.cz/cs/souteze → zadavatel musí zohlednit aktuální znění Soutěžního řádu a v případě soutěže o návrh i ZZVZ
	Předložení první verze soutěžních podmínek Komorě k posouzení	<ul style="list-style-type: none"> → Komora ve svém vyjádření sleduje soulad podmínek se Soutěžním řádem → Komora též může doporučit úpravy soutěžních podmínek na základě praktických zkušeností, a to i ve věci souladu se ZZVZ, pokud jde o soutěž o návrh → Komora informuje o přípravě soutěže na svých webových stránkách v sekci Připravované soutěže
	Příprava soutěžních podkladů	<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel poskytne soutěžícím co nejvíce nezbytných podkladů pro zpracování návrhu, zejména musí být zajištěny dostatečné mapové podklady ve vektorové podobě pro použití v běžných grafických programech → rozsah podkladů musí být přiměřený, není vhodné zatěžovat soutěžící podklady, které pro soutěžní návrh nikterak nevyužijí → zadavatel uvede též podklady veřejně dostupné na internetových stránkách zadavatele či jiných subjektů
Ustavující schůze poroty	Vysvětlení účelu a smyslu soutěže, prohlídka místa	<ul style="list-style-type: none"> → ustavující schůze poroty je klíčovým momentem soutěže → zadavatel vysvětlí a prodiskutuje s porotou účel a smysl soutěže → potřebná je prohlídka místa, kterého se soutěž týká
	Volba předsedy poroty	→ po zvolení předseda poroty řídí schůzi poroty

Etapa soutěže

Důležité kroky

Poznámka

--

Projednání soutěžních podmínek

<ul style="list-style-type: none"> → porota se zadavatelem projde navržené soutěžní podmínky včetně připomínek Komory a dohodne úpravy soutěžních podmínek → porotci zohlední při úpravách požadavky zadavatele i zajištění práv a odpovídajícího postavení soutěžících → zásadní úlohou porotců je projednání zadání a požadavků na soutěžní návrh, kontrola podkladů a též finančních a časových aspektů soutěže → porota se zadavatelem dohodne kritéria posuzování soutěžních návrhů, která pak při jejich hodnocení dodrží

Odsouhlasení soutěžních podmínek a závazek porotců k práci v porotě

<ul style="list-style-type: none"> → porota odsouhlasí soutěžní podmínky podpisem prohlášení či zápisu → v případě, že není možné podmínky upravit a odsouhlasit při ustavující schůzi, je možné odsouhlasení provést PER ROLLAM → odsouhlasení soutěžních podmínek musí být doložitelné, je jedním z požadavků pro vydání potvrzení regulérnosti → porotci podepíší zadavateli závazek nebo jinou formu dohody o práci v porotě
--

Dohoda o honoráři porotců

<ul style="list-style-type: none"> → porota se zadavatelem dohodne výši honoráře nezávislých porotců a úhradu nezbytných nákladů

Projednání soutěžních podmínek před vyhlášením soutěže

Předložení upravených podmínek Komore k vydání potvrzení regulérnosti

<ul style="list-style-type: none"> → upravené podmínky předloží zadavatel Komore k vydání regulérnosti → pokud Komora shledá nesoulad podmínek se Soutěžním řádem, zadavatel podmínky upraví a úpravy sdělí porotcům a vyžádá si jejich souhlas → k soutěžním podmínkám, které jsou v souladu se Soutěžním řádem, vydá Komora potvrzení regulérnosti → Komora může vydat potvrzení regulérnosti s výhradou k podmínkám soutěže, které nesplňují celkovou výši cen a odměn v minimu odpovídajícím Soutěžnímu řádu → v případě soutěže o návrh Komora v potvrzení regulérnosti negarantuje soulad soutěžních podmínek se ZZVZ
--

Schválení podmínek zadavatelem

<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel schválí podmínky ve výsledném znění, forma schválení je věcí nastavení vnitřních procesů zadavatele → pokud by při schvalování podmínek zadavatelem došlo k jejich změně, je nutné informovat porotce a Komoru a vyžádat si vyjádření, zda změna není v rozporu se souhlasem porotců či potvrzením regulérnosti
--

Vyhlášení / zahájení soutěže

Zveřejnění soutěže

<ul style="list-style-type: none"> → v případě soutěže o návrh zadavatel zveřejní soutěž ve Věstníku veřejných zakázek a Úředním věstníku Evropské unie dle ZZVZ → vyhlášení / zahájení soutěže oznámí zadavatel na svém profilu zadavatele nebo na svých internetových stránkách → Komora informuje o vyhlášení soutěže na svých webových stránkách v sekci Probíhající soutěže → vhodné je uveřejnění informací o soutěži na portálech zabývajících se architekturou a v tisku, eventuálně jiných médiích

Poskytnutí soutěžních podmínek a podkladů

<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel poskytne soutěžní podmínky a podklady prostřednictvím profilu zadavatele nebo internetových stránek → v případě, že některé podklady není možné poskytnout elektronicky, zadavatel informuje, jak mohou tyto podklady soutěžící obdržet
--

Soutěžní lhůta

Vysvětlení soutěžních podmínek a soutěžních podkladů
--

<ul style="list-style-type: none"> → zadavatel poskytne vysvětlení soutěžních podmínek a podkladů v průběhu soutěžní lhůty podle pravidel uvedených v soutěžních podmínkách → nastavení lhůt pro vysvětlení musí zohlednit fakt, že vysvětlení či úprava soutěžních podmínek může významně ovlivnit přípravu soutěžních návrhů → u soutěže o návrh musí zadavatel zohlednit podmínky dané ZZVZ v § 144

Prohlídka místa

<ul style="list-style-type: none"> → pokud je to relevantní, zorganizuje zadavatel pro soutěžící prohlídku místa, ideálně s výkladem → případné dotazy vznesené při prohlídce a odpovědi na ně musí být zaznamenány a zveřejněny pro všechny soutěžící
--

Odevzdání návrhů

<ul style="list-style-type: none"> → dle pravidel uvedených v soutěžních podmínkách zorganizuje zadavatel převzetí návrhů → v případě elektronického podávání návrhů zajistí funkčnost a dostatečnou kapacitu elektronického nástroje

Etapa soutěže

Kontrola návrhů

Hodnoticí zasedání poroty

Důležité kroky

Přezkoušení návrhů

Kontrola naplnění podmínek účasti v soutěži

Úvodní část

Hodnocení návrhů

Prezentace soutěžních návrhů

Zprávy přizvaných odborníků

Rozhodnutí o výběru návrhů do druhé fáze soutěže

Rozhodnutí o pořadí návrhů

Seznámení se se jmény účastníků a autorů

Písemné zhodnocení soutěže, návrhů a doporučení zadavatelé

Poznámka

- sekretář převezme fyzicky odevzdávané části návrhů, pokud jde o soutěž anonymní, zkontroluje dodržení podmínek anonymity na obalech, návrhy rozbalí a přiřadí všem částem návrhu pořadové číslo
- přezkušovatel provede společně se sekretářem přezkoušení návrhů, zejména naplnění požadavků na obsah a formu soutěžního návrhu a naplnění podmínek zadání a dodržení anonymity návrhů, pokud jde o soutěž anonymní
- z přezkoušení pořídí záznam, který předkládá porotě
- předmětem přezkoušení není hodnocení kvality návrhů

- zadavatel zajistí kontrolu splnění podmínek účasti v soutěži, tedy čestných prohlášení, osvědčení o autorizaci, dokladů o splnění způsobilosti a kvalifikačních podmínek ad., o kontrole provede záznam a předloží ho porotě
- v případě anonymní soutěže kontrolu provede osoba, která je nezávislá na porotě a pomocných orgánech soutěže a která se zaváže k mlčenlivosti
- v případě, že je část návrhů odevzdávána elektronicky a část fyzicky, provede nezávislá osoba i spárování obou částí návrhů, o spárování provede záznam, který ovšem poskytne porotě až po hodnocení návrhů a rozhodnutí o udělení cen a odměn
- v případě, že nejde o soutěž o návrh, může být kontrola provedena až po ukončení hodnocení návrhů porotou a po rozhodnutí o udělení cen a odměn

- zadavatel svolá hodnoticí zasedání poroty v datu dle soutěžních podmínek, pokud to není z objektivních důvodů možné, učiní tak co nejdříve, nejpozději do dvou měsíců od data ukončení soutěžní lhůty (lhůty pro podání návrhů)
- zadavatel zajistí usnášeníschopnost poroty v celém průběhu hodnoticího zasedání (porota je usnášeníschopná pouze v plném počtu řádných členů)
- zadavatel též zajistí, aby se hodnoticího zasedání účastnili i náhradníci poroty pro případ potřeby zastoupení řádného člena
- porotci podepíší prohlášení o nepodjatosti a nestrannosti
- přezkušovatel nebo sekretář seznámí porotu s výsledky přezkoušení
- porota jedná o vyřazení návrhů z hodnocení z důvodu nedodržení závazných podmínek
- porota hlasuje o návrzích, které byly vyřazeny a které budou hodnoceny

- porota se shodne na formě hodnocení návrhů
- porota hodnotí návrhy především formou diskusí nad návrhy, přitom sleduje kritéria hodnocení uvedena v soutěžních podmínkách
- porota hodnotí návrhy převážně konsenzuálně, předseda poroty zajistí otevřenou a rovnou diskusi nezávislých a závislých porotců
- porotce má právo na zaznamenání odlišného názoru do protokolu, pokud o to požádá (minoritní votum)
- o rozhodnutích v průběhu hodnocení porota hlasuje

- pokud to forma soutěže umožňuje, je vhodná prezentace návrhů účastníky
- předseda poroty zajistí, že všichni prezentující mají rovné podmínky pro prezentaci

- pokud jsou zadavatelem nebo porotou přizváni odborníci na témata spojená s předmětem soutěže, prezentují v průběhu hodnoticího zasedání názor na návrhy z pohledu své odbornosti

- v případě dvoufázové soutěže porota po hodnocení návrhů v první fázi rozhodne o výběru návrhů do druhé fáze soutěže, resp. o zúžení počtu návrhů u soutěží o návrh dle ZZVZ
- porota definuje požadavky na návrhy pro druhou fázi soutěže a upřesní soutěžní podmínky, pokud je to potřebné a možné

- v závěru hodnocení porota jedná a hlasuje o udělení cen a odměn
- porota se snaží uplatnit udělení všech cen a odměn uvedených v soutěžních podmínkách

- v případě anonymní soutěže sekretář či předseda poroty otevřou obálky Autor, u soutěží o návrh dle ZZVZ zpřístupní přehled o autorech jednotlivých návrhů (spárování)

- porota provede zhodnocení soutěže jako celku a všech jednotlivých soutěžních návrhů

Etapa soutěže

Důležité kroky

Poznámka

Protokol o průběhu soutěže

Po hodnocím zasedání

Výzva účastníkům do druhé fáze soutěže

Rozhodnutí o výběru návrhu

Zpřístupnění a zveřejnění návrhů

Řešení rozporů

Ukončení soutěže

→ při zhodnocení jednotlivých soutěžních návrhů sledují naplnění hodnotících kritérií uvedených v soutěžních podmínkách
→ porota připraví doporučení zadavateli k dalšímu využití výsledků soutěže a k následným krokům

→ zadavatel zajistí protokol o průběhu soutěže, v němž jsou zaznamenána všechna podstatná fakta ze soutěže, jako jsou zápis z ustavující schůze poroty, zpráva přezkušovatele, průběh hodnotícího zasedání atd.
→ zaznamenány musí být složení poroty a jeho změny a všechna hlasování
→ součástí protokolu musí být přehled soutěžících
→ v protokolu musí být uvedeno zhodnocení soutěže, zhodnocení všech jednotlivých návrhů a doporučení poroty zadavateli
→ protokol podepisují porotci a sekretář soutěže
→ u dvoufázových soutěží zadavatel zajistí, aby návrhy z 1. fáze nebyly zveřejněny do ukončení hodnocení a rozhodnutí o udělení cen a odměn ve 2. fázi

→ zadavatel vyzve účastníky do druhé fáze soutěže a zpřístupní jim požadavky na návrhy a eventuálně upravené soutěžní podmínky
→ po výzvě se opakují etapy „Soutěžní lhůta“, „Kontrola návrhů“ a „Hodnotící zasedání poroty“ pro druhou fázi
→ podle ustanovení soutěžních podmínek oznámí zadavatel účastníkům, jejichž návrhy nebyly vybrány do druhé fáze, tuto skutečnost

→ zadavatel rozhodne o výběru návrhu do 90 dnů od ukončení hodnotícího zasedání a převzetí protokolu
→ do deseti dnů oznámí rozhodnutí účastníkům, a to buď písemně, nebo elektronicky zveřejněním na profilu zadavatele nebo na jeho internetových stránkách
→ k oznámení připojí kompletní protokol o průběhu soutěže
→ zadavatel zašle protokol a digitální verzi oceněných a odměněných návrhů Komoře ke zveřejnění na internetových stránkách v sekci Výsledky soutěží

→ zadavatel zpřístupní soutěžní návrhy všem účastníkům
→ zadavatel zveřejní návrhy na internetových stránkách, v tisku nebo jiným vhodným způsobem
→ zadavatel zajistí veřejnou výstavu soutěžních návrhů, kde budou vhodně prezentovány všechny soutěžní návrhy, tak jak byly hodnoceny porotou
→ pro prezentaci soutěže a architektury je vhodné spojit s výstavou veřejnou diskusi k soutěži a jejím výsledkům za účasti porotců a vybraných účastníků soutěže

→ zadavatel posoudí a vypořádá případné námitky proti postupu zadavatele a poroty v soutěži

→ po vypořádání námitek zadavatelem, popř. ukončení smířícího řízení Komorou, eventuálně řízení vedeného ÚOHS, zadavatel ukončí soutěž
→ ukončení soutěže oznámí na profilu zadavatele, eventuálně na internetových stránkách
→ v případě soutěže o návrh oznámí ukončení soutěže ve věstníku Veřejných zakázek a v Úředním věstníku EU

PROČ JE DŮLEŽITÁ SOUTĚŽNÍ POROTA?

- Skládá se jak z kvalifikovaných odborníků, tak ze zástupců zadavatele.
- Spolupracuje se zadavatelem při sestavování podmínek včetně stavebního programu.
- V průběhu soutěže připravuje pro zadavatele odpovědi na dotazy soutěžících.
- Vybírá nejvhodnější řešení – porota je zárukou kvality, objektivitu a profesionalitu posouzení jednotlivých soutěžních návrhů.

Porotu si sestavuje zadavatel. Pracovní skupina pro soutěže ČKA může nominovat nezávislé porotce v případě, že je o to zadavatelem požádána. Členy poroty jsou architekti, urbanisté, krajináři, případně další odborníci dle předmětu soutěže a dále zástupci zadavatele. V zájmu nezávislosti rozhodování musí být nadpoloviční většina členů poroty nezávislá na zadavateli a na orgánech rozhodujících o využití výsledku soutěže a musí mít odbornou kvalifikaci odpovídající předmětu soutěže. Porota má vždy lichý počet členů (optimálně 5 až 7). Složení poroty, zejména její nezávislé části, významně ovlivňuje rozhodování architektů, zda se do soutěže přihlásit, či nikoliv. Kvalifikovanost rozhodování ve speciálních odbornostech lze zajistit prostřednictvím odborných znalců poroty (např. památková péče), kteří vytvoří pro porotu odborné posouzení všech či vybraných soutěžních návrhů.

Vhodné je jmenovat do poroty skutečně zkušené, zodpovědné a nezávislé architekty, neboť to bude právě porota, která v průběhu soutěže povede jménem zadavatele dialog s účastníky. Plní tak především úlohu prostředníka, který má pro své působení zásadní předpoklady, jež spočívají zejména v profesní kvalifikaci a praxi. Na stránkách ČKA (www.cka.cz) naleznou porotci i zadavatelé texty Doporučení pro nezávislé porotce a Kodex porotce soutěží.

Dalším dokumentem dostupným na stránkách Komory je Seznam porotců. Česká komora architektů vede seznam autorizovaných architektů, kteří absolvovali školení o architektonických (urbanistických) soutěžích a platné legislativě.

ČTYŘI TYPY VZOROVÝCH SOUTĚŽNÍCH PODMÍNEK

Od roku 2017 jsou na webu ČKA k dispozici vzorové soutěžní podmínky, které vznikly v reakci na účinnost nového zákona o zadávání veřejných zakázek (zákon č. 134/2016 Sb., dále jen „ZZVZ“). Od roku 2017 byly vzorové soutěžní podmínky aktualizovány v reakci na některé nové skutečnosti. Poslední aktualizace proběhla v souvislosti s úpravami soutěžního řádu v roce 2019.

Na soutěž o návrh vyhlášenou podle soutěže o návrh jsou v některých aspektech kladeny přísnější požadavky než na architektonickou soutěž pořádanou pouze podle soutěžního řádu. Z toho důvodu musí existovat minimálně dva druhy vzorových soutěžních podmínek – pro soutěž v režimu zákona a mimo tento režim. Při zpracování vzorových soutěžních podmínek byly dále zohledněny podstatné rozdíly mezi soutěžemi otevřenými a užitými. Výsledkem jsou čtyři samostatné dokumenty obsahující vzorové soutěžní podmínky pro:

- otevřenou soutěž o návrh,
- užší soutěž o návrh,
- otevřenou architektonickou soutěž v rozsahu zakázky malého rozsahu, eventuálně architektonickou soutěž, na kterou se ZZVZ nevztahuje,
- užší architektonickou soutěž v rozsahu zakázky malého rozsahu, eventuálně architektonickou soutěž, na kterou se ZZVZ nevztahuje.

Vzorové soutěžní podmínky jsou ke stažení na webu České komory architektů na adrese <https://www.cka.cz/cs/souteze/jak-pripavit-soutez/vzory-a-pravidla-soutezi>.

Vzorové soutěžní podmínky jsou koncipovány tak, že obsahují vždy návrh ustanovení článku soutěžních podmínek a za ním metodické poznámky a doporučení, která slouží zadavateli k orientaci v jednotlivých ustanoveních soutěžních podmínek a umožňují čerpat zkušenosti z předchozích soutěží a z činnosti pracovní skupiny Soutěže Představenstva ČKA.

Vzorové soutěžní podmínky jsou průběžně aktualizovány, neboť prakticky každá soutěž přináší poznatky, které se do doporučovaného postupu mohou zpětně promítnout. Cenné jsou zkušenosti a názory členů ČKA, kteří vstupují do soutěží jako účastníci, porotci či organizátoři.

Svoje připomínky a doporučení pošlete na adresu Mgr. Terezy Zemanové, která má v Kanceláři ČKA soutěže na starosti, na e-mail tereza.zemanova@cka.cz.

Texty v této rubrice připravil RNDr. Milan Svoboda, předseda PS Soutěže ČKA

Podrobnější informace o architektonických soutěžích a dalších způsobech výběru architekta viz www.cka.cz a Bulletin ČKA 3/2019: Rozdělování zadávacích řízení, Zakázky malého rozsahu, Zadávací řízení mimo režim ZZVZ, Taháky pro zadavatele, soutěžící i porotce, Odpovědi na nejčastější dotazy, Změny v legislativě, Interaktivní formy architektonických soutěží, Navazující jednací řízení atd.

KDO PORADÍ: PRACOVNÍ SKUPINA PRO SOUTĚŽE PŘI ČKA

Česká komora architektů poskytuje vyhlásovatelům odbornou spolupráci při přípravě soutěží. Činnost pracovní skupiny ČKA sestává ze čtyř oblastí – spolupráce s vyhlásovateli, navrhování porotců, propagace soutěží a dohled nad regulérností soutěží a výběrových řízení. Spolupráce ČKA s vyhlásovateli probíhá během celého procesu, začíná již před vyhlášením soutěže.

Kontakt: www.cka.cz, souteze@cka.cz, tel.: 542 211 809

Soutěžní podmínky a předpisy

Základní právní předpisy, výkladové a vzorové dokumenty potřebné pro konání architektonických a urbanistických soutěží lze stáhnout na webových stránkách ČKA:

- Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek
- Soutěžní řád ČKA v českém jazyce a v anglickém jazyce
- Vzorové soutěžní podmínky
- Vzorové soutěžní podmínky s metodickými poznámkami

STATISTIKA SOUTĚŽÍ V ROCE 2019

43	vydaných potvrzení regulérnosti soutěže (2 soutěže dosud nevyhlášeny)
2	stanoviska k soutěži nevyžadující potvrzení o regulérnosti (dále není zohledňováno do čísel)
4	vydané neregulérnosti
2	soutěžní dialogy
1	soutěž typu design & build
38	soutěží projektových
2	soutěže ideové (+ 2 soutěžní workshopy a 1 soutěž typu design & build)
34	soutěží jednofázových
6	soutěží dvoufázových (+ 2 soutěžní workshopy a 1 soutěž typu design & build)
17	soutěží architektonických
1	soutěž urbanistická
7	soutěží kombinovaných architektonicko-urbanistických (nebo urbanisticko-architektonických)
6	soutěží architektonicko-výtvarných
6	soutěží architektonicko-krajinářských
1	soutěž urbanisticko-krajinářská
1	soutěž výtvarná
1	soutěž urbanistická + architektonická + krajinářská (+ 2 soutěžní workshopy a 1 soutěž typu design & build)
34	soutěží otevřených
6	soutěží užších
2	soutěžní workshopy
1	soutěž typu design & build



ZKUŠENOSTI SE SOUTĚŽNÍM DIALOGEM
KARLOVO NÁMĚSTÍ V PRAZE



SOUTĚŽNÍ DIALOG V SOUČASNÉ PRÁVNÍ ÚPRAVĚ

Několik poznámek ke smyslu a účelu tohoto nástroje při zadávání (veřejných) zakázek

Soutěžní dialog se osvědčil v případech, kdy veřejní zadavatelé nejsou schopni definovat způsob naplnění svých potřeb nebo posoudit, co může nabídnout trh z hlediska technických, finančních nebo právních řešení. Taková situace může nastat zejména u inovativních projektů, při realizaci velkých integrovaných projektů dopravní infrastruktury, rozsáhlých počítačových sítí nebo projektů zahrnujících složité a strukturované financování. Veřejní zadavatelé by v příslušných případech měli být vybízeni k tomu, aby za účelem zajištění dobré spolupráce mezi hospodářskými subjekty a veřejným zadavatelem během zadávacího řízení jmenovali vedoucího projektu.

Preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady (EP a R) 2014/24/EU

Soutěžní dialog byl do českého právního řádu uveden zákonem č. 137/2006 Sb., kterým byla inkorporována směrnice EP a R 2004/18/ES (již byla nahrazena řada starších směrnic EHS, z nichž pro účely zakázek na služby především směrnice 92/50/EHS ze dne 18. června 1992, které soutěžní dialog ještě neznaly). Všeobecné podmínky soutěžního dialogu byly upraveny specificky ustanoveními preambule v odstavcích (31), (39), (40) a (41), a to s přihlédnutím k požadavkům transparentnosti a nediskriminace, jmenovitě stanoveným v odstavcích (46) a (47):

(31) *Veřejní zadavatelé, kteří provádějí obzvláště složité projekty, mohou, aniž by za to mohli být podrobeni kritice, zjistit, že objektivně nemožné vymezit prostředky, které by splňovaly jejich potřeby, nebo prostředky k posouzení toho, co jim může trh nabídnout, pokud jde o technická řešení nebo finanční či právní řešení. Tato situace může vzniknout zejména při provádění důležitých integrovaných projektů dopravní infrastruktury, rozsáhlých počítačových sítí nebo projektů se složitým a strukturovaným financováním, jejichž finanční a právní uspořádání nemůže být vymezeno předem. V míře, v jaké použití otevřeného nebo omezeného řízení neumožňuje zadání takových zakázek, je potřebné přijmout takovou úpravu průběhu řízení, která zachová nejen hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty, ale i potřebu veřejných zadavatelů projednat s každým zájemcem všechny aspekty zakázky. Takové řízení nesmí být použito způsobem, který by omezoval nebo narušoval hospodářskou soutěž, zejména změnami podstatných prvků zakázek nebo vnučováním nových podstatných." (pojem projekt je v tomto případě chápán poněkud obecněji, než je tomu v českém právním prostředí, kde se jím pravidelně rozumí především projekt výstavbový ve smyslu stavebního zákona; v českém právním prostředí by pro odlišení bylo lépe volit například pojem „záměr“).*

Užití v případě zvláště složitých zakázek

Sám proces soutěžního dialogu byl stanoven články 28 a 29 směrnice. V článku 28 odst. 1 se výslovně uvádí: „1. V případě zvláště složitých zakázek mohou členské státy stanovit, že pokud se veřejný zadavatel domnívá, že použití otevřeného nebo omezeného řízení mu nedovolí zadat zakázku, může použít soutěžní dialog v souladu s tímto článkem.“ Již těmito ustanoveními byl soutěžní dialog pojmán jako specifický a spíše výjimečný druh zadávacího řízení, který může být aplikován jen za zvláštních podmínek. Zadávací praxi se následně ustálil stav, že se musí tudíž vždy jednat o

- zvláště složité veřejné zakázky, jejichž předmět plnění není zadavatel s to dostatečně přesně specifikovat v zadávací dokumentaci, a to zejména z technického, právního, popřípadě finančního hlediska (objektivní test);
- zadání zakázky standardními zadávacími procesy (otevřené či užší řízení) není možné buď vůbec, nebo jen s vynaložením nepřiměřených nákladů a s nejistým výsledkem.

V uvedeném duchu byla vydána česká právní úprava, následně též rozvíjena a ustálena správní rozhodovací praxí, opakovaně potvrzovanou judikaturou. Blíže viz například rozhodnutí ÚOHS vydané pod č. j. ÚOHS-R4/2009/VZ-14241/2009/310 ze dne 2. listopadu 2009:

ZKUŠENOSTI SE SOUTĚŽNÍM DIALOGEM

Přestože český právní řád počítá s možností uspořádání soutěžního dialogu již od roku 2006, kdy byl uveden do zákona o zadávání veřejných zakázek, skutečných zkušeností s organizací tohoto typu hledání zpracovatele projektové dokumentace je pramálo. Jedná se totiž o specifický způsob výběru zhotovitele veřejné zakázky na služby, odlišný od architektonické soutěže. Proces je časově, finančně i personálně náročnější a využívá se spíše u složitějších veřejných zakázek, kdy zadavatelé nejsou schopni definovat zadání či má zakázka jiná technická, finanční či právní specifika.

Na přelomu loňského roku se podařilo Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy představit výsledky velmi velkolepě organizovaného mezinárodního soutěžního dialogu na zpracování návrhu revitalizace Karlova náměstí, jednoho z nejvýznamnějších veřejných prostranství v Praze. Svým rozsahem činností a aktivit šlo bezpochyby o první (a na dlouhou dobu možná jediný) takto precizně připravený a časově náročný pokus o uplatnění soutěžního dialogu. Je chvályhodné, že se organizace rozhodl ujmout právě IPR. Přinášíme informace o specifikách tohoto typu zadávání veřejné zakázky a zároveň zkušenosti a názory zástupců zadavatele, poroty i soutěžících.

7. *V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že základními předpoklady pro použití soutěžního dialogu dle § 24 zákona je existence zvláště složitého předmětu plnění veřejné zakázky, kdy zadavatel není objektivně schopen přesně vymezit technické podmínky dle § 46 odst. 4 a 5 nebo právní či finanční požadavky na plnění veřejné zakázky. Soutěžní dialog lze použít pouze v případě, kdy veřejný zadavatel potřebuje uspokojit své požadavky, aniž by znal způsob vedoucí k jejich naplnění, a v rámci soutěžního dialogu hledá vhodná řešení, jak svých potřeb dosáhnout.*
8. *Dokumentace soutěžního dialogu však v daném případě obsahovala precizně a podrobně stanovené podmínky definované do podrobnosti podle druhu požadovaných služeb. Zadavatel tedy již v podmínkách soutěžního dialogu přesně specifikoval technické řešení, stejně jako finanční a právní požadavky na plnění veřejné zakázky. Úřad proto učinil závěr, že údaje uvedené v podmínkách soutěžního dialogu svědčí o tom, že zadavatel byl schopen definovat předmět veřejné zakázky tak, aby vypracoval zadávací dokumentaci, na jejímž základě by byli dodavatelé schopni vypracovat své nabídky. Úřad neshledal žádný oprávněný důvod, proč nebylo s ohledem na povahu předmětu plnění veřejné zakázky v šetřeném případě možné použití otevřeného nebo užšího řízení.*

Obdobně též rozhodnutí ÚOHS ze dne 19. února 2008, č. j. ÚOHS-S304/2008/VZ-2207/2009/510/lfa, resp. rozhodnutí ÚOHS ze dne 3. května 2013, č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-8167/2013/550/HKu.

V roce 2014 byla dosavadní směrnice nahrazena směrnicí EP a R 2014/24/EU ze dne 26. února 2014, která při zachování základních principů předchozí směrnice (zásady zadávání veřejných zakázek dle článku 18: transparentnost a nediskriminace) upravila podrobněji podmínky soutěžního dialogu v článku 26 odst. 4 písm. a) v bodech i až iv:

4. *Členské státy stanoví, že veřejní zadavatelé mohou použít jednací řízení nebo soutěžní dialog v následujících situacích:*
- a) *jde-li o stavební práce, dodávky nebo služby splňující jedno nebo více z těchto kritérií:*
- i) *potřeby veřejného zadavatele nelze uspokojit bez úpravy již dostupných řešení,*
 - ii) *jejich součástí je návrh nebo inovativní řešení,*
 - iii) *veřejná zakázka nemůže být zadána bez předchozího jednání z důvodu zvláštních okolností plynoucích z povahy, složitosti nebo právních a finančních podmínek nebo rizik s nimi spojených,*
 - iv) *veřejný zadavatel nemůže technické specifikace s dostatečnou přesností stanovit odkazem na normu, evropské technické schválení, společnou technickou specifikaci nebo technickou referenci ve smyslu bodů 2 až 5 přílohy VII;*

Podrobnější podmínky postupu v zadávacím řízení soutěžním dialogem stanoví článek 30 směrnice.

Společné jednání dodavatelů za účelem sestavení zadání

Do českého právního prostředí byla směrnice EP a R 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 inkorporována zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (následně opakovaně novelizovaným), provedeným několika nařízeními vlády a vyhláškami ministerstva pro místní rozvoj. Postup soutěžním dialogem podle § 68 a § 69 zákona v souběhu s ustanovením § 60 zákona umožňuje zapojit do tohoto procesu vybrané dodavatele, sežvat je ke společnému jednání a v jeho rámci dohodnout konkrétní podobu a rozsah zadání, podle něhož pak dodavatelé podávají nabídky nejlépe vyhovující podmínkám plnění předmětu zakázky a součinnosti se zadavatelem. Zákon sice připouští i provedení soutěžního dialogu nikoliv společným jednáním (to jest, neukládá společné jednání jako povinnost), nýbrž jednáním s jednotlivými dodavateli per partes. V takovém případě je však – při respektování dalších zákonem stanovených podmínek – jen velmi obtížně představitelné, že by podobný postup mohl splňovat požadavky nediskriminace a transparentnosti, pokud by měl splnit předpokládaný účel, to jest nalézt nejvhodnější podmínky zadání pro dodavatele, kteří následně předloží srovnatelné nabídky.

Soutěžní dialog nesmí být zaměňován se soutěží o návrh

Soutěžní dialog je tedy velmi specifickým zadávacím procesem, který není automaticky k dispozici, neboť je podmíněn splněním některých významných předběžných podmínek. Jakkoliv to může působit ob-

dobně, soutěžní dialog nesmí být zaměňován se soutěží o návrh. Soutěž o návrh není sama o sobě zadávacím procesem, je pouze jeho zásadním předpokladem. Na ukončenu, to jest rozhodnutou soutěž o návrh (§ 143 až § 150 zákona o zadávání veřejných zakázek v souběhu se Soutěžním řádem ČKA, popřípadě s využitím Soutěžních pravidel ČKAIT) navazuje jednací řízení bez uveřejnění podle § 65 odst. 1 zákona, kterým je teprve zadávací proces naplněn.

Soutěžní dialog je přípustný za splnění podmínek stanovených též pro jednací řízení s uveřejněním v § 60 zákona:

- (1) *Zadavatel může použít jednací řízení s uveřejněním, pokud*
- a) *potřeby zadavatele nelze uspokojit bez úpravy na trhu dostupných plnění,*
 - b) *součástí plnění veřejné zakázky je návrh řešení nebo inovativní řešení,*
 - c) *veřejná zakázka nemůže být zadána bez předchozího jednání z důvodu zvláštních okolností vyplývajících z povahy, složitosti nebo právních a finančních podmínek spojených s předmětem veřejné zakázky, nebo*
 - d) *nelze stanovit technické podmínky odkazem na technické dokumenty podle § 90 odst. 1 a 2.*
- (2) *Zadavatel může použít jednací řízení s uveřejněním také tehdy, jestliže předchází otevřené řízení nebo užší řízení bylo zrušeno podle § 127 odst. 1.*

Transparentní a otevřený soutěžní dialog všech účastníků může kolidovat s ochranou autorských práv

Jak jsme uvedli výše, i pro soutěžní dialog platí pravidla transparentnosti a nediskriminace; tato skutečnost rovněž limituje možnosti užití soutěžního dialogu náhradou za soutěž o návrh s navazujícím jednacím řízením bez uveřejnění. Smyslem soutěže o návrh je nabídnout řešení budoucího předmětu plnění, které je současně též dílem autorským, popřípadě podléhá jiné formě ochrany práv k duševnímu vlastnictví (nehmotných práv majetkových), což významně ztěžuje nebo dokonce spíše znemožňuje vést skutečně efektivní soutěžní dialog a přitom neporušit tato práva, resp. v souladu s platnou právní úpravou znemožnit ostatním účastníkům soutěžního dialogu přístup k navrhovaným řešením, což je ovšem v logickém sporu s vlastním smyslem a účelem soutěžního dialogu.

Zatímco v případě soutěže o návrh (architektonické, urbanistické, krajinářské, designové či softwarové) jsou na základě soutěžních podmínek podle tam stanovených kritérií posuzovány a porovnávány předložené návrhy, vypracované účastníky soutěže samostatně a následně anonymně porotou posouzené, v případě soutěžního dialogu se jedná o společně hledání podmínek efektivního zadání zakázky zadavatelem a zúčastněnými potenciálními dodavateli.

Nejasný předmět zakázky, technické, právní anebo finanční podmínky

Jinak řečeno, soutěžního dialogu lze využívat výlučně za situace, kdy není vhodnou formou soutěž o návrh, avšak nalezení podmínek pro řešení je obtížné ze shora uvedených důvodů, zejména pro obtížnost nejasnosti technické, právní anebo finanční povahy, zásadně ovlivňující podmínky plnění zakázky. To pochopitelně nevylučuje uplatnění know-how jednotlivými dodavateli, které musí být zadavatelem rovněž ochráněno, nedá-li dodavatel zúčastněný na soutěžním dialogu výslovný souhlas s jeho zveřejněním. Nicméně podstatou soutěžního dialogu je právě sama rozprava, během níž se hledají nejvhodnější podmínky zadání a budoucího provedení veřejné zakázky.

Jak patrně z citovaného textu, soutěžním dialogem se rozumí velmi specifický druh zadávacího procesu veřejných zakázek, aplikovatelný pouze v případech vylučujících zcela nebo z významné části standardní zadávací postupy otevřeným a užším řízením. Jinak řečeno: před zahájením tohoto druhu zadávacího řízení je zadavatel sice s to identifikovat základní představy o svých potřebách, požadavcích a cílech, ale není schopen detailně popsat předmět zakázky, technické podmínky anebo požadovaná řešení dostupná na trhu. Na základě soutěžního dialogu zadavatel s dodavateli nalézá podrobnější podmínky a náležitosti, jimiž detailněji specifikuje svoje potřeby, požadavky a cíle, jichž má být plněním předmětu zakázky dosaženo.

Výzva neomezenému počtu účastníků

Z uvedeného plyne, že soutěžní dialog je organizačně a časově náročný, neboť na jedné straně umožňuje, ale na druhé straně i vyžaduje průběžnou, zpravidla několikafázovou komunikaci s dodavateli. Prvním krokem k jeho užití je proto samo rozhodnutí o tom, zda jsou naplněny tyto základní předpoklady, zda není tento zadávací proces zcela vyloučen.

Sezná-li zadavatel postup prostřednictvím soutěžního dialogu důvodným a účelným, zejména provede-li pro tento účel relevantní průzkum trhu, oznámí předběžně svůj záměr a stanoví základní kvalifikační kritéria, na jejichž základě pak vyzve neomezený počet dodavatelů k soutěžnímu dialogu.

Zúžení okruhu účastníků

Po posouzení kvalifikačních předpokladů pak provede na základě předem stanovených pravidel zúžení výběru těch dodavatelů, kteří budou k soutěžnímu dialogu následně vyzváni. Má-li soutěžní dialog plnit svůj smysl a účel, pak právě pro organizační a časovou náročnost následné rozpravy je podstatné nastavit co nejhodněji již kritéria zúžení okruhu dodavatelů jakožto aktivních účastníků této rozpravy.

Poté, co bylo rozhodnuto o zúžení dodavatelů přípustných k soutěžnímu dialogu, vyzve zadavatel kvalifikované dodavatele k účasti v soutěžním dialogu s tím, že v dokumentaci soutěžního dialogu (sloužící pro účel vedení soutěžního dialogu) stanoví pouze základní cíl, jehož má být tímto dialogem dosaženo, zejména co požaduje po jednotlivých zúčastněných. Průběh tohoto procesu může být (podle charakteru, zejména obtížnosti předmětu plnění) i vícefázový. Po ukončené fázi (ukončených fázích) dialogu, o níž je zadavatel povinen vést protokol a v níž zúčastnění dodavatelé sdělí svůj náhled na možnosti řešení předmětu zakázky ze všech požadovaných hledisek, zadavatel podle stanovených kritérií (zejména jím sledovaného cíle a jeho potřeb) vyhodnotí předložené návrhy a podněty, podle okolností je zpřesní a celý proces zopakuje, popřípadě stanoví podmínky nejhodnějšího řešení, oznámí ukončení jednání účastníkům soutěžního dialogu a na základě takto upřesněné zadávací dokumentace (nyní už s odpovídající podrobností a přesností) rozešle písemnou výzvu všem účastníkům k podání nabídek. Dále postupuje obdobně jako v jednacím řízení s uveřejněním, resp. v otevřeném řízení.

JUDr. PhDr. Jiří Plos
právní poradce ČKA

NÁVRH KONKRÉTNÍHO POSTUPU SOUTĚŽNÍHO DIALOGU

Forma soutěžního dialogu je použitelná především v případech obtížných předmětů plnění, u nichž je nutno hledat a formovat (formulovat) postupně již samo zadání předmětu plnění. Tento postup vyžaduje zejména velmi citlivé zacházení s informacemi získanými pohovory s účastníky tohoto procesu. Máme za to, že formy soutěžního dialogu lze užít v záležitostech výstavbových především tam, kde nevzniká nové autorské dílo. Jedná se tudíž především o zadání takových zakázek, při nichž mají být, s ohledem na složitost předmětu plnění, ujasněny některé podstatné parametry projektu a následného provedení záměru, přičemž jejich ujasnění lze dosáhnout právě s využitím rozpravy zúčastněných potenciálních dodavatelů. Tak zejména tehdy, není-li předmětem plnění návrh a projekt nové stavby, nýbrž například obnova stavby již existující, která nemá být podstatně měněna (například rozšiřována). Takovým příkladem může být obnova významné nemovité kulturní památky, jejímž předmětem je především pietní, avšak vysoce profesionální provedení průzkumů, projektových prací, provedení dozorů nad prováděním stavby a zejména podmínky provedení stavby samého. Pro větší ilustrativnost předpokládáme, že se jedná o stavbu využívanou pro určitý konkrétní účel, který neumožňuje zcela užívání stavby přerušit – to jest, obnova bude muset být provedena za chodu a provedení stavebních prací bude tudíž vyžadovat nadstandardní podmínky koordinace i bezpečnosti provedení. Navíc předpokládáme, že se jedná o stavbu hrazenou z dotačních zdrojů, u nichž je nutno prokázat předem podmínky financování, zejména efektivní celkové využití těchto finančních prostředků i jejich postupné uvolňování. Předmětem soutěžního dialogu může být v takovém případě projednání rozsahu a obsahu průzkumů a způsobů jejich provedení – a pokud již byly určité průzkumy zčásti v minulosti provedeny, pak návrh na jejich případné doplnění a na rozsah tohoto doplnění. Další projednávanou skutečností může být obsah a rozsah projektových prací a dokumentací v jednotlivých fázích projektové přípravy. Součástí rozpravy může být také hledání efektivních (s)právních postupů, například možnosti volby jednodušších procesních postupů a z toho plynoucích případných časových úspor. Projednány a posouzeny mohou být také podmínky a náležitosti efektivní koordinace projektových, popřípadě stavebních prací – atd. atd.

Celý proces by mohl například probíhat ve třech fázích přibližně s tímto obsahem:

1. fáze soutěžního dialogu

Posouzení podkladů a rozprava o návrzích na nezbytné doplnění průzkumů a jejich zaměření a podrobnost vyhovující potřebám obnovy nemovité kulturní památky v souladu se současnými požadavky technickými a technologickými, materiálovými a provozně-dispozičními.

2. fáze soutěžního dialogu

Rozprava o rozsahu a podrobnosti dokumentace pro stavební řízení a následně dokumentace pro provádění stavby pro potřeby obnovy nemovité kulturní památky v souladu s ustanovením vyhlášky o dokumentaci staveb a s přihlédnutím k požadavku a podmínce zadavatele, aby

- byl v maximální dosažitelné míře šetřen charakter stavby a její dochovaná hmotná podstata; tam, kde bude možno využít došavdních zachovaných zařízení a jejich zachování nebude v zásadním rozporu se současně platnými obecnými technickými požadavky na stavby, aby byla tato zařízení obnovena, repasována, popřípadě jinak ošetřena;
- byla respektována dochovaná dokumentace a tato dokumentace aby byla také pro účely projektových prací důsledně využívána;
- byl respektován požadavek na koordinaci prováděné stavby s činností ve stavbě prováděnou, která nemůže být zcela přerušena, to jest, aby stavební práce byly prováděny přednostně v určitých obdobích a aby tato činnost sama byla omezována jen v prokazatelně nezbytné míře a na nezbytně nutnou dobu.

Podání nabídky s podrobnější specifikací

- rozsahu plnění, zejména podrobného určení rozsahu dokumentace a obstarání nezbytných průzkumů a podkladů;
- harmonogramu prováděných projektových činností a předpokládaných stavebních prací tak, aby byl dodržen časový limit k čerpání rozpočtových finančních prostředků alokovaných pro tento účel a aby byly vytvořeny předpoklady pro koordinaci provádění stavby s nepřerušeným užíváním stavby;
- nabídkové ceny.

Možná kritéria hodnocení nabídek

Obsah nabídky by pak mohl být hodnocen například podle těchto kritérií hodnocení:

- kritérium kvality nabídnutého předmětu plnění – hodnocena bude úplnost (komplexnost) nabídnutých služeb, zejména určitost, jednoznačnost a úplnost předmětu plnění, to jest
 - obsahu, rozsahu a formy doplňovaných a aktualizovaných průzkumů a
 - obsahu projektové dokumentace vyjadřující nejpřesněji její zaměření na obnovu nemovité kulturní památky
 [45 % (hodnocení bodováním od 0 bodů do 10 bodů)]
- harmonogram plnění se specifikací možností organizace a koordinace provedení obnovy stavby a jejího užívání; hodnocena bude reálnost a proveditelnost podmínek koordinace a celkový harmonogram postupu prací)
 [30 % (hodnocení bodováním od 0 bodů do 10 bodů)]
- nejnižší cena (bez DPH)
 [25 %].

Soutěžní dialog lze užít v záležitostech výstavbových především tam, kde nevzniká nové autorské dílo

Smyslem a účelem soutěžního dialogu koncipovaného dle výše uvedených parametrů je tudíž upřesnění podmínek předmětu a plnění tohoto předmětu zakázky, a to za účasti všech dodavatelů, resp. těch, kteří o zakázku projeví reálný zájem a prokáží splnění nezbytných kvalifikačních předpokladů. V tomto případě by mezi takové požadavky zcela nepochybně náležel doklad o zastoupení specifických profesí (například restaurátorských), zkušenost s obdobnými stavbami v minulosti a podobně. Soutěžním dialogem nelze proto, dle našeho názoru (který jsme už uvedli výše), rozumět postup, při němž se vede rozprava mezi zadavatelem a jednotlivými uchazeči per partes. Obdobně i v případě, je-li předmětem zakázky a výsledkem například dílo autorskoprávně chráněné. Je zřejmé, že soutěžním dialogem, během něhož by byly autory předkládány návrhy řešení, by nemohly být podmínky autorskoprávní ochrany efektivně naplněny. Jinak řečeno: pokud by byly pečlivě respektovány podmínky ochrany autorských práv nebo obdobných práv k duševnímu vlastnictví, pak by jen sotva mohlo být dosaženo účelu soutěžního dialogu dospět na tomto základě k nalezení efektivních řešení, při zachování zásad transparentnosti a nediskriminace.

Diskusí a upřesňováním vznikne vhodná zadávací dokumentace

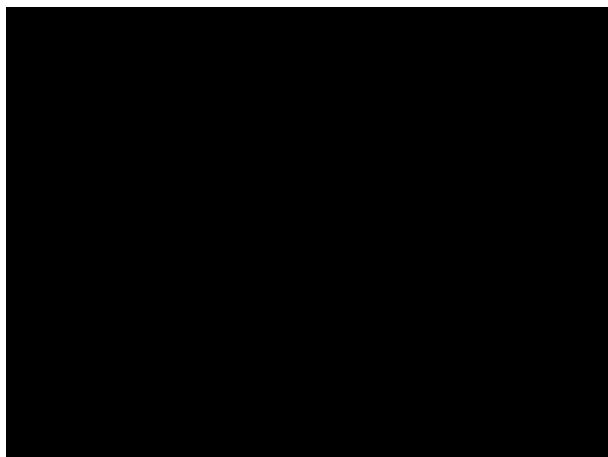
Na základě takto (postupně) upřesňovaných podmínek, když o průběhu dialogu jsou všichni zúčastnění dodavatelé stejně informováni, může zadavatel vypracovat v odpovídající podrobnosti zadávací dokumentaci, kterou rozešle všem dodavatelům zúčastněným na soutěžním dialogu a vyzve je k podání nabídky, nejlépe nikoliv na nejnižší cenu (to by bylo ostatně v přímém rozporu s vysokými požadavky na kvalitu budoucího plnění), nýbrž – jak je uvedeno výše – z hlediska ekonomické výhodnosti s důrazem na vysokou kvalitu poskytnutého plnění.

JUDr. PhDr. Jiří Plos
právní poradce ČKA



Karlovo náměstí v Praze, současný stav. Foto archiv IPR





SOUTĚŽNÍ DIALOG NA REVITALIZACI PARKU NA KARLOVĚ NÁMĚSTÍ V PRAZE

Náměstí bylo vytyčeno roku 1348 při lokaci Nového Města pražského přibližně uprostřed a stalo se jeho hlavním veřejným prostranstvím, tržištěm i shromaždištěm. Ve své době bylo největším náměstím středověké Evropy a při poutích spojených s ukazováním říšských relikvií se zde scházelo až 30 000 lidí. Na obrázku výřez z tzv. Sadelerova prospektu z roku 1606, který zobrazuje část Nového Města. Dobyčtí trh (nynější Karlovo náměstí) s kaplí Božího Těla uprostřed, Žitná a Ječná ulice s okolím. Zdroj: www.wikipedia.org.



Karlovo náměstí je veřejné prostranství celopražského významu. Pod názvem Dobyčtí trh bylo založeno Karlem IV. ve 14. století jako hlavní pražské tržiště a také poutní místo s kaplí Božího Těla. Od svého začátku tak bylo Karlovo náměstí jednou z hlavních křižovatek Prahy. Současný park byl realizován v roce 1884 podle návrhu krajinářského architekta Františka Thomayera, který v souladu se světovými trendy přinesl do již tehdy rušného centra města klidnou zelenou oázu. Od té doby, především kvůli neustálému nárůstu automobilové a veřejné dopravy, bylo soužití dvou protichůdných funkcí náměstí stále náročnější. Park je dnes ve špatném stavu, ale původní promyšlená kompozice, tvořená modelací terénu, stromy i další vegetací, je stále dobře čitelná a v roce 1998 byla prohlášena za kulturní památku krajinářské architektury. Nese tedy stejnou míru ochrany jako mnoho historických budov v Praze.

Neutěšený stav Karlova náměstí je předmětem diskusí již od počátku 90. let. V roce 1995 byla zpracována studie Karlova náměstí od Magdaleny Dandové a Jaromíra Kosnara. V roce 2008 pak proběhla otevřená urbanisticko-krajinářská soutěž, v níž byl nejvýše oceněn návrh Ing. arch. Vladimíra Štulce, Ing. arch. Jana Vrány a Ing. arch. Kryštofa Štulce.

Vyhlašovatel

Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy a Odbor strategických investic Magistrátu hl. m. Prahy

Termín konání

9. 8. 2017–13. 11. 2018

Počet týmů vybraných na základě předložených portfolií

5 (do řízení se mohly hlásit týmy složené z krajinářského architekta, architekta a dopravního inženýra, které splnily minimální kvalifikační kritéria)

Předpokládaná částka investičních nákladů

150 – 300 mil. Kč

Porota

Řádní členové poroty – závislí

Mgr. Adriana Krnáčová, MBA primátorka hl. m. Prahy, předsedkyně poroty

Ing. arch. Václav Vondrášek, místostarosta Městské části Praha 2

Ing. arch. Pavla Melková, Ph.D., ředitelka Sekce detailu města, IPR Praha

Ing. Karel Prajer, ředitel Odboru strategických investic MHMP

Řádní členové poroty – nezávislí

Ing. arch. MgA. Michal Fišer, místopředseda poroty

prof. Ing. arch. Ladislav Lábus

Dipl.-Ing. Almut Jirku, krajinářská architektka, Senat Berlin, člen BDLA

prof. Dipl.-Ing. Cornelius Scherzer, krajinářský architekt, Technická univerzita Drážďany

doc. PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D., historik a filosof, Collegium Europaeum

Náhradníci poroty – závislí

RNDr. Jana Plamínková, radní hl. m. Prahy

Ing. Sylvie Hájková, vedoucí odboru rozvoje Městské části Praha 2

Ing. Štěpán Špoula, krajinářský architekt, IPR Praha

Ing. Petr Hankovec, vedoucí oddělení vodoohospodářských a dopravních staveb OSI MHMP

Náhradníci poroty – nezávislí

Ing. arch. Štěpán Valouch

Ing. arch. Antonín Novák

Dipl.-Ing. Suzanne Spurná, krajinářská architektka

Více informací o soutěžním dialogu na Karlovo náměstí viz <http://www.iprpraha.cz>

SOUTĚŽNÍ DIALOG KARLOVO NÁMĚSTÍ JAKO SOUČÁST KONCEPČNÍHO PŘÍSTUPU K VEŘEJNÝM PROSTRANSTVÍM

Koncepční přístup k rozvoji veřejných prostranství nespočívá pouze ve vědomí cíle jejich ideální komplexní kvality a procesů, které k němu vedou. Jednou z jeho významných součástí je také schopnost tento cíl efektivně a bez zbytečného odkladu realizovat. Ve fázi urbanistického a architektonického plánování to znamená nalézt optimální a realistický způsob přípravy, který obě roviny zaručí.

Podmínkou realističnosti a efektivity procesu přípravy revitalizace nebo realizace nového veřejného prostranství je existence politické vůle, s ní související garantované finance, společenský konsenzus, dohoda všech přímo zainteresovaných účastníků, komplexní přístup a projekční příprava, zajišťující účast nejlépeších odborníků. Přičemž rozhodnutí o způsobu projekční přípravy včetně metody výběru návrhů či autorů projektu často hraje důležitou roli i v dosažení politického a společenského konsenzu.

Nalezení realistického a efektivního procesu přípravy bylo podle mého názoru klíčovým momentem i v nastartování v té době v podstatě zablokované revitalizace Karlova náměstí. V období, kdy jsme zakládali na Institutu plánování a rozvoje (zpočátku ještě na ÚRM) Kancelář veřejného prostoru, jsme od počátku systémově kombinovali několik typů činností. Vedle zahájení vypracování dlouhodobých a střednědobých koncepčních dokumentů, například metodik typu Manuál tvorby veřejných prostranství a Strategie tvorby veřejných prostranství hl. m. Prahy, anebo koncepčních studií jako Koncepce pražských břehů či Vinohradská třída, jsme se soustředili také na vytipování akutních potřeb stavu veřejných prostranství Prahy a snahu o jejich okamžité řešení. Karlovo náměstí, stejně jako velká část celoměstsky významných náměstí (Václavské náměstí, náměstí Jiřího z Poděbrad apod.), čelily (a čelí) situaci, kdy nebyla politická ani společenská vůle a odvaha se do jejich revitalizace, kterou urgentně potřebují, pustit. Jedním z důvodů je pravděpodobně také obava plynoucí paradoxně právě z jejich celoměstské významnosti a tím i složitosti nalezení společenské shody a zodpovědnosti rozhodnutí.

V době, kdy jsme se na Karlovo náměstí v Kanceláři veřejného prostoru zaměřili, mělo za sebou v nedávné době několik pokusů o započítí přípravy revitalizace. První projekt z devadesátých let provázely masivní protesty obyvatel. Druhý pokus, ideová soutěž z roku 2008 vypsaná Městskou částí Praha 2, skončila výsledkem bez udělení prvního místa, což signalizuje, že porota žádný z návrhů nepovažovala za optimální. Především ale oba návrhy na druhém a třetím místě byly založeny na řešeních, jejichž radikálnost zásahů znemožňovala jejich realizaci vůbec, anebo alespoň v dohledné době. V jednom případě se jednalo o dopravní řešení, kterému by musela předcházet zásadní změna v celoměstském měřítku a v druhém o masivní zásahy do podzemí, zasahující hodnotné archeologické památky. Soutěž nicméně přinesla důležité poznatky, zejména v identifikování množství složitých souvislostí, které v podstatě není možné vyřešit již před fází zadání soutěže. Sřetává se zde totiž extrémní množství náročných a protikladných požadavků – v oblasti památkové péče, ochrany zeleně, dopravních nároků (individuální dopravy, městské hromadné dopravy, cyklistů, pěších), požadavků městské části na způsob

využívání náměstí apod., které vzájemně není možné sladit do společného zadání, navíc takového, jež by ponechávalo ještě nějaký prostor pro celkové kvalitativní architektonické řešení.

Zároveň jsme byli postaveni do situace, nikoliv za pět minut dvánáct, ale spíše pět minut po dvánácté, kdy existovaly zčásti právě dokončené projekty na rekonstrukci tramvajové trati a dopravní signalizace. Ty ale byly připraveny bez jakékoliv ambice na změnu a zlepšení obytnosti náměstí a sledovaly pouze technické vylepšení, nicméně v rámci objemných stavebních úprav, jejichž rozsah umožňoval nevracet vše do původní podoby, ale využít jich i ke změně pobytových kvalit místa. Úpravy ale místo toho fixovaly neutěšený stav náměstí bez povrchových přechodů, obehnaného zábradlím a zatíženého prioritou automobilové dopravy. Vedení města tehdy našťástí porozumělo našemu apelu, umožnilo nám vstup do rozeběhnuté projekční přípravy a podpořilo její úpravy tak, aby řešily i zvýšení pobytové kvality a předpřipravily první etapu budoucí finální podoby náměstí již teď takovým způsobem, aby pak nebylo nutné vše znovu bourat a předělávat.

Rozdělili jsme tedy budoucí revitalizaci na dvě etapy a začali hledat vhodnou formu pro projekční přípravu druhé etapy, tj. vnitřních částí náměstí mimo obvodové komunikace, které obsahovala etapa první.

Z důvodů výše uvedených, tj. složitých vztahů v prostoru, množství někdy až protikladných požadavků jednotlivých aktérů, stejně jako citlivosti veřejnosti, mimo jiné způsobené peripetiemi předešlých pokusů, jsme se rozhodli pro soutěžní dialog, který umožní upřesňovat zadání ve spolupráci zúčastněných architektonických týmů, komise, přizvaných expertů a dalších aktérů.

Soutěžní dialog na revitalizaci Karlova náměstí tak lze považovat za typický příklad situace, pro kterou je soutěžní dialog, případně soutěžní workshop ideální forma, a zároveň i za pilotní projekt svého druhu. Ukázal v první řadě, že „to jde“. Do nedávné doby totiž ve veřejné správě panovaly u tohoto typu přípravy obavy z neprobádaného terénu, založené zejména na argumentech legislativní povahy, stejně jako na zdejším zakoreněné neschopnosti kritické debaty či týmové práce a nevěle k nim, i na všeobecném podceňování důležitosti špičkové kvality autorů projektů a tomu odpovídajícího způsobu výběru. Dále potvrdil, že široká aktivní spolupráce všech aktérů, včetně těch a priori stojících na protilehlých stanoviscích, v rámci workshopových setkání je možná a překvapivě nikoli tak konfliktní, jak jsme zvyklí předpokládat, ba naopak. Zároveň ale přinesl poznání, že řadu věcí je potřeba měnit a vylepšovat. Z mého pohledu je to například spolupráce rozhodující komise, která se musí naučit rozdílu mezi rolí poroty ve standardní architektonické soutěži (kde se jedná více o individuální zodpovědnost jednotlivých porotců) a rolí v soutěžním dialogu či workshopu, kde jejím úkolem je citlivě vnímat názory všech zúčastněných aktérů a vtělit je do finálního rozhodnutí. Forma diskuse, se zapojením všech aktérů do procesu, návrhy postupně viditelně zlepšovala a na závěr přinesla čtyři velmi kvalitní. Skutečnost, že z nich ve výsledku zvítězil ten podle mého soudu nejvíce konzervativní a přínášející spíše méně nových možností užívání, a to v situaci, kdy všichni aktéři včetně zástupců památkové péče připouštěli i ostatní, radikálnější řešení (s výjimkou jednoho), byť stále vůči památkové hodnotě místa citlivá, pro mne zůstává záhadou, nad jejíž příčinou by možná bylo dobré se zamýšlet.

doc. Ing. arch. Pavla Melková, Ph.D.

členka komise posuzující návrhy, v době konání soutěžního dialogu ředitelka Sekce detailu města, IPR Praha



PROČ SOUTĚŽNÍ DIALOG NA KARLOVO NÁMĚSTÍ?

Revitalizace Karlova náměstí patřila k prvním úkolům Kanceláře veřejného prostoru IPR. Nebylo z čeho vycházet. Teprve jsme hledali způsob, jak vlastně přistupovat k veřejnému prostoru a krajině, jak přimět investory s technických vzděláním a poměrně úzkým zaměřením (zpravidla dopravní inženýry či inženýry vodohospodářských staveb) spolupracovat na projektech, kde se například účelnost technického řešení tramvajové trati musí zcela nově zvažovat a rovnocenně řešit s dalšími potřebami konkrétního prostoru. Přemýšleli jsme, jak dostat do hry pojmy, jako jsou obyvatelnost, vztah lidí k místu či respekt k přírodě.

Jak píše Pavla Melková v úvodním textu, úkol revitalizovat Karlovo náměstí jsme zdědili již po dvou neúspěšných pokusech včetně jedné soutěže, takže organizovat další soutěž o návrh nepřicházelo v úvahu. Studii obnovy parku, jako podklad pro II. etapu revitalizace náměstí, jsme začali zpracovávat přímo v Kanceláři veřejného prostoru, stejně jako I. etapu. Pokusy o projednání námi zpracované podkladové studie parku vedly k jednoznačnému závěru, že z této pozice a tímto způsobem se nedobereme uspokojivého výsledku. Očekávaní zástupců Městské části Prahy 2, kteří toužili po živém a moderním náměstí, a památkářů, kteří chráněný park na náměstí chtěli naopak co nejvíce zachovat, se ukázala jako zcela protichůdná a to nebyl zdaleka jediný rozpor, který se objevil. V tuto chvíli nám už bylo jasné, že ani anonymní soutěž o návrh, ani návrh vznikající přímo v Kanceláři veřejného prostoru, který je sice flexibilní, ale bez dostatečné opory a procesu, nám uspokojivé řešení nepřinese. V roce 2015 jsme si vyzkoušeli tzv. soutěžní workshop na Celkové řešení Císařského ostrova a jeho okolí, který nám v podobné složité situaci přinesl silné a podporované řešení i schopný tým (více o soutěžním dialogu viz Bulletin ČKA 3/2015).

Karlovo náměstí v Praze, současný stav, ortofotomapa. Zdroj IPR



Po této zkušenosti jsme intenzivně cítili, že i zde potřebujeme otevřený proces; že dohoda mezi aktéry musí vznikat postupně, v širokém a vážně míněném think tanku, jehož se účastní všichni, kterých se Karlovo náměstí nějak týká; který má podobu společenské události – dobrovolné a dočasné instituce; že musí mít pevný demokratický základ, politickou podporu; stojí na důvěře v celý proces a na tom, že vynaložená energie, myšlenky a názory velkého množství lidí se neztratí.

Zároveň jsme chtěli nalít zkušený autorský tým vedený architektem, který je schopen dobře porozumět a být citlivý k odlišným hlediskům a východiskům památkářů, zahradních historiků, historiků, vodohospodářů, dendrologů, dopravních inženýrů, sociálních pracovníků a dalších; má přitom dobré zkušenosti, jak navrhovat atraktivní a oblíbené parky či veřejná prostranství; že to musí být někdo schopný přinést přesvědčivé strategie propojující zdánlivě neslučitelné požadavky a kvalitou svého návrhu i kvalitou komunikace přimět některé aktéry, aby byli ochotni ustoupit z těch požadavků, které by vedly k erozi celkového konceptu a silné sdílené vize. Potřebovali jsme, aby mezi těmito architektky a kolokviem probíhal dialog a účastníci měli možnost vysvětlovat a korigovat své návrhy.

Bylo nám jasné, že architekt má být krajinářským architektem a že v tomto případě musíme hledat ty nejhodnější v mezinárodní konkurenci. Znamenalo to, že to bude vyžadovat, abychom se otevřeli i v rovině jazyka a zvyklostí, a že veškerou zadávací dokumentaci budeme mít dvojjazyčnou a jednotlivá setkání tlumočená. Krajinářský architekt v podobných projektech v ČR vystupuje standardně jako specialista nebo konzultant a jen málokdy jako hlavní architekt a to jsme chtěli s ohledem na předmět projektu změnit. V porotě jsme z tohoto důvodu potřebovali vyvážené zastoupení krajinářských architektů a architektů, aby soutěž byla pro zahraniční krajinářské architektky vůbec zajímavá, což byl velký rozdíl oproti běžné praxi v Česku, kdy se do poroty krajinářsko-architektonické soutěže, složené převážně z architektů, zve maximálně jeden krajinářský architekt.

S naším právním oddělením jsme dlouho hledali řešení a prověřovali jednotlivé možnosti, jak zkušenost ze soutěžního workshopu na Celkové řešení Císařského ostrova a jeho okolí realizovat v režimu nadlimitní zakázky. Soutěžní dialog se ukazoval jako nejhodnější.

Záruka dopracování všech fází projektové dokumentace

Pro konečné rozhodnutí, jak k úkolu přistoupit, byla také důležitá specifická situace v Praze. I když se to postupně zlepšuje, v Praze se dosud příliš nedaří výsledky architektonických soutěží posunovat do další fáze zpracování, což zákonitě nebudí důvěru jak mezi architektky, tak mezi zainteresovanými osobami. IPR zadává převážně studie nebo koncepte, další fáze si tradičně zadávají jednotliví městští investoři. Jak však potom zajistit, aby vítěz, kterému se podaří přesvědčit kolokvium, získal automaticky zakázku na všechny navazující projekční činnosti a měl vliv i právo vítězný návrh dopracovat do potřebného detailu? Tim, že je řízením se soutěžním dialogem veřejnou zakázkou ukončenou fakticky podpisem smlouvy s dodavatelem, nevyžaduje pro následné uzavření smlouvy jednacím řízením bez uveřejnění (JŘBU), jako je tomu u soutěží. Museli jsme se předem dohodnout s investičním odborem magistrátu a uzavřít s ním smlouvu o společném zadávání veřejné zakázky. Zvolená forma procesu tak účastníkům nabízela nepochybně vyšší jistotu, že neskončí pouze u návrhu, ale že dopracují i veškeré fáze projektové dokumentace přímo na základě vítězství ve veřejné zakázce.

Podoba dialogu

Konečnou podobu soutěžního dialogu na revitalizaci Karlova náměstí lze s trochou zjednodušení charakterizovat v podstatě jako tři aspekty v jednom, probíhající v jeden čas: Think tank, architektonická soutěž, zadávací řízení. Průběh je patrný z přiloženého schématu.

Celý proces začal výzvou (Oznámení o zahájení zadávacího řízení) neomezenému počtu dodavatelů. Soutěžní dialog jsme propagovali na českých a zahraničních odborných portálech a v médiích. O informace byl zájem. Například široce sledovaný britský Architects' Journal otiskl krátký rozhovor k danému tématu s ředitelem IPR Ondřejem Boháčem. Přihlásilo se nám sedmnáct převážně zahraničních týmů, z nichž nemalá část patřila k renomovaným krajinářským architektům, které jsme po kontrole kvalifikace vyzvali k účasti v soutěžním dialogu a ke zpracování profesního přístupu. Měli jsme z toho velkou radost.

Jednou z klíčových otázek, které jsme museli vyřešit, byl způsob, jak snížit počet dodavatelů na začátku, aby byl možný smysluplný dialog. Zároveň aby výběr byl co nejvíce transparentní, nediskriminující a dobře zohledňoval poptávanou kvalitu a vhodnost. V řízení se soutěžním dialogem existují dva způsoby, jak snížit počet „účastníků“. První možností je snížení počtu účastníků na základě objektivně stanovených kritérií technické kvalifikace, a to před vlastní výzvou k účasti.

Druhou možností je snížení počtu návrhů (řešení) v průběhu soutěžního dialogu na základě hodnotících kritérií kvality stanovených pro hodnocení návrhu řešení. Zadavatel pak vyloučí účastníky, jejichž řešení nevybral. Toto snížení je možné provést i opakovaně. Pro úvodní snížení počtu na pět týmů jsme zvolili druhý způsob. Snížit počet účastníků na základě vlastního návrhu Karlova náměstí jsme ale nechtěli. V této první fázi by neměli být neúměrně zatíženi a znevýhodněni ti, kdo místo neznají, zejména účastníci ze zahraničí. Zároveň jsme potřebovali, aby týmy přinášely hlavní koncepci řešení až po důkladném poznání všech důležitých informací, aspektů, postojů a osobní zkušenosti v místě, tedy až jako druhý krok v soutěžním dialogu. Šlo v podstatě o to oddělit metodickou a zkušenostní rovinu tvorby návrhu, tzv. profesní přístup, od místně specifického řešení, který z něj teprve vychází, a hodnotit v první fázi jen profesní přístup. Zvolená pravidla zpracování a způsob hodnocení profesního přístupu k tvorbě návrhu řešení se nám osvědčily a mohou být inspirativní jako případná náhrada často diskutovaného hodnocení portfolií ve standardních výběrových řízeních s nabídkami hodnocených na základě ekonomické výhodnosti (dle kritéria kvality). Každému ze sedmi kritérií hodnocení byla věnována dvojránka v portfoliu formátu A3, kde účastníci v krátkém odstavci popsali, jak k danému hodnocenému aspektu přistoupí, což demonstrovali na vybraných předešlých zakázkách (referenčních projektech, které týmy uvedly již v technické kvalifikaci v přihlášce do řízení se soutěžním dialogem), a v čem může být tento jejich přístup cenný pro revitalizaci Karlova náměstí. Kromě kritérií souvisejících s kvalitou architektonického či technického řešení návrhu (celkem 6) obsahoval i kritérium vhodnosti volby profesního postupu při plnění zakázky (celkem 1). Tato tvrzení musela být doložena fotografiemi a dalšími ukázkami vybraného referenčního projektu, aby bylo patrné, jak moc se jim jejich tvrzení daří naplňovat.

Tři workshopy, které následně proběhly během zimy a jara 2018, byly hlavním pilířem otevřené části soutěžního dialogu. Šlo o:

1. úvodní seminář s odbornou konferencí k důležitým aspektům Karlova náměstí;
2. prezentaci a diskusi nad koncepty návrhů;
3. prezentaci a diskusi nad návrhy řešení.

Součástí každého z těchto workshopů byly prezentace týmů, diskuse ze stakeholderů a jednání poroty (nazývaná v řízení se soutěžním dialogem „hodnotící komise“) o doporučení týmům a upřesnění zadání. Na rozdíl od Soutěžního workshopu na Císařský ostrov, který probíhal v režimu zakázky malého rozsahu a účastníkům muselo stačit ústní shrnutí workshopu porotou, v případě soutěžního dialogu týmy dostaly upřesnění vždy písemně do dvou týdnů po workshopu. Porota k dalšímu snižování počtu návrhů řešení, plánovanému ve fázi hodnocení návrhu (3. workshop), již nepřistoupila, dala finální doporučení k zapracování a po prázdninách se sešla k hodnocení finálních nabídek plnění (návrhu, návrhu smlouvy, návrhu výkonů a cenové nabídky). Všechna jednání poroty se účastnili experti zastupující důležité aspekty návrhu, zejména z oblasti památkové péče, arboristiky, hospodaření s dešťovou vodou. S výjimkou závěrečných rozprav a finálních hlasování poroty, které probíhaly bez jejich účasti.

„Testování prototypů“

Nepopíráme skutečnost, že řízení se soutěžním dialogem nebylo asi původně zamýšleno pro účely hledání architektonického, krajinářského či urbanistického návrhu, a vnímali jsme právní obtíže zejména ve vztahu soutěžního dialogu k autorským právům účastníků, kteří během něj tvořili autorský návrh. Otázkou bylo, zdali prezentace týmů budou probíhat společně jako v případě soutěžního workshopu na Císařský ostrov, nebo per partes. Tuto otázku jsme nechali otevřenou až do prvního workshopu, kde si účastníci sami na závěrečném společném jednání odsouhlasili, že následně prezentace návrhu budou prezentovat a projednávat per partes. Hodně jsme diskutovali také to, jak rozumět upřesněnému zadání, o němž dodavatelé (účastníci) se zadavatelem vedli jednání a které by mělo být na konci soutěžního dialogu již jen jedno. Z tohoto pohledu byl autorský návrh vlastně prototypovým výrobkem každého z dodavatelů, ke kterému klient dává připomínky a tím ho pomáhá vyvíjet a testovat. Upřesňování společného zadání se omezovalo na klíčová rozhodnutí stakeholderů, kteří si teprve díky prototypům připustili, že něco je možné. Netýkala se tedy autorských řešení, ale postojů univerzální povahy. Od začátku se o nich mluvilo, ale jednotliví aktéři města se na nich zatím neshodli. Například: Může být v historickém parku, který je kulturní památkou, vůbec nová kavárna? Takové nápady samozřejmě nemají povahu autorského díla.

Nabízí se námitka, že testovat bychom mohli nanečisto před soutěží, abychom dospěli ke shodě na zadání, jenomže to je mnohem méně efektivní z hlediska času a nákladů, ale také mnohem méně účinné, protože ten, kdo testuje, není ten, kdo bude vyrábět finální produkt a garantovat slíbenou kvalitu. A instinkt předběžné opatrnosti jed-

notlivých stran nevede k potřebným ústupkům ze svých pozic, a tedy ani k dohodě na zadání.

U krajinářských projektů je stejně důležitá jak kvalita architektury, tak kvalita zapojení. Složitost integrovaných městských projektů souvisejících s infrastrukturou, krajinou a kulturním dědictvím, které jsou často zatíženy velmi specifickými technickými, legislativními a socio-politickými souvislostmi, je z povahy těchto projektů vysoká. Jde o projekty nového typu. V jejich případě nejde o výjimečnou situaci, že jsou obzvláště složité. Musíme si uvědomit, že obzvláště složitý a nepředvídatelný je celý společenský kontext současného hodnotového přerodu v plánování města. Integrované mezioborové městské projekty, jako jsou revitalizace Karlova náměstí nebo revitalizace Císařského ostrova a jeho okolí, flexibilní a otevřené formy soutěží založených na dialogu potřebují, protože se neobejdou bez aktivní participace všech aktérů, kterých se projekt bezprostředně týká, u kterých zapojení do tvorby posiluje zodpovědnost za společný projekt, což je ale i podmínkou úspěchu takového projektu. Hodnotový přerod vede i k významnému posunu v otázce, kde je spatřována kvalita krajinářské architektury a krajiny. Tradiční kompoziční, estetická a funkční hlediska jsou sice stále důležitá, jsou však chápána jako dílčí, podřízená tomu, zda je dosaženo, aby krajina byla smysluplná a prospěšná pro velmi odlišné skupiny lidí různého zaměření, a neztrácela přitom schopnost nabízet základ soundaléžitosti a sdílení identity. K tomu jsou stejně důležité jak profesní kvality toho, kdo krajinu navrhuje, tak míra a kvalita zapojení všech, kterých se týká. Tato linka mezi kvalitou krajiny a kvalitou demokracie velmi dobře charakterizuje potřebu, ze které vzešel soutěžní dialog na Karlovo náměstí.

Uskutečnili jsme pokus, z něhož se můžeme učit. Celou řadu věcí bychom příště sami udělali trochu jinak. Nejspíš bychom nenechali účastníky (dodavatele) tolikrát předělávat návrh, věnovali bychom větší pozornost jednání o aspektech zakázky, jako jsou cena, harmonogram či management projektu, které nedostaly odpovídající prostor v rámci jednotlivých workshopů, a mnohá další zlepšení.

Tato zkušenost nás ale dále utvrdila, že kombinace soutěže a společenského dialogu má velký smysl, nezávisle na konkrétní právní úpravě jejího procesu. Soutěže o návrh mají řadu výhod a samozřejmě není účelné ani právně možné je nahrazovat soutěžním dialogem v situacích, kde fungují. Otázkou je, kde ještě ano a kde již ne. Možná se dají přizpůsobit i samotné soutěže, aby lépe odpovídaly výše zmíněným potřebám; to se zatím nezkoušelo. Jsme ve fázi hledání odpovídajících forem. Interaktivní formát otevřených soutěžních workshopů je stejně tak inovací v západní Evropě jako u nás a je normální, že inovacím dosud chybí ustálená pravidla a odpovídající legislativní úprava. Riziko zneužití tu samozřejmě existuje, ale přínosy v podobě poznání, jak dobře reagovat na aktuální potřeby a nová východiska, ho mohou dalece vyvážet.

Ing. Štěpán Špoula
za přípravný tým IPR Praha
(tým pracoval ve složení: Štěpán Špoula, Jan Harciník, Martina Hájková, Rozálie Kašparová)

Schéma procesu soutěžního dialogu ve formě tabulky. Horní část ukazuje susednost společných setkání a hlavních úkolů soutěžního dialogu, zatímco spodní část ukazuje proces z hlediska jednotlivých rolí. Těžištěm soutěžního dialogu byly tři workshopy v časovém rozmezí přibližně tři měsíce: Workshop I – Dohoda na zadání, Workshop II – Prezentace konceptů, Workshop III – Prezentace návrhů

PŘÍPRAVA

Soutěžní dialog

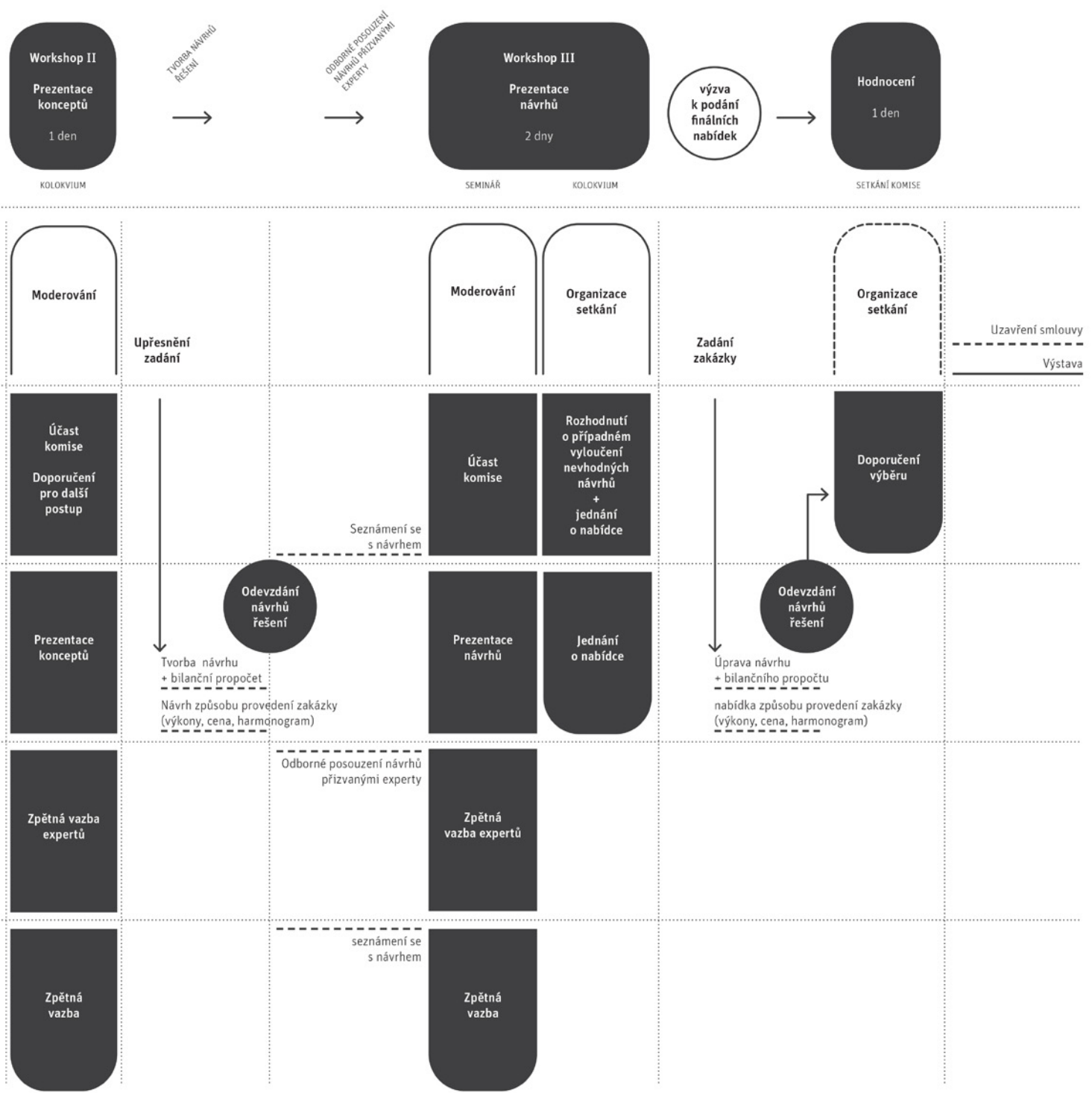


PROCES

ROLE

ROLE	Zadavatel	Výběrová komise	Účastníci	Experti	Stakeholderi
Zadavatel IPR PRAHA OSÍ MHMP	Rámcově zadání	Posouzení splnění technické kvalifikace	Přihlašování týmů		Kontaktování stakeholderů
Výběrová komise		Hodnocení profesního přístupu Snížení počtu návrhů	Odevzdání profesního přístupu		Setkání stakeholderů
Účastníci			Tvorba profesního přístupu Předběžný návrh výkonů s odůvodněním		
Experti				Odborné přednášky + Exkurze	
Stakeholderi					
	Doplnění podkladů Výzva k účasti 5 týmům		Tvorba východisek řešení parku		
	Organizace setkání				
	Moderování	Účast komise	Účast týmů	Účast v diskusi nad zadáním + Doporučení pro zadání	Účast stakeholderů
	Moderování strukturované debaty	Účast komise Doporučení pro zadání	Prezentace východisek řešení parku + Připomínky, dotazy a náměty k zadání	Účast v diskusi nad zadáním + Doporučení pro zadání	Účast v diskusi nad zadáním + Doporučení pro zadání
	Zadání pro tvorbu návrhu		Tvorba konceptu návrhu		

VYHODNOCENÍ



Karlovo náměstí je cenný zelený prostor v centru Prahy. Mezi fasádami vytváříme z jednoho konce na druhý stabilní městský rámec s parkovou úpravou uvnitř. Cílem je ochránit Thomayerův park a zároveň ho dokončit novým lineárním rámcem jako zónu výměny a aktivity. Větší počet a zlepšené spojnice umožňují pohodlnější průchod parkem, aniž by likvidovaly zeleň. Vylepšujeme vybrané plochy pro víceúčelové využití a současně do nich zapracováváme opatření na hospodaření s dešťovou vodou jako důležitou funkci do budoucnosti. Nové povrchy a ostatní objekty se vážou ke kulturnímu duchu Karlova náměstí. Zapojení řady komunitních skupin do údržby parku ho pomáhá udržet ve skvělém stavu a přispívá k posilování respektu veřejnosti vůči Kalovu náměstí. Postava Karlomana je symbolem této myšlenky.

Z hodnocení poroty

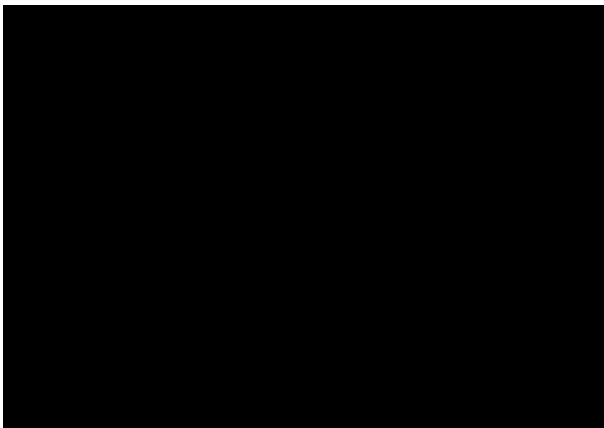
Autoři představili promyšlený a empatický návrh, který rovnovážně interpretuje čtyři významné historické vrstvy Karlova náměstí a vytváří jasný rámec pro revitalizaci, užívání i budoucí rozvoj parku. Současným jazykem návrh obnovuje původní ohraničení parku promenádní alejí. Přináší sjednocující prvek variabilního tzv. městského rámu, jenž vede rozšířenými chodníky po obvodu parku a obsahuje nové stromořadí, obvodovou lavici, pobytové schodiště, veřejné toalety, zázemí pro zahradníka a kavárnu. Městský rám jako vícevýznamový prvek přijímá roli symbolického i fyzického vymezení parku vůči ruchu města. Thomayerovu koncepci uzavřené zelené oázy návrh přizpůsobuje tak, aby odpovídala současným požadavkům. Autoři od Thomayera přebírají základní matici, kterou upravují a naplňují současnými funkcemi. Aktualizují vnímání parku jako výkladní skříně zahradního umění a řemesla své doby, a to i s ambicí zapojení a posilování místní komunity. Síla návrhu tkví i v jeho způsobu zpracování, který se podobá manuálu. Je variabilní, dokáže se dobře přizpůsobit skutečnosti, že se jak přírodní prvky, tak požadavky lidí na využívání parku proměňují v čase. Důrazem na management plán a péči o park návrh sděluje, že fungování parku v centru města nemůže být založeno pouze na silné architektonické intervenci, ale také na programové náplni parku a odpovídající péči. Právě v tomto ohledu je vítězný výrazně odlišný. Na pohled zdánlivě konzervativní a formální návrh mnohem více než ostatní chápe park jako otevřenou veřejnou instituci, která program parku a následně jeho vlastní formu tvoří ve spolupráci s místními aktéry a veřejností. Tento přístup lze považovat za soudobý a progresivní.

1. MÍSTO: REHWALDT LANDSCAPE ARCHITECTS / BY ARCHITECTS / PD FILIP

Německo, Česká republika

Till Rehwaldt, Eliška Černá, Adéla Chmelová,
Christiane Eberts, Mattes Hoffmann, Michal
Michalski, Karolína Keller, Isabel Schergaut, Garth
Woolison / Rehwaldt LA
Markéta Zdebská, Marek Žáček, Marie Čáslavská /
BY architects
Filip Ondráček, Josef Filip, Pavel Soukup /
PD Filip





2. MÍSTO: AGENCE TER / BREAK POINT / HBH PROJEKT / PHYTORESTORE / CONCEPTO

Francie, Česká republika

Henri Bava, Helen Stokes, Jindriska Schiff /
Agence ter
Tomáš Veselý, Martin Hajný, Diana Salahieh / Break
Point architekti
Petr Sabadáš, Petr Skříčka / HBH Projekt
Julien Douesnard / Phytorestore
Fanny Gerard / Concepto

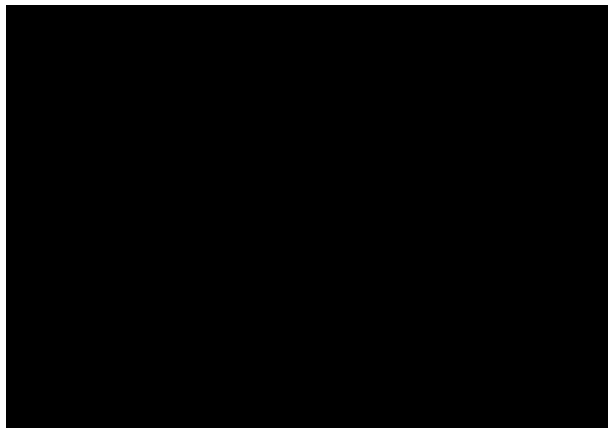


Z autorské zprávy

Téměř sto padesát let poté, co Thomayer vytvořil svůj park, jsou některé jeho záměry stále jasně čitelné, některé zmizely kvůli pomíjivé povaze živého monumentu a jiné jsou pro dnešní dobu méně vhodné. Karlovo náměstí bylo výkladní skříní umění tvorby zahrad a tehdejšího módního městského života. Dnes se druhová bohatost stromů a rostlin scvrkla, park je zašlý, základní rámuující alej stromů a vysoce ozdobná mimořádná zahrada ve střední části neexistují a sociální problémy jsou evidentní. Náš projekt má za cíl oživit prostor pro městské využití, znovu osázet a zrekonstruovat východní Korzo jako utvářející a oživující prvek a znovu potvrdit otevřené centrální zelené pohledy. Navrhujeme obohatit arboristické dědictví, obnovit keřové výsadby a podrost moderním způsobem, který předem nebrání budoucím generacím, aby jej jednou navrátily do původního stavu. Poptávka po prostorách pro setkávání, propojování a komunitu se v současných městech stále zvyšuje. Vnášením dynamiky prostřednictvím obnoveného Korza náš projekt podněcuje společenské aktivity po celém náměstí. Thomayerův „salon“ je jako veřejné zařízení obohacující městský životní styl je reinterpretován jako „odpočívárna“. Struktura a hodnota parku se nezmění, ale mnohonásobné drobné zásahy vyplývající z našeho projektu otevírají nové pohledy, odhalují kvality náměstí, jeho paměť a historii.

Z hodnocení poroty

Vyznačuje se prozřetelným začleněním do širších krajinných a urbanistických vazeb, vycházejícím z širšího rámce vltavského údolí. Autoři se vydali cestou vkládání nové současné vrstvy do historického Thomayerova parku. Obě vrstvy spolu vedou těsný dialog, odvaha návrhu však místy převyšuje jeho empatii k hmotnému dědictví a dialog obou vrstev občas nevyznívá souladně. Thomayerův park je respektován v půdorysném řešení cestní sítě a přístupu k vegetaci. Návrh je velmi kreativní a bohatý na nápady, v parku tak vzniká řada nových míst: terasy různého charakteru, využití a velikostí, kavárny, skleník, mokřady, diagonální pěšiny z betonových pražců či amfiteátr. Tato vložena místa, která se jakoby vznášejí, „plují“ nad současným parkem v ostrých horizontálních, dávají v parku vzniknout zcela nové obytné vrstvě. Ve svém důsledku se razantně vzdalují thomayerovské modelaci, založené na jemných konkávních a konvexních tvarech. Návrh přináší principy současného krajinářského pojetí, založené na bezprostředním, smyslovém kontaktu člověka s přírodou. Pracuje též s jasnými opatřeními na podporu biodiverzity. Výrazná přírodní estetika parku včetně využití přírodních prvků (poldry a mokřady) v podmínkách centra Prahy vyvolala v komisi nejednoznačnou odezvu. Na jednu stranu je snaha o užší kontakt člověka s přírodou vnímána pozitivně i pro svůj smyslový a edukativní účinek, na druhou stranu je otázkou, jak dobře bude podobné řešení fungovat v rušném centru města.



3. MÍSTO: BURO SANT EN CO / ATELIER M1 ARCHITEKTI / ATELIER PROMIKA

Holandsko, Česká republika

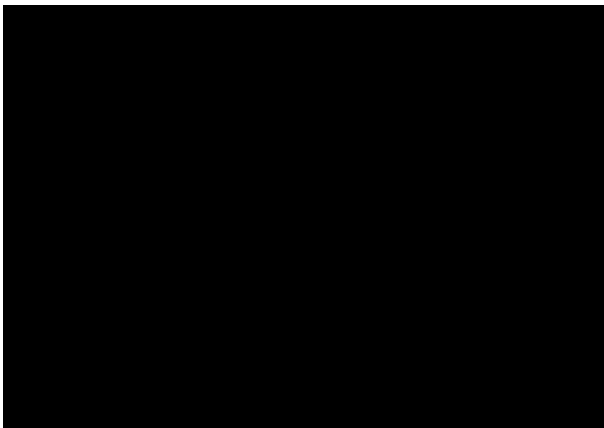
Edwin Santhagens, Stephen Tas, Veronika Kunclová,
Erfan Farahmand, Paul Plambeck, Sander Singor,
Alexandre Parente, Jie Yang, Nina de Munnik,
Siqi Li / Buro Sant en Co
Pavel Joba, Jan Hájek, Jakub Havlas, Pavel Mahdal /
Atelier M1 architekti s. r. o.
Šárka Veselá, Petr Pešťál / Atelier Promika
s. r. o.



Naše představa obnovy Karlova náměstí je ve svém vzhledu a významu mnohovrstevná: je to kulturní dědictví i živé městské náměstí a zároveň svěží zelený ráj. Předkládáme holistický plán: ten je na jedné straně založený na historii a na druhé je to krok do budoucnosti. Chceme dát výraz historické tváři hlavního náměstí Nového Města z 15. století, cíli poutí ve Svaté říši římské a eklektickému návrhu parku z konce 19. století. Zároveň chceme vylepšit současnou dostupnost a kvalitu pobytového prostředí. Chceme park oživit a zmodernizovat a přizpůsobit zeleň klimatickým změnám. Považujeme toto náměstí za součást středu města, styčný bod mezi relativně klidným Novým Městem a živým srdcem města. Všechny tyto vlastnosti jsou jen částečně chráněny, částečně zmizely nebo jsou poničeny zvyšující se dopravou a nedostačující údržbou v posledním století. Náš přístup spočívá v tom, že necháme tyto rány zahojit a navrátíme náměstí jeho bývalou nádheru, ale zároveň mu vtiskneme moderní podobu a zajistíme, že takto dlouho vydrží. Karlovo náměstí bude zase kvalitní náměstí tím, že se na něm zredukuje doprava, aktivizují se fasády a jeho okraje a do náměstí se vnesou hodnoty vnitřního města. Také posilujeme a obnovujeme svěžest zeleného ráje, kterou sem vnesl Thomayer, a to tak, že zlepšujeme hospodaření s vodou v parku a podmínky pro růst stromů. Zavádíme nové a interaktivnější vodní prvky, moderní umění a prostor pro současné aktivity. Výsledkem je jedinečná kombinace městského náměstí a zeleného ráje, hold historií a trvanlivý rámec pro současné a budoucí aktivity obyvatel. Holistická obnova monumentální nádhery!

Z hodnocení poroty

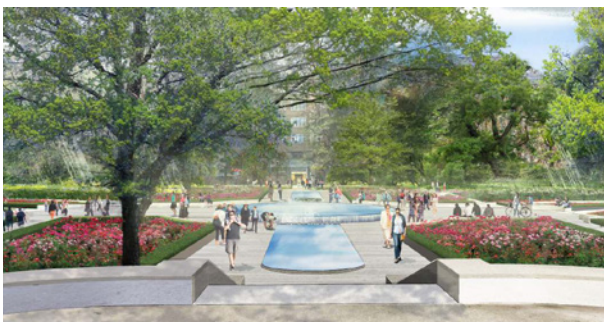
Návrh je v celkovém výrazu od konceptu do detailu soudržný: formálně, provozně i esteticky. Díky zvolenému formálnímu jazyku jsou autoři schopni organicky reagovat na různé prostorové situace v rámci řešeného území. Návrh úspěšně řeší jedno z ústředních dilemat: nalezl cestu, jak být zároveň parkem i náměstím. Autoři zachovávají základní geometrické schéma prostoru, osové rozvržení, stejně jako rozsáhlé travnaté plochy, které zůstávají těžištěm parku. Návrh si z Thomayerovy koncepce bere jako základní strukturu cestní síť, kterou abstrahuje do systému oválů, které proměňuje v základní prostorový princip nového řešení. Obvodový val již není hranicí, ale nově rozhraním, které má kvality parku (divoká vegetace) i města (pobytovejnost) a zároveň stále plní funkci jasně ohraničení parku. Díky povrchu cest v obvodovém valu, který je stejně jako povrch chodníku z pražské mozaiky, a vloženým lavičkám nabízí val nově pobytovou funkci a zároveň se mu daří přirozeně vtahovat lidi do parku. Návrh představil nejpropracovanější systém hospodaření s dešťovou vodou – neshromažďuje vodu primárně v retenčních nádržích, ale využívá terén a svádí ji pod východní parkovou cestu, odkud se rovnoměrně a samovolně dostává do celého parku.



4. MÍSTO: GUSTAFSON PORTER / BOWMAN

Velká Británie, Česká republika

Neil Porter, Sibylla Hartel, Gilles de Wever,
Androniki Strongioglou / Gustafson Porter + Bowman
John Henley / ETC Transport
Štěpánka Šmídová / Smidova Landscape Architects
Martin Scheuch, Robin Fremund / Sentient
Aleš Marek / AED Project



Z autorské zprávy

Špatná péče, zavedení nové dopravní infrastruktury a méně formální přístupy k využití veřejného prostoru postupně přispěly k degradaci Karlova náměstí. Vzhledem k jeho významu jako jedné z hlavních Thomayerových prací v pražském centru my tak radikální již být nemůžeme. Musíme provádět citlivé změny struktury parku, které berou na vědomí úplně jiný svět, potřeby města a jeho obyvatel. Musíme jeho hlavní vlastnosti a prostory modernizovat a uvést znovu do života. Zahušťujeme síť chodníků ve stylu arabesek, které zlikvidují blátivé cestičky a vyšlapané zkratky přes osázené plochy. Chceme jemně přetvořit reliéf parku, abychom vytvořili lepší odvodnění a navrátili do parku některé původní Thomayerovy prvky v nových formách, abychom vytvořili jasněji definované prostory. Vytvoříme bezpečné flexibilní povrchy pro hry, různé akce a představení, ale též i nadále zachováme klidné plochy pro tiché spočinutí a rozjímání. Nakonec bychom rádi vytvořili lepší přístup do parku pomocí ramp z ulice na dlouhé západní straně. Chceme zvýšit význam parku osázením stromů podél promenád na severní a jižní straně a přidat zvýšené výhledy, kiosky a podzemní parkování na dlouhé východní straně. Naším cílem je přeměnit Karlovo náměstí na proměnlivý pohodlný obytný prostor, kde by Pražané i návštěvníci rádi trávil svůj čas, setkávali se, odpočívali a relaxovali po práci v přírodě.

Z hodnocení poroty

Komise návrh hodnotí jako velmi srozumitelný a harmonicky fungující celek, který přesvědčuje svou profesionalitou. Autoři poučeně pracují s historickým odkazem – porozuměli tradici a duchu, v němž byl vytvořen původní park. Návrh plně respektuje thomayerovskou cestní síť a doplňuje ji o nové jemné cesty nižšího řádu. Promyšlenou obnovou některých dnes již zaniklých částí Thomayerova návrhu autoři dokáží řešit aktuální problémy parku. Jde kupříkladu o řešení severní části, které umožní funkčním způsobem zapojit budovu Novoměstské radnice a Městského soudu zpět do celku Karlova náměstí. Autoři však nezůstávají jen u rekonstrukce starších thomayerovských prvků – vkládají do parku i aktuální, soudobou vrstvu. Nové tvarosloví je však vždy tvořeno ve zřetelné návaznosti na styl Thomayerova parku – nové cesty, které elegantně a harmonicky doplňují starší rozvrh, jsou inspirovány obdobným dobovým řešením. Kromě toho v návrhu nalezneme i zcela nová místa: jde například o plácky před kostelem sv. Ignáce a před budovou ČVUT u metra. Návrh lze charakterizovat jako klasický, věrně se držící tradice městských parků a osvědčených postupů krajinařské tvorby; to má své jednoznačně kladné stránky, avšak v porovnání s ostatními návrhy vystupuje do popředí skutečnost, že se tím zároveň zřídka odvažnější současné interpretace. Tato skutečnost nejvíce vystupuje do popředí v případě údržby náročného centrálního květinového parteru, který vyvolává otázku po hlubším smyslu takové historizující kompozice.

Kulturní hodnoty Karlova náměstí vnímáme celostně, ve vícero vrstvách, v rámci historické posloupnosti. Navrhujeme rehabilitovat koncepci stromořadí vně parku jako nedílnou součást prostorové kompozice Karlova náměstí. Thomayerovu koncepci parku uzavřeného do sebe považujeme z dnešního pohledu i z perspektivy budoucí za uživatelsky nefunkční. Pracujeme se stávajícím terénem v zájmu kontinuální existence požadavků dospělých stromů, které chceme zachovat pro další desítky let, a v neposlední řadě v zájmu kontinuální existence stromové kostry náměstí. Návrhem park obracíme k městu, k domům. Cílem je prostupnost, podhlednost a vyšší míra transparentnosti v principu získání dojmu prostorové a uživatelské velkorysosti „od fasády k fasádě“. To vše za podmínky zachování dojmu stromové mohutnosti v korunové úrovni a volbou taxonů dřevin a jejich prostorovým uspořádáním. Právě tento profesionální a zkušenostní pohled na dílčí detail náměstí považujeme za klíčovou hodnotu ve smyslu historické kontinuity. Negativní hodnotou je rozdělení náměstí na vnitřní parkovou a vnější dopravní část. Mimo jiné se jedná o vážnou bariéru v životě náměstí a jde proti duchu vysoké kvality dobové architektury. Zobytněním okrajové zóny dnešního půdorysu parku na jeho spodní západní hraně a založením dvouřadého stromořadí na hraně horní, východní, dojde k propojení života vnitřního parku s životem po jeho obvodu. Z vyjmenovaných důvodů uvolňujeme rovněž východní horní hranu náměstí od automobilové dopravy a zejména povrchového parkování. Park a náměstí bude svobodný a bezbariérový. Kaple Božího Těla bude připomenuta do dlažby vnořeným křížem z abstrakcí původní polohy. Vzpomínku na oběti bombardování Prahy v únoru 1945 připomínáme ve formě „korténové střepliny, kterou omývá stékající voda (symbol času a slz lidí)“ umístěné mezi pavilony v jižní části náměstí.

Z hodnocení poroty

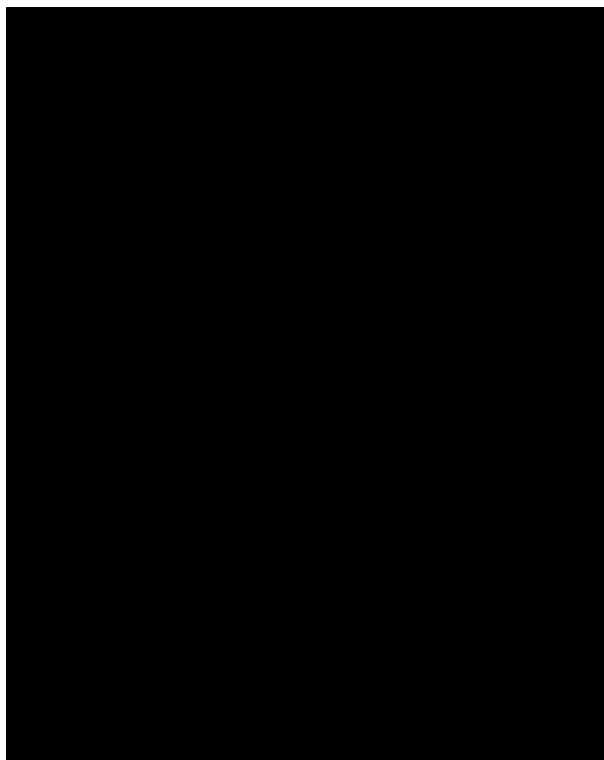
Autoři staví svůj koncept na sjednoceném prostoru, sahajícím od fasády k fasádě, čímž se odlišují od všech ostatních návrhů. Snaha o dosažení atmosféry jednotného prostoru náměstí vede k výraznému oddělení od samotné identity historického Thomayerova parku, kterou tvoří mj. rozsáhlé pobytové trávníky chráněné obvodovým valem či jemná práce s topografií. Autoři vytvářejí zcela nově pojaté parkové náměstí, které umožňuje opětovně začlenit budovy do prostoru náměstí, což je považováno za pozitivní. Na rozdíl od ostatních návrhů se však autorskému týmu nedaří zachovat kvality parku, které jsou předmětem památkové ochrany. Autoři uzavřenost Thomayerova parku kritizují a vědomě tento koncept rozbíjejí. Autorský tým se vyhnul hledání rovnováhy mezi uzavřeností a otevřeností parkového náměstí ve prospěch jediného a všesměrně otevřeného prostoru, který je z hlediska celkového vyznění značně problematický. Autoři v návrhu počítají se zdaleka největším množstvím zpevněných ploch, což se negativně jeví v hospodaření s dešťovými vodami i z hlediska minimalizace poškození a udržitelnosti stávajících stromů. Navrhovaná dlažba s retenční spárou je schopna vodu vsakovat, ale v podstatně menší míře než zpevněný povrch. Navrhovaný systém hospodaření s dešťovou vodou nejméně ze všech využívá možnosti přírodních blízkých řešení. Komise se domnívá, že funkčnost náměstí jako živého městského prostoru lze zajistit i za užití podstatně menšího množství zpevněných ploch, což vyplývá mj. ze srovnání s ostatními návrhy.

5. MÍSTO: NEW VISIT

Česká republika

Tomáš Jiránek, Marek Lehmann, Tomáš Kapal, Ondřej Černík, Kristýna Hradská, Jitka Jiránková, Barbora Kolářová, Markéta Kubitová, Jan Malec





OSOBNÍ REFLEXE ZE SOUTĚŽNÍHO DIALOGU NA KARLOVO NÁMĚSTÍ

SOUTĚŽÍCÍ

Komunikace s dotčenými orgány a stakeholdery eliminuje budoucí konflikt

Již při vyhlášení soutěže byly zřejmé velké ambice této akce. Šíře zadání a podmínky daly vzniknout mezioborovým účastnickým týmům, což ukazuje na skutečnou úvahu nad formátem soutěže a na vědomí nutnosti širší spolupráce zakládající princip dialogu v samotném počátku. V tomto kontextu vzniklo také naše uskupení Rehwaldt Landscape architects + BY architects + PD Filip.

Složité harmonogramy spolu s požadavky na odevzdávaný materiál působily trochu předimenzovaně, ale vnímali jsme to spíše jako důsledek velké míry zodpovědnosti, kterou zástupci IPR museli nezbytně cítit. Ostatně celková časová náročnost je jen druhou stranou mince postupného a bezpečného procesu.

Na jeho začátku, po kvalifikačním kole, jsme odevzdávali poměrně složitá portfolia profesního přístupu. Nebylo snadné pochopit požadavky a ani jejich princip nebyl na první dojem zcela zřejmý. Vytanul však na povrch, když byl materiál hotový. Tehdy původní dojem přílišné komplikovanosti do značné míry zmizel.

Velmi jsme ocenili vysokou úroveň odborných přednášek a prezentací v rámci jednotlivých workshopů. Atmosféra byla příjemná nejen díky otevřenosti účastníků, které bylo milé potkat, ale především díky profesionální organizaci IPR a charismatickému moderování celého průběhu akce. Těšilo mě, i jako občana ČR, jak pozitivně soutěžící na celkový proces reagovali.

Forma dialogu měla pro průběh velký přínos převážně v setkání s jednotlivými zástupci státní správy i se stakeholdery a následném shromáždění názorů zúčastněných stran a veškerých dostupných informací, byť s vědomím, že jsou vyplývající požadavky jednotlivých subjektů mnohdy protichůdné. Právě dialog umožňuje tyto informace, v případě takto složitého a těžko definovatelného zadání, podrobněji zkoumat a zapracovávat relevantní průniky požadavků ve směru budoucí projednatelnosti návrhu u orgánů státní správy. Komunikace s dotčenými orgány a stakeholdery již v počátečních fázích navrhování eliminuje budoucí konflikt nejen s návrhem, ale zejména se zájmy jednotlivých subjektů. Jde tedy o vzájemnou komunikaci, kdy mohou jednotlivé subjekty vidět a chápat odlišné úhly pohledů. To myslím otevřelo oči většině přítomných a posouvá to celý vývoj soutěže o kus dál směrem

k realitě už ve fázi soutěžní studie. Všichni jsou přítomni, eliminují se dezinterpretace a dochází ke zvýšení zodpovědnosti za výsledek. Myslím si také, že tato zkušenost umožňuje průběh dnešních procesů, kdy mnohásměrný dialog pokračuje v rámci navazujících projektových fází.

Bylo mi velkou ctí se celého procesu účastnit a těším se na další práci i na stav po rekonstrukci, a to nejen jako člen autorského týmu, ale také jako rezident Prahy 2.

MgA. Markéta Zdebská (za tým oceněný 1. cenou)

Zástupci státní správy a samosprávy by měli být vždy účastní tvůrčímu dialogu

Soutěžnímu dialogu pro revitalizaci Karlova náměstí se podařilo jít mnohem dále, než je u tohoto způsobu zadání veřejné zakázky obvyklé: byl skutečným dialogem. Náš tým tento otevřený dialog velmi ocenil, neboť je jedním ze základních kamenů naší kreativní metody založené na holistickém přístupu k místu a k prostoru. Uvítali jsme proto velké množství témat (historických, společenských, technických, ekologických) diskutovaných během tří workshopů.

Příspěvky a výměny názorů spolu s velkým počtem aktérů vytvořily prostor pro konstruktivní diskusi, který dalece překročil hranice soutěžení a konkurenčního boje. Tento prostor byl dán nejen výměně znalostí, ale také konfliktům a frustracím, které neodmyslitelně k veřejnému prostoru patří. Ke kvalitě dialogu přispěl také vynikající tlumočnický servis a kontakt s ostatními týmy po dobu workshopů. V rozpětí několika dnů bylo umožněno jak místním tak i mezinárodním týmům ponořit se do každodenního života Prahy a Nového Města, porozumět jeho historii a sdílet jeho touhy. Tento vhléd byl skutečnou hnací silou našeho kreativního procesu.

Věříme, že je důležité, aby město důvěřovalo svým architektům a urbanistům v organizování soutěží tohoto rozsahu. Jsme přesvědčeni, že je důležité, aby volení zástupci stejně jako ostatní zástupci městské správy byli přímo účastní tvůrčímu dialogu a vyjadřovali svůj názor a aby byl dán hlas co možná největšímu počtu aktérů. V tomto směru IPR provedl bezchybnou práci a vedl tuto konzultaci s velkou profesionalitou a s pozitivním duchem.

I když se náš projekt umístil na druhém místě, doufáme, že přispěl ke kolektivní reflexi o Karlově náměstí a jeho budoucnosti.

Jindra Schiff (za tým oceněný 2. cenou)

Zpětně se ukázalo, že nešlo o soutěžní dialog, ale spíše o souběžné vypracování pěti nedostatečně ohonovaných studií

Soutěžní dialog na Karlovo náměstí se postupně vyvinul v souběžné vypracování pěti velmi podrobných a velmi časově i rozsahem náročných studií, kde honorář absolutně neodpovídal požadavkům IPRu. Ve srovnání s běžnou architektonickou soutěží a s vyšší cenou a odměnou ve standardní soutěži byl tento soutěžní dialog pro nás a naše nizozemské partnery velmi ztrátovou akcí. Domnívám se, že celý proces vzhledem k nevysoce vyšší pokrytí režijních výdajů účastníků mohl být mnohem jednodušší. Pokud by byly dostatečně pokryty výlohy všech týmů, považovali bychom tento postup za smysluplný (předvýběr, výběr týmů, postupné upřesňování zadání na základě postupných prezentací atd.). Jako zbytečně svazující mi připadaly požadavky zadavatele na propojení návrhu řešení s minulou referencí (každé zadání je unikátní a tato snaha zbytečně svazuje).

Mgr. akad. arch. Pavel Joba (za tým oceněný 3. cenou)

Poskytnutá zpětná vazba pro soutěžící byla slabá

Soutěžní dialog obecně vnímáme jako přínosný proces, protože umožňuje upřesnění zadání díky zpětné vazbě. V případě projektu na Karlovo náměstí byl však tento proces poněkud zmatený, časově náročný a drahý pro soutěžící. Formát soutěžního dialogu posloužil jako nástroj k vytvoření zadání, sladění dvou zásadně protichůdných názorů a také získání kredibility celé akce pro politickou reprezentaci. V ideálním případě má být zpracování a upřesnění zadání organizátorem provedeno již před soutěží, nikoli jako součást procesu soutěžního dialogu. V průběhu celého procesu dostali hlas i lidé ne zcela kompetentní, což vedlo k dlouhým vyčerpávajícím schůzkám. Navíc nebylo vždy zcela jasné, zda je prezentována názor pouze subjektivním názorem jednotlivce, nebo je prezentována již relevantní informace. Poskytnutá zpětná vazba pro soutěžící byla slabá, nedostali srozumitelné doporučení, jak v návrhu dál pokračovat. Později se ukázalo, že některé názory i zpětná vazba byly zavádějící. Původní záměr soutěžního dialogu byl, aby soutěžní týmy prezentovaly své návrhy společně s ostatními v jedné míst-

nosti, což by vedlo k velmi podobným řešením. Oceňujeme, že byl tento požadavek zrušen. Během procesu soutěžního dialogu se ukázalo, že zástupci památkové péče měli velmi silné slovo a následně nebyli přístupni kompromisům. V tomto kontextu byl ovšem výběr soutěžních týmů – představitelů silného názoru se soudobým architektonickým přístupem – problematický. Prodloužení lhůt a další požadavky na doprovování návrhů považujeme za problematické – vyžadovaly dodatečný čas i náklady bez finanční kompenzace. Navrhovaná smlouva i omezený navrhovaný honorář naprosto nereflekovaly, že vyzvané soutěžní týmy byly mezinárodní. Omezení honoráře na nízký místní standard neumožňuje zapojení mezinárodního týmu ani zpracování komplexního, promyšleného návrhu řešení. Po proběhlých komunálních volbách, kdy bylo zvoleno nové politické vedení města, se změnila priority, takže byl vybrán nejméně výrazný a zajímavý návrh.

Sibylla Hartel (za tým oceněný 4. cenou)

Přeložila Štěpánka Šmídová

Vážně míněný, dva roky trvající soutěžní dialog „planěl“ v návrh nejmenšího odporu. Nebude pro Karlák funkční

Průběhem soutěžního dialogu na Karlovo náměstí jsme byli zklamáni. Byli jsme jediný komplet český tým z pěti vybraných finalistů. Snad proto jsme hluboce věřili v dialog v širších vztazích místa. Vážně míněný, dva roky trvající soutěžní dialog „planěl“ v návrh nejmenšího odporu. Který nebude pro Karlák funkční. Vedl ten, kdo více vyhověl touze památkářů na straně jedné po již dávno naprosto nefunkčním Thomayerově návrhu z 19. století (dnes, v jiné době a v jiném prostorovém i provozním paradigmatu) a měnícím se názorům politiků či radních na straně druhé. Dovolit si kritizovat „již dojednané“ dopravné řešení tzv. Etapy 1 na náměstí byla z pohledu soutěžících vážná a netaktická chyba. Celostní dialog byl hned v počátku účinně utopen. Přesto, že se jednalo o zásadní pražské křižovatkce MHD i dopravy automobilové a v neposlední řadě o zásadním veřejném prostoru metropole. Postrádali jsme skutečně profesionální dialog o celkovém dopravním kontextu, postavení a roli náměstí v souvislostech městského centra. To včetně vazeb na ostatní prostory Nového Města pražského, bez kterého nelze udělat dobrý návrh. Rovněž poctivý dialog o vodě zcela chyběl a zejména zájem o představení fungování vodního cyklu ze strany soutěžících. Dnes, v únoru 2020, se dozvídáme o záměru dvou nádrží na vodu pod povrchem budoucího Václavského náměstí. Jako inovační myšlenka hlavního města. To jsme ale v návrhu měli také, nadto jako integrovanou součást podzemního, tak potřebného parkování. Mimo pozice kořenové soustavy vegetačních porostů Karlova náměstí. Jako jediní jsme se tím takto zabývali. Pokud se nemýlíme. Hovoříme přece o životě města pro budoucí století. Nikoho to nezajímalo, přesto, že voda měla být jedním z hlavních témat dialogu. Druhově bohaté louky vodu na náměstí prostě nezachrání. To je jen emocionální gesto. Máme je v návrzích myslím všichni. Taková trendy profesionální povinnost. V kontextu komplexního vodního režimu v moderním městě je to pouze líbivé, ale jen marginálně funkční řešení. Zcela záměrně a vědomě jsme šli od počátku svou cestou a proti tendenci očekávaného řešení pro vítězství v soutěži. Odmítáme populismus v architektuře i stavební kultuře. Ochranářský populismus dovedl Karlovo náměstí do stavu, jaký je zde dnes. Ale to je jiné, byť vážné téma. Nejsme však profesionální rebely. Stojíme si za návrhem. IPR bohužel postupně opouštěl roli konceptora záměru a role profesionální autority se dobrovolně vzdal. Ztrácel svou roli, ke které byl vlastní ambicí zcela správně určen. S úsměvem nutno říci, že to neměl jednoduché. My jsme se drželi síly konceptu pro Nové Město pražské (Karel IV.) s návrhem navracejícím prostoru podobu a funkčnost skutečného náměstí nikoli fragmentovaného prostoru. Vítězný tým věnoval 50 % svého času při finální prezentaci tématu „magie a síly konceptu Karla IV.“, aby jí svým návrhem zcela smetl ze stolu a přišel se zcela protichůdným řešením. Zahraniční týmy byly již v polovině procesu rozčarovány, invence uvadala. Pracnost nepředvídatelně narůstala, zadání se přizpůsobovalo žádaným očekáváním. Od počátku jsme vedli soutěž s původně zadanými parametry. Záměrně a zarputile. Například ze zadání logickou otázku po památníků či vhodné připomínce nešťastného bombardování v únoru 1945, pokud se nemýlíme, vítězný soutěžní návrh vůbec neřešil. V architektonické soutěži jasný důvod pro vyloučení. Připouštíme, že zde jsme u dialogu, ale ze zadání to nikdy nezmiňoval. Představovali jsme si vyšší míru vazeb v potenciálních pěších zónách, příkladně Karlovo náměstí – Václavské náměstí – Senovážné náměstí, potažmo Vrchlického sady s Hlavním nádražím – pražské centrum potřebuje skutečně současně a globálnější řešení pro pohyb jeho obyvatel, ale i turistů, které je třeba nasměrovat i mimo obligátní a přetížené tahy. I to má dle našeho názoru být profesionální představitost pro budoucí život zde. Vodíčková ulice je či bude tepna, nikoliv apendix. Uvažovali jsme celostně. Ve vztahu dopravy i krajinářské priority. Postupně bylo vysoutěženo řešení sotva na 60 % zadaného prostoru, nikoliv na Karlovo náměstí. Jsme

persvědčení, že realizace náměstí podle vítězného návrhu bude muset být upravena, či dokonce přizpůsobena mnoha nevyřešeným otázkami. Architektonicky, dopravně, v detailu i funkčních parametrech. To už se dnes potvrzuje. Pak to ale není o vítězném návrhu. To je strategie a taktika. To jsme od počátku odmítli. Tato soutěž, která měla značné ambice a stála město i soutěžící jistě nemalé finanční prostředky a časové úsilí, popřela sama sebe a k otevřenému profesionálnímu dialogu měla velmi daleko. Natož soutěžnímu ve smyslu projektové zakázky za desítky milionů korun. Nekritizujeme princip. Kritizujeme průběh.

Tomáš Jiránek a Marek Lehmann
(za tým oceněný 5. cenou)

OSOBNÍ REFLEXE ZE SOUTĚŽNÍHO DIALOGU NA KARLOVO NÁMĚSTÍ

VYBRANÍ ČLENOVÉ HODNOTICÍ KOMISE

Soutěžní dialog je nové téma a dá se očekávat diskuse o jeho výhodách a efektivitě

Účelem soutěže o návrh je najít nejkvalitnější řešení na dané zadání. Férově, transparentně a anonymně. Účelem soutěžního dialogu je totéž – férově, transparentně, ale neanonymně, tedy v přímém dialogu. Soutěžní dialog není běžným způsobem výběru projektanta. Jeho uplatnění je vyžadováno mimořádnými okolnostmi, nemožností dostatečně formulovat zadání a odvahou vyhlásovatelů tento způsob zvolit. Na uplatnění soutěžního dialogu jako specifického způsobu s prvky architektonické soutěže zatím nepadají jasné názory u nás a nejspíše ani ve zbytku Evropy. Jisté je, že se nejedná o univerzální běžně uplatnitelný způsob, a současná situace, kdy u nás probíhá nebo právě proběhlo několik soutěžních dialogů, je sama o sobě mimořádná. Volba soutěžního dialogu na Karlovo náměstí v Praze měla své důvody a svoji historii již ve chvíli svého vyhlášení. IPR jako vyhlásovatel si principy soutěžního dialogu vyzkoušel v roce 2015 při pořádání workshopu na Císařský ostrov, díky čemuž k případu Karlova náměstí nepřicházel bez zkušeností. Jedním z důležitých argumentů byl výsledek urbanisticko-architektonické soutěže o návrh úprav Karlova náměstí uskutečněné v roce 2008, kdy platnost nejlépe hodnoceného návrhu rychle vyprchala s reálnou konfrontací s širším názorem budoucího investora, dotčených orgánů a v neposlední řadě i názorem veřejnosti. Ukázalo se, že popsat téma, vydefinovat zadání a zorganizovat architektonickou soutěž v běžném, tedy anonymním, otevřeném, jednokolovém formátu nemusí být zárukou úspěchu, byť se promotéři snaží sebevěřit.

Karlovo náměstí je z mnoha úhlů velmi komplexní téma, zatížené bezpočtem provozních a technických limitů, lokálních i celoměstských zájmů, stanovisek dotčených orgánů i očekávání občanských iniciativ. Jak dále uváťet jeden z úhelných kamenů středověkého pražského urbanismu atakovaného intenzivně pulzující mašinerií současného města s požadavky na veřejný prostor 21. století? V případě takto odborně a společensky exponovaného tématu se konsenzus správného řešení se hledá opravdu nesnadno. Efektivní dialog tu není možné vést anonymně a na dálku, k výsledku je optimální směřovat v přímém otevřeném dialogu.

V případě Karlova náměstí byl dialog veden a moderován mezi vyhlásovatel a řešiteli za účasti všech zásadních formálně i neformálně dotčených účastníků. Kromě vlastníka a provozovatelů řešeného území zmiňují především zástupce památkové péče, jejichž účast byla neodmyslitelná a přínosná především z hlediska citlivé otázky stále ještě přítomné Thomayerovy koncepce náměstí. Intenzivní několikolový dialog postupně vedl k vytřídění zadání a priorit pro závěrečnou fázi dialogu, v níž jednotliví řešitelé předložili finální návrh. Pro komfortní průběh a výslednou kvalitu bylo zásadní přehledné strukturování procesu a logický časový plán. Seznam účastníků byl obsáhlý a také značná část řešitelských týmů byla zahraničních, podobně jako část hodnotící komise. To vše s sebou přináší nemalé nároky na organizaci procesu.

Při zpětném pohledu hodnotím zvolený postup při výběru budoucího projektanta revitalizace Karlova náměstí metodou soutěžního dialogu jako úspěšný a smysluplný. Účel byl naplněn, dialog má svého vítěze. Soutěžní dialog je v historii tuzemských architektonických soutěží nové téma a dá se očekávat budoucí diskurs k oprávněnosti a vhodnosti jeho použití v různých případech, k jeho konkrétnímu strukturování a výhodám, nevýhodám, efektivitě atd. Možná, že význam případu Karlova

náměstí bude možné objektivně vyhodnotit až za nějaký čas v kontextu jiných uskutečněných případů. Pro tuto chvíli je zásadní, že proběhl, jak proběhl, a přinesl jednoznačný podklad pro další postup při zadání veřejné zakázky.

Ing. arch. MgA. Michal Fišer, architekt, třiarchitekti
místopředseda hodnotící komise

Pečlivá příprava procesu soutěžního dialogu a podkladů

Obvyklý způsob, jak najít pro daný projekt nejlepší návrh a tým, který ho dokáže realizovat, je anonymní soutěž pro architektky nebo krajinářské architektky. V ideálním případě pak zadávající agentura může vybrat řadu návrhů a pro dané účely zvolit ten nejlepší. Každý účastník má stejnou šanci, ať je dobře známý, nebo ne. Ale v některých případech to není nejlepší cesta, jak se dobrat výsledku, který přijme většina.

V případě Karlova náměstí již byly uspořádány dvě soutěže. Oba vítězné návrhy nebyly přijatelné pro hlavní hráče a veřejnost. Proto byl tentokrát zvolen jiný postup, soutěžní dialog. Podle mého názoru je to dobrý způsob, jak se vypořádat s mnoha problémy souvisejícími s renovací Karlova náměstí. Soutěžní dialog nevyžaduje, aby byly všechny podmínky, které má návrh splnit, známy předem. Je také možné první návrhy prodiskutovat s účastníky se týmy a změnit směřování, pokud některý návrh přinese nové nápady, které se po reflexi ukážou jako přesvědčivé. Pokud to tak není, dostanou zúčastněné týmy zápornou zpětnou vazbu a mohou přijít s jinými řešeními. V soutěžním dialogu můžete samozřejmě mít jen omezený počet účastníků, protože musíte za provedenou práci zaplatit. Také to vyžaduje spoustu času na diskusi s různými týmy, a to počet účastníků rovněž omezuje.

Když člověk připravuje zadání pro anonymní soutěž, musí být požadavky stanoveny předem. Různé složky administrativy musí definovat podmínky, které musí být v abstraktní rovině splněny, a zároveň musí mít na zřeteli, co může být navrženo. Protože neví, jaké nápady účastníci vypracují, mají sklon podmínky a požadavky značně omezovat a často ponechávají jen malou vůli pro řešení, která mohou být navržena. To platí zvláště pro experty, kteří zodpovídají pouze za jednu stránku projektu, jako jsou dopravní inženýři, vodohospodářští inženýři, památkáři, lidé zodpovědní za ochranu stromů apod. Ale pro dobré celkové řešení člověk občas potřebuje větší volnost ve speciálních oblastech.

V soutěžním dialogu je možné diskutovat o konkrétních návrzích se všemi zainteresovanými stranami. Mohou říct ano nebo ne nebo „ano, pokud...“ nebo „ne, ale...“ na něco, s čím nemusí souhlasit v abstraktní rovině, ale co se jeví jako možné, možná s malými změnami, když se zváží konkrétní návrh. Je proto možné být velkorysejší. O výhodách a nevýhodách určitých návrhů je možné s účastníky diskutovat tak, aby lépe porozuměli problémům daného místa. Na druhé straně mohou diskuse v porotě vést k větší otevřenosti s ohledem na určitá speciální hlediska. Také všichni lidé v diskusi dokážou lépe chápat problémy, které je třeba vyřešit šířeji, a mají lepší pochopení pro ostatní záležitosti a zaangažované strany. To také pomáhá najít řešení, které se s problémy místa vypořádá, aniž se některé z hledisek příliš zanedbá.

Je samozřejmě důležité definovat pravidla postupu tak, aby byla spravedlivá ke všem účastníkům. To byl i případ dialogu o Karlově náměstí. Tým IPRu Praha se hodně věnoval úvahám o podmínkách dialogu a všechno bylo pečlivě připraveno. Také pomohlo, že politici z Magistrátu a městské části včetně primátora byli v porotě a účastnili se všech diskusí, takže politický souhlas byl zajištěn.

V případě Karlova náměstí byl tedy tento přístup správnou volbou, jak postupovat. Dospělo se k přesvědčivému řešení, které podporovali téměř všichni. Doufáme, že toto řešení bude brzy realizováno a Praha se díky němu stane ještě hezčí a příjemnější pro život, než je nyní.

Dipl.-Ing. Almut Jirku
krajinářská architektka, Odbor rozvoje města a bydlení, Senát
Berlín

Přeložila Lucie Mertlíková

Očekával se současný tvůrčí počin, a přitom byla úzkostlivě vyžadována stávající Thomayerem navržená forma

Při soutěži na Karlovo náměstí jsem byl poprvé přímo konfrontován se spoluúčastí při rozhodování o výsledném řešení zadání touto formou soutěžení o zpracování návrhu. Když jsem byl vyzván přijmout účast v porotě, byla to právě tato specifická forma, která předpokládala věnovat výběru návrhu ne dva dny, jak je obvyklé u běžných soutěží, ale dva týdny, díky čemuž jsem váhal, zda na to mám z důvodu svého vytížení přistoupit. Ačkoli mne téma soutěže jako občana Prahy 2 osobně zají-

malo. Nakonec mne právě zájem poznat tuto specifickou formu hledání zpracovatele návrhu přivedl k rozhodnutí výzvu přijmout.

Rozhodně jsem toho nelitoval, i když časová náročnost i komplexnost podkladů nakonec neodpovídaly zcela efektivitě jejich reflexe na výsledcích soutěže. Osobně pro mne bylo velmi zajímavé poznat výsledky a prezentaci práce do soutěže vybraných špičkových evropských krajinářských ateliérů i diskusi autorů, porotců a také přízvaných expertů. Soutěž totiž nebyla výjimečná jen zvolenou formou dialogu, ale i nesmírně pečlivou přípravou zadání a expertních posudků a průzkumů, jejichž zpracovatelé byli většinou účastní soutěžního dialogu. Kromě ojediněle skvělé přípravy zadání a podkladů soutěže bylo navíc upřesňování zadání součástí prvních fází soutěžního dialogu mezi vypisovatelem, porotci a soutěžícími.

Rozhodující pro aplikaci této časové i finančně extrémně náročné formy soutěžení o návrh však nemohou být osobní aspirace porotců, ale aspirace vypisovatele i veřejnosti na kvalitu výsledného řešení návrhu vzešlého z diskuse během soutěžního dialogu.

Rozdílné výhody výběru návrhu formou soutěžního dialogu je skryt v samotném názvu soutěže. Na rozdíl od běžných výběrových řízení s návrhem i architektonických soutěží umožňuje dialog mezi vypisovatelem, jeho expertním týmem a soutěžícími. Tato skutečnost vymezuje rámec pro uplatnění této formy soutěže v případech, kdy zadání nelze podrobně vymezit ani dvoukolovou soutěží a vlastní proces soutěže má být použit k jeho finálnímu dodefinování a zároveň má mít vypisovatel možnost spoludirigovat vývoj i formu návrhu. Zkušenosti z předchozích výsledů soutěže na řešení Karlova náměstí i jejich neúspěšné aplikace vedly zřejmě vypisovatele ke zvolení této formy soutěže, kde si předem vybere prestižní partnery se zájmem se účastnit a následně má možnost s nimi komunikovat v soutěžním dialogu.

Absenci dialogu považují za klíčový problém architektonických soutěží, včetně vyzvaných nebo dvoukolových soutěží. Je znatelné zejména, pokud svoji architektonickou tvorbu i přístup práce zakládáte na empatii a uplatnění schopnosti zhmotnění přání a reflexe i využití potenciálu obohacení života klientů.

Právě propásání evidentní výhody a přednosti této formy soutěže, vést dialog s autory, do výsledků soutěže, pro mne bylo trochu zklamáním. Možná je to částečně skryto v samotné podstatě této formy soutěže a ambiciózních souvisejících s jejím uplatněním. Mnohem více to však bylo zřejmě zakořeněno v tomto konkrétním soutěžním zadání na řešení Karlova náměstí. Proto nelze z této ojedinělé zkušenosti vyvozovat obecnější soudy.

Nutno přiznat, že zadání a předmět soutěže byly opravdu tak specifické a protikladné, že by je zřejmě nemohla uspokojivě z hlediska všech sledovaných zájmů a cílů vyřešit ani „chytrá horákyně“, i kdyby měla možnost soutěžního dialogu se svým okolím. Očekával se tvůrčí počin, reflektující potřeby současnosti, a přitom byla úzkostlivě vyžadována a sledována stávající, přesněji původní, dnešní době ne zcela vyhovující, Thomayerem navržená forma návrhu transformace náměstí z tržiště na městský park či zahradu.

V obecné rovině, i při vědomí specifčnosti zadání, nutno přiznat, že možnost dialogu je ve srovnání s přímou komunikací s klientem, i při této formě soutěže, která se jí holedbá ve svém názvu, omezená. Zvláště když je svazována sverací kazajkou výběrového řízení na veřejnou zakázku. Při finanční náročnosti pořádání soutěže formou dialogu zřejmě ani nelze očekávat její uplatnění v jiných případech než z bezděčných veřejných prostředků.

Pokud bych měl zobecnit zkušenost z účasti v porotě, přijde mi volba této formy vhodná právě u takto specifických zadání, s omezenou možností různých forem řešení, spočívající v subtilních rozhodnutích způsobu řešení návrhu. Pokud hledáme řešení zcela otevřených a složitých, na více vrstvách urbanistického i architektonického formování zadání založených návrhů, je zřejmě vhodnější běžná dvoukolová architektonická soutěž. Uplatnění diskuse množiny názorů porotců a expertů i soutěžících nad zcela odlišnými koncepcemi řešení by bylo zatíženo mnohem více jejich osobními postoji a přístupy než v případě jednoznačnými, ale subtilně vymezených zadání.

Nakonec bude o výsledku soutěže jako obvykle, bez ohledu na její extrémně náročnou a pečlivou přípravu a formu, opět rozhodovat schopnost dohodnout realizaci návrhu mezi všemi zúčastněnými orgány a participanty, včetně magistrátu a městské části Prahy 2, která není s vybraným vítězným návrhem ztotožněná. Bohužel je typické, že po uzavření soutěže začaly být zpochybňovány základní vstupní parametry humanizace dopravního řešení prostoru náměstí, které byly projednané a schválené jako součást a základní podmínka i omezení řešení zadání.

Na schopnosti vést dialog závisí nejen výsledky vlastní soutěže, ale i jejich uplatnění formou realizace, jedno, zda je pojem „dialog“ v názvu soutěže.

prof. Ing. arch. Ladislav Lábus, Hon. FAIA, děkan Fakulty architektury ČVUT

Prvním pozitivním překvapením bylo, že soutěžní dialog byl aplikován právě na Karlovo náměstí, které není pouhým náměstím či památkově chráněným parkem nebo klíčovou dopravní křižovatkou, ale především výjimečným veřejným prostorem celopražského významu. Jenže stále ještě jde o prostor poněkud vytěsněný z mentální topografie hlavního města, ačkoliv už při středověkém založení byl koncipován jako centrální náměstí. Zde patří pracovníkům IPR díky za odvahu, s níž trvali na komplexním uchopení problému zvaného „Karlák“, přestože část obyvatel i řada magistrátních úředníků byla jistě (v dobré víře) přesvědčena, že jde o problém dávno (vy)řešený. Ovšem hned v počátcích procesu soutěžního dialogu se projevilo i jedno úskalí, totiž rozdílnost představ o „revitalizaci“ mezi zástupci města a městské části Praha 2, na jejímž území Karlovo náměstí leží, ať už ze strany samosprávy či veřejné správy („úředníků“). Stejně tak výchozí pozice Národního památkového ústavu, který v rámci svých kompetencí sledoval dodržení památkové ochrany historické koncepce parku, se v první fázi mohla zdát neprekonatelnou překážkou komplexní obnovy tohoto veřejného prostranství. Jenže v tomto zdánlivě patovém „klínči“ se jednoznačně potvrdilo, jak vhodným instrumentem je právě soutěžní dialog, neboť pravidelná (interdisciplinární) komunikace, často i neformální, se ukázala jako skvělý nástroj: místo formálně-úřednické korespondence a různých porad či slyšení probíhal skutečný partnerský dialog, zčásti i veřejně, přičemž postupně byla odstraněna zmíněná nedorozumění, což „tradiční“ způsob soutěžení i z časových důvodů vlastně neumožňuje. Z rozhovorů se zahraničními a zejména českými účastníky jednotlivých soutěžících týmů navíc vyplynulo, jak cenná pro ně byla ona „dialogická“ zkušenost, kdy jejich návrhy nebyly v rychlém sledu prostě buď odmítnuty, nebo přijaty, nýbrž mohly být na základě doporučení a rad (i mnohostranného brainstormingu) korigovány, doplňovány i zcela předělávány. Díky tomu, že tu vedle přístupu architektonicko-urbanistického, ekonomického či památkářského došel uplatnění i kontext historicko-filosofický, botanický či vodo hospodářský, mám naději, že se z dosud „ztraceného“ Karlova náměstí opět stane jedno z vitálních a dynamických center hlavního města Prahy, a to přednostně pro zdejší obyvatele. Neboť Praha i jako kosmopolitní město, jež je zároveň cílem současného globálního „turbo-turismu“, naléhavě potřebuje, aby dnešní pražští „rezidenti“ sami sebe opravdu považovali za Pražany.

doc. PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D., historik a filosof, Collegium Europaeum FF UK & FLÚ AV ČR

Vzhledem k náročnosti soutěžního dialogu by měl být aplikován pouze u významných a rozporuplných záměrů

Soutěžní dialog je nepříliš často využívaná forma výběru zhotovitele veřejné zakázky. Není divu. Byla jsem jako radní pro životní prostředí, infrastrukturu a technickou vybavenost garantem soutěže na výběr projektanta revitalizace Karlova náměstí od samého začátku a musím říci, že s takto náročným výběrovým řízením jsem se ještě nikdy nesetkala. Několik velmi dlouhých setkání mezinárodní poroty... Tři obsáhlé mezinárodní konference, kde se stále zpřesňovalo zadání... Hodiny diskusí nad předloženými návrhy... Desítky hodin věnovaných snaze vysvětlit účastníkům vše o historii, současnosti i budoucnosti Karlova náměstí. To podle mě bylo největším přínosem, ta opravdu poctivá snaha jim vše osvětlit, a to ze všech možných úhlů. Účastníkům soutěžního dialogu se věnovali historici, památkáři, dopravní inženýři, hydrologové, zahradní architekti i další odborníci, ale slyšeli i názory politické reprezentace a všech možných stakeholderů, od univerzit až po majitele okolních domů. Z toho všeho si pak mohli udělat představu, jak by měl projekt revitalizace vlastně vypadat. A někdy jim z toho už asi musela jít hlava kolem, protože některé názory se zpočátku jeví jako nesmiřitelné – v daném případě stály na opačných pólech názory památkářů, kteří by nejraději zachovali Karlovo náměstí přesně v té podobě, v jaké ho pan Thomayer v 19. století navrhl, a na druhém pólu názory politiků v Prahy 2, kterým by nevadila ani velmi radikální přestavba, hlavně když bude náměstí dobře sloužit potřebám jejich občanů. A právě tyto krajní názory se dařilo v průběhu soutěžního dialogu sblížovat a sladovat. Památkáři naznačili, že malá kavárna či cestička navíc není až tak hrozný památkářský hříh, Praha 2 uznala, že vše se změnit opravdu nedá... Myslím, že soutěžní dialog v tomto případě splnil očekávání. A pevně doufám, že vítězný projekt nakonec bude realizován. Zatím k tomu má docela dobře nakročeno. Hlavním plusem je tedy podle mě to postupné sblížování názorů a vysoká pravděpodobnost, že výsledkem soutěžního dialogu bude projekt s vysokou měrou konsenzu mezi stakeholdery. Dlouhý čas a velké peníze věnované přípravě projektu se tedy mohou zúročit v tom, že pak už o to hladčeji proběhnou další fáze, tedy studie, územní i stavební řízení, protože všichni si už své mohli říci během přípravy a nemuseli by tedy cítit potřebu vše blokovat či zdržovat. Nicméně vzhledem ke zmíněné náročnosti akce se domnívám, že tato forma soutěže by měla být aplikována pouze u významných, a přitom rozporuplných projektů, jinde to nemá příliš smysl.

RNDr. Jana Plamínková, radní hl. m. Prahy

Workshop - představení konceptu jedním z týmů.



Zasedání komise - výběr pěti týmů z čtrnácti přihlášených.



Závěrečné hodnocení komise.



Foto archiv IPR

Závěrečné hodnocení komise.





SKRYTÉ ZÁRUBNĚ
INSPIRACE
PRO MODERNÍ
ŘEŠENÍ

Vysoce designová novinka na trhu, která nabízí:

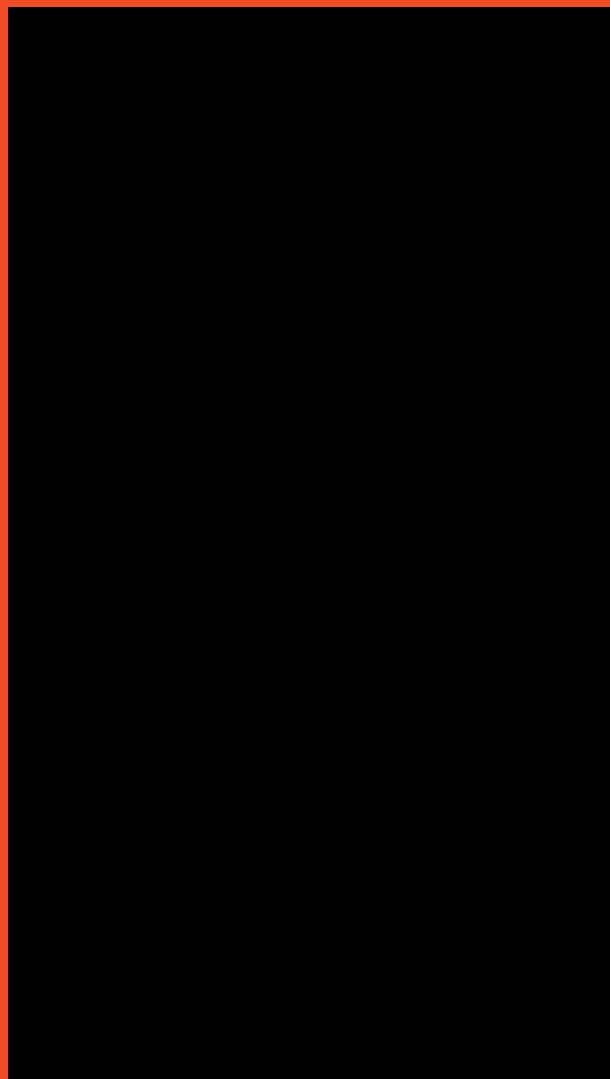
- absolutně čistý dveřní průchod bez obložek
- otevírání dveří k sobě i od sebe při dokonalém lícování se zdí
- použití pro posuvné i otočné dveře
- možnost atypické výšky dveří

www.japcz.cz

J A P



VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ



1. Parkovací domy A, B, Skywalk a Plaza na Letišti Václava Havla Praha, a. s.
2. Polyfunkční dům Slivenec, Praha
3. Revitalizace náměstí Míru ve Zlíně
4. Špitálka, Brno
5. Řešení Wagnerova náměstí, Beroun
6. Socha T. G. Masaryka na Školním náměstí v Hranicích
7. Rekonstrukce a dostavba kina a úprava okolí, Česká Kamenice
8. Ztvárnění sochy ke 100. výročí založení Masarykovy univerzity, Brno
9. Divadelní park ve Zlíně
10. Vodní prvek na Horním náměstí ve Znojmě
11. Mateřská škola Na Marně v Bubenči, Praha 6
12. Centrum Štěpnice, Uherské Hradiště
13. Koncertní hala města Ostravy
14. Komunitní centrum Říčanský mlýn
15. Odpočinková zóna Cidlina, Jičín
16. Revitalizace centrálního parku Černý Most, Praha
17. Horácká multifunkční aréna v Jihlavě
18. Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost Černá Pole, Brno
19. Parkovací dům u Krajského úřadu Ostrava
20. Stará Hasička, Brno-Komín
21. Jižní část centra Prostějova
22. Vstupní vestibul historické budovy Ministerstva průmyslu a obchodu, Praha
23. Rekonstrukce KC Svratka a radnice, Brno-Jundrov
24. Centra obce Středokluky

PARKOVACÍ DOMY A, B, SKYWALK A PLAZA NA LETIŠTI VÁCLAVA HAVLA, PRAHA



1 D3A, spol. s r. o.



2 under-construction architects a Ateliér DUA



3 CMC ARCHITECTS, a. s.

Vyhlášenatel

Letiště Praha, a. s.

Organizátor a sekretář

Tomáš Veselý

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu parkovacích domů, jejichž součástí bude v parteru navržený autobusový terminál veřejné autobusové dopravy a charterové autobusové dopravy. Nedílnou součástí byl i návrh Skywalku v ose ulice Aviatická a úpravy veřejného prostranství „Plaza“ mezi Terminálem 2 a novými parkovacími domy a jejich bezprostředního okolí. Očekáváno bylo zapojení parkovacích domů s autobusovými terminály a Skywalku do struktur letiště, jejich aktivní včlenění do veřejného prostoru a kultivace okolí. Vlastní prostor Plazy, jeho řešení, mobiliář atd. bude považován za základ řešení dalších veřejných prostor v areálu Letiště Václava Havla.

Termín

30. 7.–10. 12. 2018

Porota

Jan Schindler, David Olša, David Pistora, Ondřej Beneš, Osamu Okamura, náhradníci Lucie Poslední, Pavel Morávek, Jakub Semián, David Chmelař, Michal Fišer

Počet odevzdaných návrhů

6

Ceny a odměny celkem

900 tis. Kč; kromě cen a odměn bylo vyčleněno 2,4 mil. Kč (6× 400 tis. Kč) na skicovně.

1. cena (400 tis. Kč)

D3A, spol. s r. o. / Jaroslav Zima, Tomáš Prouza, spolupráce Milan Bulva, Tereza Filová, Lucie Chroustová, Jana Moudrá, Jan Pech, Marek Šilar, Milan Valeš, Tomáš Kapal

Jedná se o návrh všestranně promyšlený a profesionálně podaný od urbanistické koncepce po detail orientačního systému a koncept výtvarných děl. Posazérům vystupujícím z terminálu se naskytne skutečně důstojný a reprezentativní obraz. Důkladné vědomí širších vztahů se projevuje důrazem na velkorysý pojetí Plazy, její upořádání, proporce a schopnost propojovat navazující prostory a domy podle osy Aviatické do hloubky území. Veškeré provozní toky lidí, aut, materiálu fungují bezkolizně a intuitivně, což je cenné především na relaci terminál – MHD v úrovni parteru. Skywalk prochází územím jako proměnlivý organismus reagující hmotovým uspořádáním i dispozicemi na různé provozní a urbanistické situace. Provozní schéma parkovacích domů je nejlépe promyšlené, stejně tak konstrukční řešení jednotlivých objektů. Civilnost, střídmost a úroveň dosaženého detailu dává předpoklady k dalšímu rozvíjení návrhu, např. u řešení fasád parkovacích domů.

2. cena (300 tis. Kč)

under-construction architects a Ateliér DUA / Vladimír Vašut, Erika Vašutová, Václav Malina, Petr Zajíc, spolupráce Adam Galvánec, Tomáš Hájek, David Matoušek, Magda Palečková, Yavor Dimitrov Valchev, Petr Jakovec, Vilém Silbrník, Tereza Charvátová, Michal Karásek

3. cena (200 tis. Kč)

CMC ARCHITECTS, a. s. / Vít Máslo, Martina Chisholm, David R. Chisholm, spolupráce Nela Niederle, Jan Tesárek, Jan Svoboda, Eduard Mosieienkov, Aneta Všeohovská Zadáková, Ivan Němec, Jaroslav Míka, Petr Peštál, Jaroslav Troníček

POLYFUNKČNÍ DŮM SLIVENEC, PRAHA



1 BOD Architekti



2 Martin Matiska, Pavel Grasse, Radka Smrčková



3 3+1 Architekti, s. r. o.

Užší jednofázová projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Městská část Praha-Slivenec

Organizátor a sekretář
Miroslav Vodák

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu Polyfunkčního domu Slivenec. Součástí komplexního řešení byl návrh společenského sálu a knihovny, všech souvisejících provozů a dále malometrážních bytových jednotek. Nově navržený objekt měl vytvořit důstojný prostor pro společenský a kulturní život obce. Malometrážní byty mají být určené pro seniory, mladé rodiny, učitele a zaměstnance městské části. Součástí projektu byla i úprava navazujícího veřejného prostranství a řešení dopravy. Technické a provozní řešení mělo odpovídat současným standardům. Návrh měl respektovat ekonomické možnosti zadavatele.

Porota

Jana Plamínková, Simona Strauchová, Radek Kolařík, Luboš Zemen, David Mareš, náhradníci Lenka Kudláková, Šárka Musilová, Petr Uhlík, Zuzana Rákosníková

Termín konání soutěže

17. 9. 2018–25. 1. 2019

Počet odevzdaných návrhů

6

Ceny a odměny celkem

675 tis. Kč

1. cena (210 tis. Kč)

BOD Architekti / Vojtěch Sosna, Jakub Straka, Jáchym Svoboda

Návrh dosáhl nejvyšší míry celkového naplnění soutěžního zadání. Porota ocenila střídmost formu a umístění jednoduchých a jasných hmot v kontextu širšího centra obce. Velkorysost definice veřejných prostorů pouze těmito dvěma solitéry se jeví jako velmi křehká a bude – stejně jako lapidární tvarosloví, materiálové a konstrukční řešení návrhu – náročná na provedení. Odborná část poroty upozorňuje na nízkou deklarovanou cenu stavby za m³ – zejména s ohledem na návrhem znázorněnou nadprůměrnou náročnost provedení stavby.

2. cena (165 tis. Kč)

Martin Matiska, Pavel Grasse, Radka Smrčková

3. cena (120 tis. Kč)

3+1 Architekti, s. r. o. / Pavel Plánička, Jan Harciník, Bruno Panenka, Pavel Vinter

REVITALIZACE NÁMĚSTÍ MÍRU VE ZLÍNĚ

Dvoufázová otevřená projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel
Statutární město Zlín

Sekretář
Ivana Holišová

Předmět soutěže

Navrzení náměstí Míru ve Zlíně a jeho okolí s důrazem na strukturu veřejných prostranství. Součástí řešení bylo umístění dostatečného množství odstavných parkovacích stání pro potřeby centra města. Pro parkování se předpokládalo umístění podzemních garáží v poloze pod náměstím při třídě Tomáše Bati, čímž dojde k uvolnění veřejného prostoru v okolí náměstí – jak v přilehlých ulicích, tak na prostranství na rohu tř. T. Bati a ul. Osvoboditelů (plocha před kostelem sv. Filipa a Jakuba). Cílem soutěže bylo rovněž prověření území pro rozvoj kvality života ve Zlíně. Nalezení širších vztahů mezi jednotlivými veřejnými prostory a vyřešení vztahu náměstí Míru k hlavní třídě. Důležité mělo být propojení nejrůznějších společenských aktivit s životem občanů a podpora dalšího rozvoje města Zlína.

Termín konání soutěže
2. 7.–10. 12. 2018

Porota

Miroslav Adámek, Jiří Korec, Ivo Tuček, Vladimír Sitta, Svatopluk Sládeček, Yvette Vašourková, Adam Gebrian; náhradníci Aleš Ambros, Josef Novák, Patrik Kamas, Marcela Steinbachová, Petr Brůna

Počet odevzdaných návrhů
24

Ceny a odměny celkem
900 tis. Kč

1. cena (400 tis. Kč)

P. P. Architects, s. r. o. / Pavel Pekár, Jan Procházka, Ada Hermanová, Bohdana Nytrová, Marek Holán

Návrh poskytuje centru Zlína tři (staro)nové veřejné prostory. Náměstí před kostelem sv. Filipa a Jakuba, které je nově bez aut. Parčík před Trantírkovým domem se stávající sestavou vzrostlých stromů seskupených kolem existující kašny je nově definován návrhem blokové zástavby. A samotné hlavní náměstí Míru získává tolik žádoucí čtvrtou, jižní stranu. Tato základní koncepce tří blízko sebe se nacházejících intimních prostorů je ještě doplněna prostorem vnitrobloku v sousedství parčíku, který by se mohl efektivněji zapojit do sestavy veřejných prostorů města, pokud bude zajištěna větší průchodnost jeho parteru. Poněkud problematicky se jeví celistvý monoblok zástavby. (kráceno redakcí)

2. cena (200 tis. Kč)

ATELIER 111 architekti, s. r. o. / Jiří Weinzettl, Barbora Ditzová, Veronika Indrová

3. cena (120 tis. Kč)

TRANSPARENT studio, s. r. o., a Ing. arch. Jindřich Nový / Tomáš Jeníček, spolupráce Markéta Strnková, Eva Ličmanová

Odměna v 1. fázi soutěže (40 tis. Kč)

frank+partners / Markus Frank, Marek Chytil, Ivo Chytil

Odměna v 1. fázi soutěže (20 tis. Kč)

Vítězslav Nový, spolupráce Marieta Malíková, Jan Rolinc, Filip Musálek



1 P. P. Architects, s. r. o.



2 ATELIER 111 architekti, s. r. o.



3 TRANSPARENT studio, s. r. o., a Ing. arch. Jindřich Nový

ŠPITÁLKA, BRNO



1 Aulík Fišer architekti



2 Pelčák a partner architekti, s. r. o.



3 Veronika Kubalcová, Jana Liptáková, Eva Kovářová

Jednofázová mezinárodní otevřená ideová urbanistická soutěž

Vyhlašovatel
Statutární město Brno

Organizátor
Kancelář architekta města Brna, p. o. / Magistrát města Brna

Sekretář
Kateřina Výtisková

Předmět soutěže
Urbanistický ideový návrh lokality Špitálka v Brně-Zábřovicích. Návrh v rozsahu urbanistické studie, která stanoví rozsah, formu a funkční využití daného území včetně návazností na okolní lokalitu, byl zpracován na celé řešené území dle zadání soutěže. Návrh měl splňovat požadavky na současný městský prostor zahrnující funkci bydlení a doplněný o další funkce a plochy potřebné v kontextu lokality. Předmětem návrhu mělo být především nalezení optimálního využití zadaného území s důrazem na udržitelnost rozvoje, tedy na maximální možnou energetickou efektivitu a soběstačnost, na adaptabilitu na změny klimatu a na sociální resilienci.

Porota
Filip Chvátal, Tomáš Koláčný, Petr Fajmon, Barbara van den Broek, Petr Hlaváček, Pavel Hnilička, Sibylla Zech, náhradníci Michal Sedláček, Vojtěch Mencl, Robert Kerndl, Petr Hladík, Jakub Kynčl, Ernst Rainer

Termín konání soutěže
30. 10. 2018–21. 1. 2019

Počet odevzdaných návrhů
27

Ceny a odměny celkem
1300 tis. Kč

1. cena (500 tis. Kč)
Aulík Fišer architekti / Jan Aulík, Petra Skalická, Miloš Linhart

Rozvoj tak rozsáhlého území v blízkosti historického centra města je dlouhodobým procesem s jasně stanovenými postupnými kroky. Návrh harmonicky sjednocuje různorodý urbanismus do městského celku, který vytváří nová místní centra s vlastní identitou. Koncept Smart City znamená skutečně dostupnost v rámci městského prostředí s důrazem na prostupnost území pro chodce, realizaci bloků s různým využitím, přirozeně srozumitelnou městskou krajinu a zajištění občanské vybavenosti.

2. cena (400 tis. Kč)
Pelčák a partner architekti, s. r. o. / Petr Pelčák, spolupráce Jakub Czapek, Petra Fialová, Karolína Langerová, Filip Musálek, Michaela Rigová, David Vahala, Tomáš Wojtek, Petr Soltán

3. cena (300 tis. Kč)
Veronika Kubalcová, Jana Liptáková, Eva Kovářová

Odměna (20 tis. Kč)
OMGEVING cvba

Odměna (20 tis. Kč)
A 8000, s. r. o.

Odměna (20 tis. Kč)
DKLN, s. r. o.

Odměna (20 tis. Kč)
gogolák+grasse, s. r. o.

Odměna (20 tis. Kč)
ra15, a. s.

ŘEŠENÍ WAGNEROVA NÁMĚSTÍ, BEROUN

Jednofázová otevřená ideová urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Město Beroun

Sekretář
Ildikó Fraňová

Předmět soutěže

Komplexní urbanisticko-architektonického řešení budoucího uspořádání prostoru Wagnerova náměstí v Berouně s důrazem na řešení dopravy (pěší, cyklistické, automobilové – včetně dopravy v klidu), urbanistického parteru, zeleně a mobiliáře, pro nalezení hodnotného, koncepčního návrhu jako podkladu pro rozhodnutí o dalším vývoji řešeného území a pro vypracování zadávacích podmínek veřejné zakázky na výběr zhotovitele projektové dokumentace na realizaci budoucího uspořádání řešeného území nebo pro následnou projektovou soutěž, pokud se pro ni zadavatel rozhodne.

Porota

Michal Mišina, Pavel Koubek, Petr Vávra, Tomáš Turek, Petr Durdík, náhradníci Tomáš Kapal, Jan Mužík

Termín konání

28. 2.–29. 4. 2019

Počet odevzdaných návrhů

10

Ceny a odměny celkem

160 tis. Kč

1. cena (100 tis. Kč)

Richard Ott, Eliška Stoužilová, Tereza Šimečková

Prostor Wagnerova náměstí je hmotově doplněn nejen dostavbou objektů v Hrnčířské ulici a nároží ulic Okružní a Talichova, ale také objektem kavárny před budovou České spořitelny. Trojúhelníkové veřejné prostranství je vhodně členěno na tři charakterově a výškově samostatnější části – západní reprezentativní a provozně frekventovanou část, střední klidový prostor před základní školou a východní část nábřeží, kde převažuje krajinná zeleň. Řešení dopravy odpovídá prostorovým možnostem náměstí a klade vyvážený důraz na plochy pro motoristy a pěší. Uspořádání a vybavení parteru náměstí je úměrné jeho velikosti, funkcím i jeho významu ve struktuře města.

2. cena (60 tis. Kč)

Architektonický ateliér Arkáda, spol. s r. o. / Martin Řehák

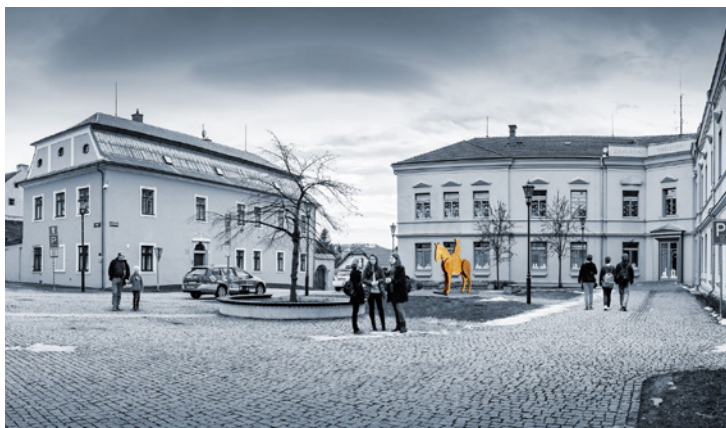


1 Richard Ott, Eliška Stoužilová, Tereza Šimečková



2 Architektonický ateliér Arkáda, spol. s r. o.

SOCHA T. G. MASARYKA NA ŠKOLNÍM NÁMĚSTÍ, HRANICE



1 Ladislav Sorokáč, Ondřej Tuček



2 Václav Kocián, Natalie Chalcarzová, spolupráce Miroslava Panáčková



3 Radmíl Beránek

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-
výtvarná soutěž

Vyhlašovatel
Město Hranice

Sekretář
Pavla Ondrová

Předmět soutěže

Zpracování soutěžního návrhu uměleckého díla, jehož pojetí a kompoziční začlenění bylo ponecháno na kreativitu autorů. Předpokládalo se, že vítězné dílo bude následně autorem kompletně realizováno v souladu s jeho vítězným návrhem včetně jeho umístění v daném prostoru.

Porota

Jiří Kudláček, Vladimír Juračka, Petr Janda, Milan Houser, Milan Soukup, náhradníci Pavla Tvrdoňová, Jan Zemánek

Termín konání

4. 2.–15. 4. 2019

Počet odevzdaných návrhů

20

Ceny a odměny celkem

200 tis. Kč

1. cena (100 tis. Kč)

Ladislav Sorokáč, Ondřej Tuček

Návrh vhodně reaguje na kontext místa (blízkost ZUŠ, měřítka, orientaci v prostoru, historii). Porota hodnotí kladně práci redukovanou na plochou siluetu s reliéfem písma (citáty TGM), viditelnost i neviditelnost při čelním pohledu na objekt, neokázalost a hravost s vizuální atraktivitou jak celku, tak detailu. Čitelnost obsahů v tomto známém figurálním jezdeckém motivu vtipně, ale zároveň důstojně a rafinovaně reaguje na celý prostor náměstí. Kladně je hodnocena akcentace dětského diváka (vazba na blízkost ZUŠ), rafinovaná práce s měřítkem přenášející princip dětské vystřihovánky do objektu s proporcemi sochy ve veřejném prostoru bez ztráty důstojnosti a přidaná hodnota originálního návrhu, který má díky své emblematickosti potenciál i k dalšímu využití. Přístup k řešení figurace poroty pozitivně oslovil. Návrh svou jemnou originalitou komplexně naplňuje zadání. Autor zasahuje do parteru jen minimálně, což nechává prostor budoucím úpravám. (kráceno redakcí)

2. cena (60 tis. Kč)

Václav Kocián, Natalie Chalcarzová, spolupráce Miroslava Panáčková

3. cena (40 tis. Kč)

Radmíl Beránek

Čestné uznání

Gabriela Maňáková

REKONSTRUKCE A DOSTAVBA KINA A ÚPRAVA OKOLÍ, ČESKÁ KAMENICE

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Město Česká Kamenice

Organizátor a sekretář
Tomáš Novotný

Předmět soutěže

Návrh rekonstrukce a dostavby budovy kina v České Kamenici. Součástí návrhu byly i přilehlé pozemky včetně komunikace, a to v rozsahu dle situace. Konkrétní řešení ponechal zadavatel na invenci soutěžících. Zadavatel požadoval, aby po rekonstrukci byla budova energeticky šetrná a vyhovovala zákonu o hospodaření energií, v platném znění.

Porota

Jan Papajanovský, Václav Doleček, Martin Konečný, Ondřej Beneš, Jaroslava Zajícová, Jan Mach, Matthias Horst, náhradníci Daniel Preisler, Martin Hruška, Tomáš Bartoň, Jiří Šulc, Alena Sellnerová, Jakub Straka, Jan Harciník

Termín konání

1. 3.–7. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů

23

Ceny a odměny celkem

470 tis. Kč

1. cena (210 tis. Kč)

Jan Horký

Během jednání si porota ujasnila pohled na řešení hlediště (pevné × pohyblivé) a v kontextu Kamenice upřednostnila tzv. pevné řešení. Mezi odevzdanými návrhy porota tento ocenila jako nejlepší a shodla se na něm jednomyslně. Okno za jevištěm povyšuje kamenické kino na zcela ojedinělý kulturní prostor nabízející otevřenou scénu. Vedle tohoto vtípného propojení jeviště oknem je dalším zapamatovatelným znakem návrhu téma červeného koberce před kinem na ulici. Tyto dva prvky se stávají výraznými a charakteristickými. Podporují čitelnost návrhu a potenciální společenskou atraktivitu. Jedná se o návrh, který adekvátním způsobem uchopuje zadání s přiměřenými investičními náklady (odhadovanými). Kvalita a kultivovanost architektonického řešení přístavby vhodným způsobem navazuje na přední starší část objektu do Palackého ulice. Dochází tak ke smysluplnému propojení celého objektu. Porota doporučuje podrobněji prověřit řešení propojení staré a nové části a nástup do sálu.

2. cena (140 tis. Kč)

Neuhäusl – Hunal – Březina / Ivan Březina, David Neuhäusl, Matěj Hunal, spolupráce Veroniak Patová, Jakub Zelenák

3. cena (90 tis. Kč)

Kilo Honč, s. r. o. / Matej Honč, Richard Kilo, Juraj Izrael

Zvláštní odměna mimo soutěž (30 tis. Kč)

Andrea Ravagnani a Rusina Frei architekti / Martin Rusina, Martin Frei, Andrea Ravagnani, spolupráce Sofia Francis, Chiara Nastasi, Ines Weege, Stefano D'Arco



1 Jan Horký



2 Neuhäusl – Hunal – Březina, spolupráce Veroniak Paťová, Jakub Zelenák



3 Kilo Honč, s. r. o.

ZTVÁRNĚNÍ SOCHY KE 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ MASARYKOVY UNIVERZITY, BRNO



1 Jakub Klaska Ltd.



2 René Vlasák, Tomáš Jurák a Architekti Brno, s. r. o.



3 Adam Hudec, Duha Samír

Jednofázová otevřená výtvarná soutěž

Vyhlašovatel
Masarykova univerzita

Sekretář
Petra Kopová

Předmět soutěže

Návrh uměleckého díla, které bude umístěno před rektoriátem Masarykovy univerzity na Žerotínově náměstí. Ideově mělo obsáhnout širší tematický rámec s ohledem na zadavatele, jímž je Masarykova univerzita. Výchozími pojmy byly Masaryk, Masarykova univerzita, vzdělání, bádání, humanita, svoboda, odvaha, dynamika, současnost. Umělecké dílo by se mělo stát trvalou plnohodnotnou součástí Žerotínova náměstí, mělo by odolat času v dlouhodobém výhledu materiálově i myšlenkově a mělo by přispět k ozvláštňení a kultivaci daného prostoru.

Porota

Hana Svatoňová, Jiří Kroupa, Jiří Sobotka, Petr Hruša, Tomáš Pavlíček, Milan Houser, Jaroslav Hamža, náhradníci Iva Zlatušková, Eduard Schmidt, Michal Koleček, Kaliopi Chamonikola, Jan Press

Termín konání

31. 1. 2019–15. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů

21

Ceny a odměny celkem

180 tis. Kč

1. cena (100 tis. Kč)

Jakub Klaska Ltd. / Jakub Klaška, Barbora Klaška
Socha patří svým pojetím mezi ostatními soutěžními projekty k nejoriginálnějšímu vytvořům – zejména pro své hravé a vtipné zaměření plastiky v prostoru. Její předmětné tvarosloví vychází z inspirace pokrývkou hlavy, v daném smyslu kloboukem T. G. Masaryka. Obecně odkazuje sice k umělecké tradici pop-artu, ale tvůrci se přece jen podařilo popartovou banalitu do značné míry posunout směrem k abstraktnějšímu, zčásti bioformnímu tvarosloví. Porota oceňuje rovněž rozvržení objektu, nabízející divákovi možnost vstoupit do uměleckého díla a současně v interiéru prostřednictvím průhledu vizuálně propojit vnitřní prostor s geometricky vymezeným obrazem nebe. Jistým problémem může být naopak umístění objektu do daného nevelkého otevřeného prostoru, velikostí okolních pozdně historizujících budov – monumentů navíc přece jen historicky determinovaného.

2. cena (50 tis. Kč)

René Vlasák, Tomáš Jurák a Architekti Brno, s. r. o.

3. cena (30 tis. Kč)

Adam Hudec, Duha Samír

DIVADELNÍ PARK, ZLÍN

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-
-krajinná soutěž

Vyhlašovatel
Statutární město Zlín

Sekretář
Ivo Tuček

Předmět soutěže

Cílem soutěže bylo nalezení kvalitního návrhu okolí divadla včetně parku. Stěžejní náplní mělo být zajištění veškerých potřebných služeb a zázemí pro funkci kulturní instituce městského divadla. Převážná část řešeného území měla zůstat parková s důrazem na zachování významného podílu vzrostlé vegetace. Odlišný charakter prostoru byl dán důrazem na kulturně společenskou funkci, tedy možností pořádání představení pod širým nebem. K tomu byla uzpůsobena část území tak, aby bylo možno umístit zpevněné pódium s hledištěm. Pro pobytovou a reprezentativní funkci bylo potřeba vyřešit nezbytné provozní a manipulační plochy divadla. Předpokládalo se prověření možné provázanosti doplňkových objektů divadla se svým okolím v úrovni parteru, zapovězeny jsou zásahy do hlavní budovy divadla č. p. 4091.

Porota

Jiří Korec, Miroslav Adámek, Radmila Fingerová,
Jitka Ressoová, Petr Velička, náhradníci Pavel Brada,
Bedřich Landsfeld, Lubomír Rychtar

Termín konání

1. 3.–10. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů

7

Ceny a odměny celkem

500 tis. Kč

1. cena (250 tis. Kč)

Pavel Krampla, Radek Talaš

Jako jediný z návrhů soustřeďuje pozornost mezi prostor za divadlem a organismem města. Otevřením spojovacího krčku mezi dvěma budovami divadla se z dosud vnitřního utilitárního dvora stává otevřený městský prostor. Kašna, jejíž prostor je nově formován půlkruhem stromů, se stává novým přirozeným centrem parku. Letní scéna je přirozeně zakomponována do prostoru parku a je celoročně využitelná jako jeho součást. Inovativně je řešen jihovýchodní cíp území při vyústění ulice Divadelní, kde se nově otvírá část vodního toku, přičemž vzniká zajímavý point de vue v průhledu na kostelní věž. Toto místo však není řešeno bezbariérově. Návrh má řadu menších, řešitelných problémů (potřeba doplnění pěších propojení, profil ulice Divadelní, plocha před východní fasádou hlavní budovy divadla, servis TS). Lichá je představa o umístění stromů na tělese hráze. Bude potřeba dořešit provoz autobusů návštěvníků. Klíčovou otázkou k dořešení bude prověření možnosti otevření průchodu mezi budovami divadla.

2. cena (200 tis. Kč)

Rastislav Balog, Lýdia Šuslíková, spolupráce Ján Augustín,
Alžběta Římská, Radim Klepárník, Václav Babka

Odměna (25 tis. Kč)

Pavel Martinek, spolupráce Pavel Vinter

Odměna (25 tis. Kč)

Pavel Šiška



1 Pavel Krampla, Radek Talaš



2 Rastislav Balog, Lýdia Šuslíková, spolupráce Ján Augustín,
Alžběta Římská, Radim Klepárník, Václav Babka

VODNÍ PRVEK NA HORNÍM NÁMĚSTÍ, ZNOJMO



1 Štěpán Matějka



2 Lukáš Fišer, Kristýna Shromáždilová



3 Klára Bužková, Marie Čáslavská

Jednofázová otevřená architektonicko-výtvarná soutěž

Vyhlašovatel
Město Znojmo

Sekretář
Iveta Ludvíková

Předmět soutěže
Řešení návrhu vodního prvku na Horním náměstí ve Znojmě.

Porota
Jan Blaha, Jakub Malačka, Karel Podzimek, Václav Babka, Aleš Burian, Jaroslav Hulín, Jan Hora, náhradníci Jan Grois, Radomír Kaman, Jaroslav Poláček, Pavel Pekár

Termín konání
7. 2.–6. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů
51

Ceny a odměny celkem
330 tis. Kč

1. cena (130 tis. Kč)
Štěpán Matějka

Vítězný návrh odkazuje na původní kašnu jak polohou (předpokládanou zadáním), tak jednoduchým mírně kónickým válcovým tvarem. Jemná práce s hmotou, proporcemi a detailem posouvá archetyp kašny do současnosti. Drobná velikost objektu v kombinaci se zlatem dělá z kašny šperk, který vhodně doplňuje nedávno zrekonstruované náměstí. Porota doporučuje prověřit alternativy k navrženému materiálu těla kašny, doplnit další funkce vodního prvku např. o mlžení a zvážit celkový rozměr kašny ve vztahu k velikosti náměstí.

2. cena (100 tis. Kč)
Lukáš Fišer, Kristýna Shromáždilová

3. cena (70 tis. Kč)
Klára Bužková, Marie Čáslavská

Odměna (10 tis. Kč)
Sochaři, v. o. s. / Jiří Finger

Odměna (10 tis. Kč)
Adam Hudec

Odměna (10 tis. Kč)
Vojtěch Beran, Tereza Dvořáková

MATEŘSKÁ ŠKOLA NA MARNĚ, PRAHA 6-BUBENEČ

Otevřená jednofázová projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Městská část Praha 6

Sekretář
Pavel Neuberg

Předmět soutěže

Návrh a zpracování architektonického řešení novostavby dvoutřídní mateřské školy na adrese Na Marně 14, Praha 6-Bubeneč. Návrh měl respektovat místní podmínky, obytný charakter řešené lokality, velikost území a dosavadní způsob zástavby. Podstatou soutěže bylo najít vhodné řešení, které mělo zohledňovat vilový charakter této části Bubeneče, a zároveň splňovat požadavky na moderní předškolní zařízení. Záměrem soutěže bylo najít ideální míru navrhovaného objemu a kapacity, při respektování limitních podmínek.

Porota

Jan Lacina, Martin Polách, Bohumil Beránek, Luboš Pata, Jitka Hofmeisterová, Ondřej Tuček, Petr Vávra, náhradníci Milena Hanušová, Luďek Soustružník, Jana Jelínková, Martin Hilpert

Termín konání

12. 6. 2018–12. 4. 2019

Počet odevzdaných návrhů

26

Ceny a odměny celkem

420 tis. Kč

1. cena (170 tis. Kč)

Petr Šindelář, Martin Duba, Milada Vorzová

Řešení svou formou nejlépe reaguje na charakter vilové čtvrti Bubeneče. Návrh poroty přesvědčil svým čistým řešením vnitřního provozu, které je v souladu s vnějším vzhledem domu i s řešením zahrady. Dům se vyznačuje lapidární a čitelnou architekturou, která svými znaky dobře vystihuje funkci mateřské školy. Vnitřní provoz školky je velmi úsporný a přehledný. Oceněnou předností návrhu je velká zahrada, vycházející z kompaktní hmoty vlastního objektu školky. Porota doporučuje zmenšit volně přístupnou část pozemku před vstupem a propojit zahradu kolem objektu.

2. cena (100 tis. Kč)

Meerkatelier, s. r. o. / Jindřich Synek, Jaroslav Minařík, Karolína Chvojková, Jiří Kočí

3. cena (70 tis. Kč)

Atelier Poláček / Jiří Poláček, Michaela Taušová, Michal Karbáč

Odměna (30 tis. Kč)

Rada Architekti, s. r. o. / Pavel Rada, Martina Řehořová, Kristýna Leitgebová, Patřicia Pecková

Odměna (20 tis. Kč)

Jaroslav Malina, Anna Koukolová, Adéla Křížová

Odměna (15 tis. Kč)

Ondřej Císler, Vojtěch Beran, Josef Choc, Barbora Lopraisová, Filip Rašek

Odměna (15 tis. Kč)

Přemysl Jurák, Karel Filsak



1 Petr Šindelář, Martin Duba, Milada Vorzová



2 Meerkatelier, s. r. o.

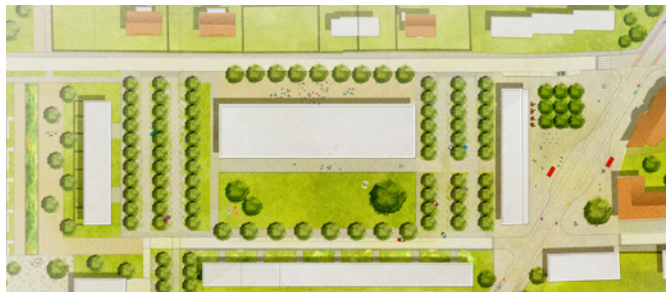


3 Atelier Poláček

CENTRUM ŠTĚPNICE, UHERSKÉ HRADIŠTĚ



1 Milan Chlápek, Jan Chlápek



3 Jana Kafková, Karolína Roschl

Jednofázová otevřená ideová urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Město Uherské Hradiště

Sekretář
Libuše Hradilová

Předmět soutěže
Nalezení nejvhodnějšího konceptu ztvárnění a revitalizace centra obytného souboru Štěpnice. Město očekávalo silnou a nosnou ideu, která měla být přesvědčivým startovacím impulzem ke koncepční proměně a revitalizaci zanedbaného subcentra, které se má stát důstojnou a organickou součástí relativně kvalitního obytného souboru.

Porota
Stanislav Blaha, Jaroslav Zatloukal, Aleš Holý, Michal Kohout, David Mikulášek, Svatopluk Sládeček, Ivo Ondračka, náhradníci Martina Radochová, Blanka Rašticová, Pavel Pekár, Iveta Ludvíková, Markéta Sprinzlová

Termín konání
18. 2.–17. 6. 2019

Počet odevzdaných návrhů
16

Ceny a odměny celkem
430 tis. Kč

1. cena (140 tis. Kč)
Milan Chlápek, Jan Chlápek

Návrh splňuje požadavek vytvoření dynamického nástupu do centra sídliště, od kterého plynule přechází do navazujících prostor. Současně už od nástupu vhodně hmotově reaguje na stávající dvoupodlažní výstavbu v ul. Zahradní. Polyfunkční blok v severní části řešeného prostoru se jeví jako naddimenzovaný – zejména ve vztahu k protějšímu bytovému domu – předstoupením před líc sousedního objektu Telecomu – a měl by být redukován. Velkým přínosem je zpracování ulice Zahradní včetně cyklostezky. Oproti obdobným řešením návrh zvítězil přesvědčivým architektonickým zpracováním a čistotou řešení.

2. cena – návrh dodatečně diskvalifikován / chybějící osvědčení o autorizaci
Michal Kutálek, spolupráce Miroslav Dvouletý, Petr Skřivánek

3. cena (70 tis. Kč)
Jana Kafková, Karolína Roschl

Odměna za ojedinělý přístup k řešení problému (30 tis. Kč)
Alice Šimečková, Markéta Míčová

Odměna (30 tis. Kč)
Luděk Černý, Lucie Černá, spolupráce Michala Malánová, Barbora Drahorádová, Jan Malinovský, Jan Kapitán

Odměna (30 tis. Kč)
Jozef Seman, Hana Pleskačová, Michal Mráz, Antonín Hůla, Lucie Pavlišťiková, Kristian Holan, Zuzana Končelová, Jan Hájek

Odměna (30 tis. Kč)
Michal Palaščík, Jan Flídr, Lukáš Darda

KONCERTNÍ HALA MĚSTA OSTRAVY

Dvoufázová užší projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel
Statutární město Ostrava

Sekretář
Jan Malík

Předmět soutěže

Návrh architektonicko-urbanistického řešení, které ve spojení s kulturní památkou umožní vybudování špičkové koncertní haly a celkovou revitalizaci kulturního domu. S ohledem na architektonické řešení kulturního domu a jeho památkovou ochranu a také existenci významného krajinného prvku, které společně neumožňují významné stavební zásahy uvnitř kulturního domu ani neomezenou zástavbu pozemků kolem vlastní stavby, se předpokládala citlivá a objemově přijatelná přístavba kulturního domu. Cílem zadavatele bylo maximální možné využití kulturního domu pro veškeré provozy a zázemí spojené s provozem koncertní haly a pouze nezbytné minimum řešit formou přístavby.

Termín konání
22. 8. 2018–18. 6. 2019

Porota

Tomáš Macura, Zbyněk Pražák, Petra Bernfeldová, Krzysztof Ingarden, Rafi Segal, Valerie Mulvin, Jakub Szczepny, náhradníci Břetislav Riger, Lukáš Semerák, Adam Rujbr, Tadeáš Goryczka,

Počet odevzdaných návrhů
6

Ceny a odměny celkem
2250 tis. Kč

1. cena (1000 tis. Kč)

Steven Holl, Dimitra Tsachrelia, Hana Petříková, Martin Kropáč, spolupráce Lirong Tan, Paul Hazelet, Klára Zugarová, Marianna Antoniadou, Hana Hučíková, Sarah Schlegelmilch, Tiziana Tasca, Alessia Capone

Návrh reprezentuje ojedinělý přístup k řešení propojení na městskou třídu 28. října i městský park. Jedná se o výjimečné řešení, nové architektonické pojetí nové koncertní haly, které současně vhodně řeší její napojení na stávající kulturní dům. Výborně využívá prostory stávající památkově chráněné stavby, a to jak pro zázemí koncertní haly, tak pro společné prostory nové navrhované haly. Porota oceňuje zejména ikonické ztvárnění koncertní haly, které umožňuje vytvoření architektonické promenády s atraktivním výhledem na město. Porota také ocenila návrh hlavního sálu ve vyspělé formě vinice, která byla podpořena návrhem interiéru a podrobným posouzením přesných akustických požadavků. Porotu přesvědčil atraktivní hlavní vchod, který upoutá pozornost kolemjdoucích na nový život stavby a kulturních akcí, které zde probíhají. Konceptem nového koncertního sálu je myšlenka pouzdra na hudební nástroj, která představuje silnou image muzikálnosti: vše uvnitř budovy je spojeno s hudbou a hudebním životem.

2. cena (750 tis. Kč)

Henning Larsen Architects A/S; spolupráce Nagata Acoustics, dUCKS scéno, AED Project, A.S., BuroHappold Aps

3. cena (500 tis. Kč)

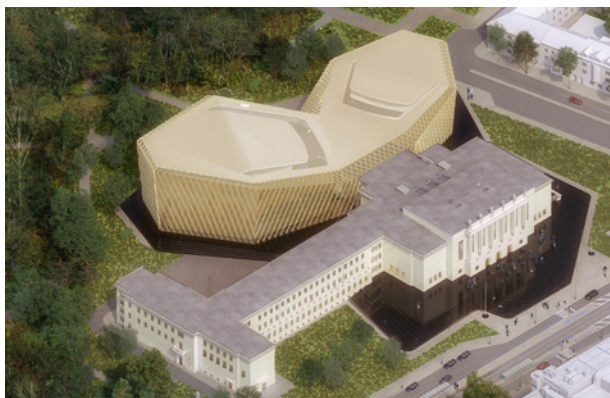
ARCHITECTURE STUDIO – Mr. René-Henri Arnaud, spolupráce NAGATA ACOUSTICS – Mr. Marc Quigüerez



1 Steven Holl, Dimitra Tsachrelia, Hana Petříková, Martin Kropáč, spolupráce Lirong Tan, Paul Hazelet, Klára Zugarová, Marianna Antoniadou, Hana Hučíková, Sarah Schlegelmilch, Tiziana Tasca, Alessia Capone



2 Henning Larsen Architects A/S; spolupráce Nagata Acoustics, dUCKS scéno, AED Project, A.S., BuroHappold Aps



3 ARCHITECTURE STUDIO, spolupráce NAGATA ACOUSTICS

KOMUNITNÍ CENTRUM ŘÍČANSKÝ MLÝN



1 Refuel, s. r. o.



2 Pavel Paňák, Gabriela Masláková, Lucia Kostrubová



3 XTOPIX architekti, s. r. o.

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Obec Říčany

Organizátor a sekretář
David Mikulášek

Termín konání soutěže
15. 3.–5. 6. 2019

Počet odevzdaných návrhů
22

Předmět soutěže

Návrh objektu / objektů s malometrážními nájemními byty, terénní pečovatelskou službou pro seniory a s dalšími provozy sloužící pro bydlení seniorů a dalších místních osob v bytové nouzi.

Porota

Jan Studený, Daniela Hanousková Boučková, Iva Ďásková, Zdeňka Vydrová, Milan Nytra, Martin Rusina, Lenka Hanusová, náhradníci Luděk Franz, Jana Štěrbáková, Ivo Joura, Pavel Klein

Ceny a odměny celkem
640 tis. Kč

1. cena (250 tis. Kč)

Refuel, s. r. o. / Zbyněk Ryška, Kristýna Shromáždilová, Lukáš Fišer

Návrh konvenuje s cílem a účelem soutěže svou přiměřeností a citlivostí výrazu, díky němuž zapadá do kontextu obce. Je příznivě hodnoceno urbanistické uspořádání, díky němuž vzniká prostor s potenciálem stát se lokálním centrem obce a je jednou ze silných stránek návrhu. Koncepce tří na sebe navazujících podélných objektů tvořících v nutném odstupu pro kolmé parkování uliční frontu je zdařilá a umožňuje na jejich rozhraních propojení ulice s klidovou zónou. Rovněž je kladně hodnoceno vyústění a napojení pěší stezky do klidového prostoru pozemku. Kladně je hodnoceno umístění hlavního vstupu ve stopě původního historického vjezdu na pozemek.

2. cena (200 tis. Kč)

Pavel Paňák, Gabriela Masláková, Lucia Kostrubová

3. cena (150 tis. Kč)

XTOPIX architekti, s. r. o. / Pavel Buryška, Barbora Buryšková, Pavlína Prokopová, Lucie Lorencová, Lukáš Landa

Odměna (40 tis. Kč)

Re:architekti studio, s. r. o. / Ondřej Synek, David Pavlišta, Jiří Žid, Jan Vlach, spolupráce Kateřina Gloserová, Vojtěch Ružbatský, Dušan Sabol, Emília Jarošová, Martin Kunc

ODPOČINKOVÁ ZÓNA CIDLINA, JIČÍN

Jednofázová otevřená projektová krajinářsko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Město Jičín

Sekretář
Eva Vogeltanzová

Předmět soutěže

Nalezení hodnotného návrhu – architektonické studie veřejné odpočinkové zóny (parku) pro městskou část Jičín-Nové Město, jako podkladu pro vypracování navazujících stupňů projektové dokumentace, a to v souladu se stávajícím Územním plánem Jičín.

Termín konání soutěže

1. 3.–31. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů

9

Porota

Jan Malý, Petr Hamáček, Pavlína Malíková, Jitka Trevisan, náhradníci Jan Jiříčka, Ladislav Brykner, Maxim Turba, Martin Rössler

Ceny a odměny celkem

480 tis. Kč

1. cena (260 tis. Kč)

Klára Novotná, Karel Novotný, Jiří Neuvirt, Tereza Mirská

Návrh je založen na křehké rovnováze mezi architekturou a přírodou. Do parku-krajiny jsou umístěny pavilóny s různými funkcemi. Tyto pavilóny jsou pak propojeny pátevní komunikací (promenádou), která jako červená stuha prochází celým pozemkem. Porota na návrhu oceňuje jeho kultivovanost v návrhu jednotlivých pavilónů a jejich citlivé umístění do řešeného místa. Doporučení poroty: Drobná hřiště a grilovací místa v přímém kontaktu s obytnými domy považujeme za problematická a doporučujeme zvážit jejich přemístění v návrhu.

2. cena (130 tis. Kč)

Rehwaldt Landscape Architects

3. cena (55 tis. Kč)

HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r. o.

Odměna (15 tis. Kč)

Kamil Měrka

Odměna (10 tis. Kč)

terra florida, v. o. s.

Odměna (10 tis. Kč)

Zdeněk Sendler



1 Klára Novotná, Karel Novotný, Jiří Neuvirt, Tereza Mirská



2 Rehwaldt Landscape Architects



3 HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r. o.

REVITALIZACE CENTRÁLNÍHO PARKU ČERNÝ MOST, PRAHA



2 HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r. o.



3 Ivan Vavřík, Richard Ott, Tereza Šimečková, Eliška Stouřilová

Jednofázová otevřená projektová architektonicko-krajinářská soutěž

Vyhlašovatel
Městská část Praha 14

Sekretář
Jana Lebedová

Předmět soutěže
Zpracování architektonicko-krajinářského řešení projektu „Revitalizace Centrálního parku Černý Most“.

Termín konání soutěže
16. 1.–7. 5. 2019

Počet odevzdaných návrhů
3

Porota
Radek Vondra, Milan Veselý, Lukáš Obršál, Maxim Turba, Matouš Jebavý, náhradníci Irena Kolmanová, Ivo Herman, Jiří Weinzettl

Ceny a odměny celkem
290 tis. Kč

2. cena (100 tis. Kč)
HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r. o. – Milan Svoboda, Monika Boháčová, Petr Rejnuš, Daniela Kortusová, Linda Köstelová

Návrh řeší prostor v duchu přírodně-krajinářského parku. Návrh akcentuje vodní prvek vytvořením mokřadu v severovýchodní části území a obnovuje vodoteč, jež jednotlivé vodní plochy spojuje. V západní části je ve stávajícím terénním zářezu navržena dominanta přírodního amfiteátru s travnatými terasami jako prostoru pro veřejné akce a shromažďování. V návaznosti na tento prvek je navrženo možné umístění kavárny částečně zanořené do svahu. Trasování pěších komunikací v rámci parku je logické a adekvátní. Komunikace umožňující potřebnou prostupnost parkem jsou navrhovány v dostatečném množství, resp. jejich množství je mírně naddimenzováno. Přístup k centrální vodní ploše rybníka Aloisov je řešen vhodně. Herní prvky jsou rozmístěny jednotlivě v ploše parku podél hlavních komunikací. Porota ocenila především silné řešení okolí rybníka, vhodnou polohu pro možné umístění kavárny, vhodné trasování komunikací včetně prostupnosti parkem s návazností na širší vztahy, kvalitní práci se zbytečným prostorem a vytvoření specifické intimity prostoru. Jako komplikovaný a naddimenzovaný se porotě jeví prvek amfiteátru, respektive travnatých teras, jeho založení a následná údržba. Prvek mokřadu v severovýchodní části parku a obnovené vodoteče se zdá být nedořešen ve vztahu ke zdroji vody a celoroční funkčnosti tohoto prvku. Stávající terénní modelace ve střední části parku nejsou využity.

3. cena (60 tis. Kč)
Ivan Vavřík, Richard Ott, Tereza Šimečková, Eliška Stouřilová

HORÁCKÁ MULTIFUNKČNÍ ARÉNA V JIHLAVĚ

Užší jednofázová projektová architektonická soutěž
o návrh

Vyhlašovatel
Statutární město Jihlava

Sekretář soutěže
Bohumír Mottl

Předmět soutěže
Zpracování architektonického návrhu řešení objektu nové Horácké multifunkční arény s parametry pro extraligu ledního hokeje, zázemím pro další sporty a kulturní a společenské akce na místě stávajícího Horáckého zimního stadionu. Předmětem řešení byly veškeré budovy a pozemky nacházející se v řešeném území, které vytvoří kvalitní funkční sportovní-kulturní areál v blízkosti centra krajského města.

Termín konání soutěže
11. 4.–23. 8. 2019

Počet odevzdaných návrhů
6

Porota
David Beke, Martin Kukla, Vít Zeman, Petr Hrůša, Jakub Kynčl, Jitka Rössová, Petr Velička, náhradníci Jan Hylíš, Martin Laštovička, Aleš Stuchlík, Lenka Tomášová, Karolína Koubová, Petr Ryška, Jaroslav Huňáček, Jiří Pokorný, Alena Kottová, Patrik Hoffman, Petr Janda

Cena a odměny celkem
4 350 tis. Kč

1. cena (1 500 tis. Kč)
CHYBIK+KRISTOF ASSOCIATED ARCHITECTS, s. r. o.,
Josef Chybík

Porota oceňuje práci návrhu s místem. Zejména rozvržení jednotlivých objektů reagující na kontext místa s důrazem na prostupnost, otevřenost a živost parteru a s odpovídajícím zapojením parku do tohoto řešení. Návrh vytváří různorodá veřejná prostranství, která svou podobou posilují městský charakter areálu jako místa pro život a napomáhají spoluvytvářet bezpečné prostředí. Porota pozitivně vnímá proměnu ulice Tolstého na městskou třídu a zvláště zklidnění dopravy před Vysokou školou polytechnickou s napojením na nově vytvářený parter v okolí haly, navržené řešení posiluje její význam ve městě jako veřejné budovy. Obdobně pozitivně vnímá porota i kvalitu dispozičního řešení a návrh vnitřního prostorového uspořádání haly. Hlavní ochoz na úrovni 2.NP, rozdělující tribunu na horní a dolní část, usnadňuje orientaci uvnitř haly, optimalizuje toky lidí a zároveň zapojuje dění v hale do života města a pomáhá oživovat jeho parter. Dle názoru poroty svým charakterem otevírá prostor široké veřejnosti. Oproti podařenému urbanistickému konceptu, kvalitnímu dispozičnímu a prostorovému řešení interiéru považujeme za slabinu návrhu podobu fasád. (kráceno redakcí)

2. cena (1 100 tis. Kč)
PROJEKTIL ARCHITEKTI, s. r. o. / Roman Brychta,
Adam Halíř

3. cena (850 tis. Kč)
Jakub Našinec, Aleš Kubalík, Josef Kocián, Veronika Sávová



1 CHYBIK+KRISTOF ASSOCIATED ARCHITECTS, s. r. o., Josef Chybík



2 PROJEKTIL ARCHITEKTI, s. r. o.



3 Jakub Našinec, Aleš Kubalík, Josef Kocián, Veronika Sávová

NÁRODNÍ ÚŘAD PRO KYBERNETICKOU A INFORMAČNÍ BEZPEČNOST, ČERNÁ POLE, BRNO



1 Ondřej Stehlík / AllesWirdGut Architektur



2 M2AU / JIKA-CZ



3 DKLN

Dvoufázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost

Organizátor
MOBA studio / CCEA MOBA

Sekretář
Karin Grohmannová

Předmět soutěže
Stavba nového sídla pro potřeby Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost v brněnských Černých polích. Nové sídlo mělo splňovat vysoké nároky na efektivitu práce, podporu inovativnosti a příjemné pracovní prostředí.

Termín konání soutěže
8. 8.–2. 4. 2019

Počet odevzdaných návrhů
18

Porota
Vladimír Petera, Věra Vojáčková, Martin Maleček, Radek Kolařík, Matyáš Sedlák, Antonín Novák, Mark Kelly, náhradníci Václav Borovička, Pavel Vintr, Olga Strublová, Janica Šipulová

Ceny a odměny celkem
3500 tis. Kč

1. cena (1500 tis. Kč)
Ondřej Stehlík / AllesWirdGut Architektur – Michal Stehlík, Andreas Marth, Christian Waldner, Friedrich Passler, Herwig Spiegl, Ladislav Farkas, Alessandro Capetti

Porota oceňuje celkové architektonické řešení a umístění hlavní budovy co nejvíce směrem do ulice Mathonova, čímž většinu pozemku věnuje zahradě využívané zaměstnanci úřadu. Návrh pracuje obratně s vstupem pro pěší, který komunikuje s okolní zástavbou a je pěším pokračováním Krkoškovy ulice. Porota ocenila provozní schéma a schopnost logického rozšiřování objektu, aniž by při rozšiřování došlo k narušení původního konceptu. Jako diskutabilní se jeví objekt parkovacího domu, který je v rozporu s deklarovanou otevřeností a i přes zelenou fasádu definovanou jako předzahradka málo napomáhá svému okolí a je nutné ho oživit i jinou funkcí. Klíčovým prostorem celého návrhu je foyer, na které jsou navázané jednotlivé funkční celky a které se v horních patrech stává aktivní sociální zónou, kde jsou vytvořeny prostory zajišťující náhodná a plánovaná setkávání s dostatečným soukromím jednotlivých aktérů. Návrh přináší odvážný pohled na uspořádání kanceláří. Zvolená konstrukční a technologická řešení i opatření týkající se snížení energetické náročnosti jsou pro fázi soutěže adekvátní. (kráceno redakcí)

2. cena (1000 tis. Kč)
M2AU / JIKA-CZ – Daniel Struhařík, Norbert Obršál, Linda Boušková, Jiří Slánský, Václav Mihola, Petra Mlýnková, Natálie Ivkovičová

3. cena (500 tis. Kč)
DKLN / Ladislav Nagy, Martin Tribus, Barbora Kuchárová, Peter Čurlej, Róbert Sekula, Zuzana Vranová, János Kállay

PARKOVACÍ DŮM U KRAJSKÉHO ÚŘADU, OSTRAVA

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Statutární město Ostrava

Sekretář
Jiří Buryšz

Předmět soutěže
Návrh architektonického řešení novostavby parkovacího domu na pozemcích parc. č. 26348 a 263447 v k. ú. Moravská Ostrava a řešení souvisejícího parteru a návrh jeho úpravy v rámci řešeného území v rozsahu vymezeném dle soutěžních podkladů.

Termín konání soutěže
5. 6.–13. 9. 2019

Počet odevzdaných návrhů
42

Porota
Jaroslav Kania, Tomáš Macura, David Witosz, Tadeáš Goryczka, David Chmelař, Pavla Melková, Aleš Student, náhradníci Zuzana Bajgarová, Martin Štěpánek, Martin Chválek, Barbara Potysz

Ceny a odměny celkem
1800 tis. Kč

1. cena (700 tis. Kč)
PROJEKTSTUDIO EUCZ, s. r. o. / David Kotek, Andrea Jašková

Návrh získal 1. cenu za jedinečný přístup k řešení, který odráží dobu vzniku a přináší do prostoru nové podněty, které reagují na plánovaný koncertní sál, a současně jedinečně zpodobňuje funkci vlastní stavby, na druhou stranu však nevypadá jako klasický parkovací dům, ale jako socha, která má na sobě i jiné funkce než parkování. Do struktury města přinese návrh nový prvek, který ho obohatí. Urbanisticky dobře reaguje na okolí, a to jak na hlavní třídu, tak i na bytový dům vzadu. Dobře řešený a krytý parter je vhodným místem pro trávení volného času a potkávaní lidí. Návrh celé stavby a řešení parteru vhodným a zajímavým způsobem dotváří uliční prostor, je zde čitelná uliční fronta, současně ale také svým uvolněným parterem umožňuje průchody pěším tak, že nevytváří další komunikační bariéry a umožňuje oživení veřejného prostoru. Doporučení pro další vývoj návrhu je zaměřit se na konstrukční řešení, které není z návrhu plně čitelné.

2. cena (500 tis. Kč)
Sollaron architects, s. r. o. / Josef Veselý, Radomír Feňo, Ivona Uherková

3. cena (400 tis. Kč)
ZALUBEM, s. r. o. / Michal Černý, Jiří Kašpar; spolupráce Lucie Kadlecová, Jaroslav Kalousek, Aleš Balcar – požární bezpečnost, Tomáš Chmelař – statika a dynamika stavebních konstrukcí, Petr Vlasák – dopravní inženýr

Odměna (100 tis. Kč)
Fránek Architects, s. r. o. / Zdeněk Fránek, spolupráce Martina Hamrová

Odměna (100 tis. Kč)
YOUNG.S architekti, s. r. o. / Jozef Bátor, Tomáš Medlen, Romana Mařová, Dang The Ang, Lucia Papierníková, Libor Šenekel, Tereza Horňasová, Kateřina Vlčková



1 PROJEKTSTUDIO EUCZ, s. r. o.



2 Sollaron architects, s. r. o.



3 ZALUBEM, s. r. o.

STARÁ HASIČKA, BRNO-KOMÍN



1 Janosch V.B. Welzien, Štěpánka Úlehlová, Filip Hermann



2 Architekti Brno, s. r. o.



3 Jana Kafková, Marie Blahová, Jindřich Blaha

Otevřená jednofázová projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Brno / Městská část Brno-Komín

Organizátor

Kancelář architekta města Brna, p. o.

Sekretář soutěže

Tomáš Pavlíček

Předmět soutěže

Návrh kulturního a společenského centra Stará hasička (objekt bývalé hasičky). Součástí návrhu byla také úprava přilehlého veřejného prostranství v rozsahu řešeného území, na kterém se pořádají společenské akce městské části (hody, vánoční slavnosti, koncerty apod.). Návrh měl být zpracován v podrobnosti architektonické studie. Stávající stav Staré hasičky je již nevyhovující a měl by být modernizován. Objekt kulturního a společenského centra by měl disponovat multifunkčním prostorem, klubovny s odpovídajícím zázemím a měl by sloužit obyvatelům městské části.

Termín konání soutěže

10. 6.–23. 9. 2019

Počet odevzdaných návrhů

27

Porota

Milada Blatná, Michal Sedláček, Antonín Novák, Ivan Wahla, Svatopluk Sládeček, Markéta Veselá, Pavel Buryška, náhradníci Libor Vlček, Eugen Točík, Pavel Klein, Jan Novotný
Ing. arch. Libor Vlček

Ceny a odměny celkem

383332 Kč

1. cena (150 tis. Kč)

Janosch V.B. Welzien, Štěpánka Úlehlová, Filip Hermann

Přístup k rekonstrukci je velmi konzistentní – umožňuje zachování všech hodnot stávající budovy včetně autentických detailů, aniž by rezignoval na přidanou hodnotu vyšší využitelnosti, zejména sálu a jeho zázemí. Návrh se citlivě přizpůsobuje stávající formě, respektuje tektoniku domu. Hlavní sál je flexibilní, dělitelný posuvnými stěnami a propojitelný s balkonem. Klubovny jsou soustředěny do novostavby solitéru – „věže“ s minimálním zázemím a přístupem. Konstruktivní řešení je citlivé v přístupu k historickým stavebním konstrukcím. Poměr mezi primárními a sekundárními provozními plochami je velmi příznivý. Kontrast mezi přístupem k autentické hmotě původní budovy a soudobé dostavby je přesvědčivý v jasné deklaraci historické a novodobé stopy stavebního vývoje budovy. Věž v zadní části je sémanticky málo čitelná.

2. cena (120 tis. Kč)

Architekti Brno, s. r. o. / Tomáš Jurák, Tomáš Babka, Marek Ječmen

3. cena (80 tis. Kč)

Jana Kafková, Marie Blahová, Jindřich Blaha

Odměna (16 666 Kč)

mh architects / Michaela Horáková

Odměna (16 666 Kč)

monom works, s. r. o.

JIŽNÍ ČÁST CENTRA PROSTĚJOVA

Vyhlašovatel
Statutární město Prostějov

Organizátor
Jan Horký

Sekretář soutěže
Jan Mlčoch

Předmět soutěže
Řešení budoucího urbanistického uspořádání jižní části centra města Prostějova, tedy přibližně území mezi nám. T. G. Masaryka a ulicí Wolkerovou, resp. ulicí Koželuhovou a Sušilovou. Součástí řešení byl jak návrh veřejných prostranství a jejich návazností a urbanistické struktury, tak lokace konkrétních objektů, jako je parkovací dům či městská tržnice. Zvolený návrh měl být následně rozpracován do podrobnosti územní studie pro řešené území.

Termín konání soutěže
3. 7.–18. 9. 2019

Počet odevzdaných návrhů
21

Porota
František Jura, Jiří Rozehnal, Zdeněk Fránek, Alice Michálková, David Mikulášek, náhradníci Pavel Dopita, Aleš Stuchlík

Ceny a odměny celkem
350 tis. Kč

1. cena (150 tis. Kč)
gogolák + grasse, s. r. o. / Ivan Gogolák, Lukáš Grasse, spoluautor Tomáš Pozdech

Návrh nejlépe reflektuje představu zadavatele a požadavky na řešení předmětu soutěže, zejména na vytvoření škály veřejných prostranství se specifickým charakterem vhodným doplněním historické blokové zástavby. Pozitivně je vnímána zejména poloha a obslužnost tržnice spolu s formou a kapacitou parkovacích domů. Kvalita návrhu se projevuje i v detailech, například umístění soukromých zahrad do sousedství klášterního ambítu nebo reakce na skutečný pohyb pěších v prostoru před školou. Rozpor s požadavky památkové péče je vyvážen novou urbanistickou kvalitou, kterou návrh přináší.

2. cena (100 tis. Kč)
Jiří Šerek

3. cena (70 tis. Kč)
Jana Kaštánková, Veronika Hladíková, Šimon Štrba

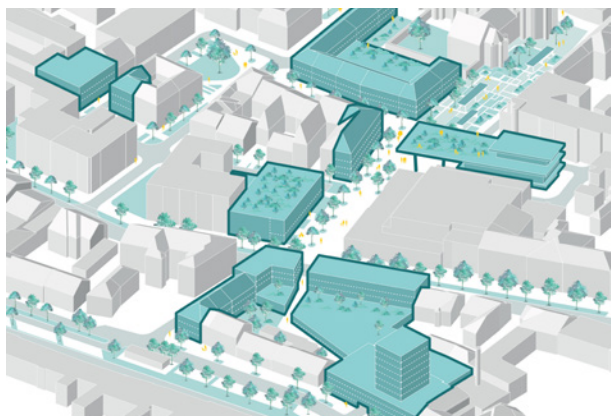
Odměna (30 tis. Kč)
PATA & FRYDECKÝ ARCHITEKTI, s. r. o. / Luboš Pata, Barbora Medová



1 gogolák + grasse, s. r. o.



2 Jiří Šerek



3 Jana Kaštánková, Veronika Hladíková, Šimon Štrba

VSTUPNÍ VESTIBUL HISTORICKÉ BUDOVY MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU



1 Elena Fialková, Matyáš Fialka, Vladimír Fialka, Jakub Herza



2 David Balajka



3 Lucie Kirovová, Tereza Dufková, Jiří Beran

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel
Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu

Organizátor
Bursík and Grafnetter AK

Sekretář soutěže
Bursík and Grafnetter AK

Předmět soutěže

Návrh architektonického a interiérového řešení vstupního vestibulu a podatelny objektu MPO, Na Františku 32, Praha 1, včetně návrhu mobiliáře, osvětlení a pozic bezpečnostních prvků. Součástí návrhu mělo být propojení vstupního vestibulu a podatelny tak, aby se zajistil vstup do podatelny mimo bezpečnostní zařízení pro vstup do dalších prostor MPO. Konkrétní řešení ponechal zadavatel na invenci soutěžících, přičemž je třeba respektovat historické hodnoty budovy. Budova MPO je významnou a cennou architekturou pražského nábreží. Byla vystavěna v letech 1928–1934 významným českým architektem Josefem Fantou, dle návrhu z veřejné soutěže, jako budova pro potřeby resortu průmyslu a obchodu. Návrh vstupního vestibulu by měl představovat novodobou, smělou a zajímavou architekturu, která současným architektonickým jazykem vhodně doplní dílo architekta Josefa Fanty. Součástí řešení byl veřejný předprostor vstupu do budovy.

Termín konání soutěže

23. 4.–9. 7. 2019

Počet odevzdaných návrhů

12

Porota

Aleš Petera, Janka Procházková, Jan Benátský, Robert Hofman, Petr Janda, Gabriela Kaprálová, Martin Kloda, Jan Němeček, Petr Šíkola, náhradníci Ivo Slávka, Václav Kubr, Markéta Bromová, Ladislav Tichý, Emília Jarošová

Ceny a odměny celkem

300 tis. Kč

1. cena (110 tis. Kč)

Elena Fialková, Matyáš Fialka, Vladimír Fialka, Jakub Herza

Návrh obsahuje kompletní řešení všech požadavků zadavatele. Provozně vymezuje bezpečnostní prvky za stěnu recepce, čímž uvolňuje samotný prostor vestibulu. Dispozice je řešena velmi prakticky, je funkční a použitelná. Návrh zvolil decentní formu zásahů do stavebních konstrukcí a vstup do podatelny umístil symetricky vůči původnímu vstupu do prostoru za recepcí. Celkový návrh působí pozitivně, je vyčištěn a prosvětlen oknem nad prostředním vstupem. Návrh prezentuje určitou formu navigace v prostoru využitím světelných linií. Porota ocenila náznak řešení orientačního systému nápísem nad recepčním pultem. Kvalitní je i zpracování předprostoru budovy. Vykonzolování platformy směrem k nábreží z hlediska vytvoření veřejného předprostoru významné státní instituce je hodnoceno velmi pozitivně. Tímto řešením se získává prostorový odstup od samotné budovy, a zároveň se prokazuje vztah instituce k nábreží řeky. (kráceno redakcí)

2. cena (90 tis. Kč)

David Balajka

3. cena (50 tis. Kč)

Lucie Kirovová, Tereza Dufková, Jiří Beran

REKONSTRUKCE KC SVRATKA A RADNICE, JUNDROV, BRNO

Jednofázová otevřená projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Brno, městská část Brno-Jundrov

Organizátor

David Mikulášek

Sekretář

Hana Longínová

Předmět soutěže

Řešení investičního záměru rekonstrukce ve smyslu změny dokončené stavby kulturního centra Svratka a radnice, nacházející se na ulici Veslařská 56 v Brně, v centrální části městské části Brno-Jundrov, a to i s návazností na její bezprostřední okolí

Termín konání soutěže

15. 5.–16. 9. 2019

Počet odevzdaných návrhů

12

Porota

Ivana Fajnorová, Petr Kameník, Jiří Oplatek, Pavel Jura, Eva Eichlerová, náhradníci Jana Ocelková, Iva Křikavová

Ceny a odměny celkem

550 tis. Kč

1. cena (220 tis. Kč)

Tomáš Hanus, Jan Holub

Architektonické řešení respektuje stávající kompoziční principy komplexu budov s jejich autonomním charakterem. Objekt multifunkčního sálu si ponechává svoji dominantní pozici, čemuž odpovídá i výtvarné řešení fasády. Nevýhodou je úplné optické uzavření sálu vůči okolnímu parteru, což neodpovídá požadovanému komunitnímu využití. Autor i v omezených konstrukčních podmínkách stávajícího skeletu navrhuje architektonicky zajímavé řešení provozu úřadu městské části, knihovny a klubovny. Návrh hlavního schodiště a centrální haly považuje porota za přiměřený a zdařilý, jak v dispozičním řešení, tak i volbě materiálů a osvětlení. Navrhované řešení nabízí různou škálu využití okolního veřejného prostoru, od reprezentativní po parkové zóny s dostatečným množstvím městského mobiliáře. (kráceno redakcí)

2. cena (170 tis. Kč)

Jan Horký

3. cena (160 tis. Kč)

ADAM RUJBR ARCHITECTS, s. r. o. / Adam Rujbr, spolupráce Klára Šedivá, Kateřina Gayerová, Vít Benda, Karolína Stehlíková



1 Tomáš Hanus, Jan Holub



2 Jan Horký



3 ADAM RUJBR ARCHITECTS, s. r. o.

CENTRA OBCE STŘEDOKLUKY



1 majo architekti, Martin Poláček, Iva Potůčková



2 re:architekti studio, s. r. o.



3 MCA atelier, s. r. o.

Jednofázová projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel
Obec Středokluky

Organizátor
gogolák + grasse, s. r. o.

Sekretář
Lukáš Grasse

Předmět soutěže
Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu za účelem nalezení co nejlepšího řešení center obce Středokluky, historického, současného a servisního centra obce. Předmětem soutěže bylo také umístění a řešení obecního úřadu s doplňkovými funkcemi a řešení objektu dobrovolných hasičů a technických služeb obce.

Termín konání soutěže
3. 6.–30. 9. 2019

Počet odevzdaných návrhů
12

Porota
Ivan Gogolák, Jaroslav Paznocht, Ladislav Kuchař, Jan Sedlák, Jiří Opočenský, Boris Redčenkov, Martin Frei, náhradníci Jan Petrů, David Hlouch

Ceny a odměny celkem
800 tis. Kč

1. cena (300 tis. Kč)
majo architekti, Martin Poláček, Iva Potůčková

Návrh předkládá citlivé kontextuální řešení celku obce. Návrh je dobře čitelný a srozumitelný, reaguje na specifika venkovského prostoru a komunity. Rehabilituje vesnický charakter návsi u kostela sv. Prokopa. Umístěním obecního sálu posiluje význam veřejného prostranství u hospody a Sokola. Jeho otevřená forma se snaží prezentovat transparentnost činnosti obecního úřadu. Vhodné je funkční řešení provozu obecního úřadu s prostory pro spolkovou činnost, které využívají napojení na školní dvůr. Objekt hasičské zbrojnice využívá stávající halu obecního servisu a vhodně člení prostor dvora ve vztahu k provozním potřebám technických služeb a hasičské zbrojnice. Ke zvážení je forma střešních obecního sálu včetně míry prosklení jeho střešní fasády a možnost doplnění parkovacích míst k areálu servisního centra.

2. cena (200 tis. Kč)
re:architekti studio, s. r. o. / David Pavlišta, Michal Kuzemský, Jan Vlach, Ondřej Synek, Jiří Žid

3. cena (100 tis. Kč)
MCA atelier, s. r. o. / Miroslav Cikán, Jiří Opl, Radek Novotný

Odměna (25 tis. Kč)
EHL & KOUMAR ARCHITEKTI, s. r. o. / Lukáš Ehl, Tomáš Koumar, Jaroslav Malina, Jana Vichorcová

Odměna (25 tis. Kč)
Michal Šourek, Pavel Hřebecký, Michal Ševčík, Alexandr Verner, Kateřina Holotová, Kateřina Fišerová